

Skatteutskottets betänkande

1978/79:57

med anledning av propositionen 1978/79:210 om ändrad företagsbeskattning jämte motioner

Propositionen

Regeringen (budgetdepartementet) föreslår i propositionen 1978/79:210 att riksdagen antar vid propositionen fogade förslag till

- 1 lag om allmän investeringsfond,
- 2 lag om allmän investeringsreserv,
- 3 lag om upphovsmannakonto,
- 4 lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
- 5 lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
- 6 lag om ändring i lagen (1941:416) om arvskatt och gåvoskatt,
- 7 lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
- 8 lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst,
- 9 lag om ändring i lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst,
- 10 lag om ändring i lagen (1967:94) om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning.

I propositionen läggs fram förslag om ändrade regler för beskattning av företag. Förslaget, som bygger på företagsskatteberedningens slutbetänkande (SOU 1977:86 och 87) Beskattning av företag, berör två huvudområden inom företagsbeskattningen. Det första området gäller möjligheten för olika kategorier av rörelseidkare att bygga upp obeskattade reserver (skattekrediter) och att skattemässigt fördela inkomster mellan olika år. Det andra huvudområdet avser frågor rörande s. k. kedjebeskattnings inom bolagssektorn samt koncernbeskattnings.

Enligt nuvarande regler kan obeskattade reserver byggas upp i första hand genom nedskrivning av lager och – såvitt gäller aktiebolag och ekonomiska föreningar – genom avsättning till investeringsfond för konjunkturutjämnings. I propositionen föreslås att de nuvarande allmänna lagernedskrivningsreglerna skall kompletteras med en möjlighet till lönebaserad reservering. Syftet med denna nya bas för bildande av skattekrediter är bl. a. att ge löneintensiva företag ökade möjligheter att hålla sysselsättningen uppe även under förlustperioder. Förslaget innebär närmare bestämt att den som bedriver rörelse eller jordbruk kan få avdrag för belopp som avsätts till en s. k. resultatutjämningsfond. Avsättningen får uppgå till högst 20 % av beskattningsårets lönesumma. I fråga om fysiska personer som bedriver rörelse eller

jordbruk (egenföretagare) får avsättning göras med – förutom 20 % av lönen till anställda – högst 15 % av egenföretagarens inkomst före fondavsättningen.

Avsättningen till resultatutjämningsfond utgör ett alternativ till lagernedskrivning. Ett företag som yrkat avdrag för sådan avsättning har därför inte rätt att till någon del utnyttja de allmänna reglerna för lagernedskrivning. För att förhindra obehöriga skatteförmåner genom uppdelning av verksamhet på flera formellt fristående företag föreslås vidare att lagernedskrivningsrätten skall gå förlorad även om ett närstående företag har gjort avsättning till resultatutjämningsfond.

F. n. får högst 40 % av årsvinsten sättas av till investeringsfond. En förutsättning för att avsättningen skall vara avdragsgill är att 46 % – för ekonomiska föreningar 40 % – av det avsatta beloppet betalas in på ett räntelöst konto i riksbanken. I propositionen föreslås att utrymmet för fondavsättningen ökas från 40 % till 50 % av årsvinsten samt att det belopp som skall betalas in till riksbanken höjs från 40 % resp. 46 % till 50 %. Samtidigt föreslås att den relativt sällan utnyttjade möjligheten att göra avsättning till investeringsfond för skogsbruk avskaffas genom att skogsfonder och rörelsefonder slås samman.

I propositionen föreslås vidare att ett investeringsfondsliknande system skall införas för egenföretagare. En egenföretagare skall enligt förslaget kunna sätta av högst hälften av inkomsten av rörelsen eller jordbruket till en s. k. allmän investeringsreserv. För att avdrag skall medges för avsättningen krävs att egenföretagaren betalar in ett belopp motsvarande hela avsättningen på en särskild bankräkning (allmänt investeringskonto). Den allmänna investeringsreserven får enligt förslaget i princip utnyttjas endast för investeringsändamål, dvs. för anskaffning av maskiner och andra inventarier samt för arbeten på byggnader och markanläggningar m. m. Under de första fem åren efter avsättningen är investeringsreserven bunden, vilket innebär att reserven inte får utnyttjas utan tillstånd av regeringen eller annan myndighet. Sedan denna femårsperiod har gått till ända får reserven utnyttjas utan tillstånd för investeringsändamål under en ny femårsperiod. Tio år efter avsättningen skall eventuellt kvarvarande del av reserven tas upp till beskattning. Om en egenföretagare tar ut medel från investeringskonto utan att använda motsvarande del av reserven för ett tillåtet investeringsändamål återförs reserven till beskattning. Samtidigt beskattas egenföretagaren i regel för ett särskilt tilläggsbelopp.

De föreslagna bestämmelserna om allmän investeringsreserv innehåller särskilda regler för yrkesfiskare. En yrkesfiskare skall sålunda kunna använda investeringsreserven fritt under hela tioårsperioden. Dessutom föreslås att kravet att investeringsreserven skall utnyttjas för investeringsändamål inte skall gälla i det fall då en yrkesfiskare har drabbats av en inkomstminskning. I en sådan situation skall yrkesfiskaren utan tillägg kunna återföra reserven

t. ex. för bestridande av löpande driftkostnader.

För kulturarbetare föreslås ett inkomstutjämningsystem av skogskonto-modell. Förslaget innebär i huvudsak att en kulturarbetare, som visst år har fått en ovanligt hög inkomst, kan fördela beskattningen av en del av inkomsten på de därpå följande sex beskattningsåren. Tekniskt sett görs denna inkomstutjämnning på det sättet att kulturarbetaren får avdrag för belopp som betalas in på ett särskilt bankkonto (upphovsmannakonto). Beloppet beskattas när det, senast efter sex år, betalas ut från banken. Den föreslagna inkomstutjämnningen knyts till ersättningar som den skattskyldige uppbär i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk och som skattemässigt skall redovisas som intäkt av rörelse.

Propositionen innehåller också förslag om en tekniskt inriktad översyn av reglerna för nedskrivning av lager. För att förhindra missbruk genom förvärv av s. k. bokslutslager föreslås att de allmänna lagernedskrivningsreglerna inte skall gälla om det är uppenbart att den skattskyldige har förvärvat visst varuparti för annat ändamål än den vanliga verksamheten. Vidare föreslås att lager av djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse skall värderas med utgångspunkt i en uppskattad genomsnittlig produktionskostnad för djuren och inte – som f. n. – på grundval av djurens genomsnittliga marknadsvärde.

Det i Sverige tillämpade systemet för beskattning av bolagsinkomster innebär bl. a. att aktiebolagen först beskattas för sina vinster och att beskattning därefter också sker hos aktieägarna när vinstmedlen delas ut (dubbelbeskattning). I ett sådant system kan vinstmedel, som slussas mellan två eller flera bolag innan de delas ut till de slutliga bolagsägarna, bli beskattade i tre eller flera led (kedjebeskattning). När medlen förs mellan svenska bolag, är kedjebeskattningen i stor utsträckning upphävd. I propositionen föreslås viss ytterligare inskränkning av kedjebeskattningen i dessa fall.

Kedjebeskattning kan också uppkomma när ett svenskt moderbolag uppbär utdelning från utländskt dotterbolag. Genom de dubbelbeskattningsavtal som Sverige har ingått med andra länder har denna form av kedjebeskattning reducerats eller eliminerats. Vi saknar dock avtal med vissa länder där svenska företag gör betydande investeringar. I propositionen föreslås att en möjlighet skall öppnas att medge dispens från kedjebeskattningen i de fall då avtal saknas.

Propositionen innehåller också förslag om ändring i koncernbidragsreglerna. F. n. kan ett företag få avdrag för koncernbidrag som lämnas till vissa närstående företag inom samma koncern men däremot i regel inte för bidrag som lämnas direkt till koncernföretag som inte är på samma sätt närstående. Det är dock möjligt att med bibehållen avdragsrätt föra koncernbidrag etappvis genom en koncern till sådana företag. När koncernbidrag på detta sätt går i flera led genom koncernen, uppkommer särskilda problem vid den

kommunala beskattningen. För att komma till rätta med dessa problem föreslås i propositionen att avdrag i betydligt större utsträckning än hittills skall kunna medges för koncernbidrag som lämnas direkt till företag utanför närståendekretsen. Samtidigt upphävs möjligheterna att med avdragsrätt föra koncernbidrag genom flera led.

Inom näringslivet förekommer inte sällan att ett företag bedriver verksamhet genom s. k. kommissionärsföretag. Enligt nuvarande regler får kommissionärsföretagets vinst redovisas hos huvudföretaget även om motsvarande vinstöverflyttning genom koncernbidrag inte skulle ha tillåtits. I propositionen föreslås att sådan vinstöverflyttning till huvudföretaget i fortsättningen skall godkännas bara i de fall då förutsättningarna för avdrag för koncernbidrag är uppfyllda.

I propositionen läggs slutligen fram förslag om vissa ändringar i bestämmelserna om aktiebolagens rätt till avdrag på nyemitterade aktier, det s. k. Annell-avdraget. Syftet med ändringarna är att bättre än hittills anpassa avdragsreglerna till bestämmelserna om dubbel- och kedjebeskattnings.

De nya reglerna avses i huvudsak bli tillämpliga första gången vid 1981 års taxering. Det föreslås dock att avdrag för avsättning till allmän investeringsreserv och uppskov med beskattning för insättning på upphovsmannakonto skall kunna medges redan vid 1980 års taxering. Den nya dispensregel som avser utdelning från utländskt dotterbolag föreslås bli tillämplig på utdelning som har blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1978.

Författningsförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till Lag om allmän investeringsfond

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt har svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening och svensk sparbank rätt till avdrag enligt denna lag för belopp som i räkenskaperna har avsatts till allmän investeringsfond. Sparbank får i balansräkningen ta upp allmän investeringsfond under benämningen investeringskonto.

Har ett företag under beskattningsåret haft nettointäkt av såväl jordbruksfastighet som rörelse eller har företaget bedrivit flera jordbruk eller flera rörelser, skall avdraget göras i den förvärvskälla vars vid taxering till statlig inkomstskatt beräknade nettointäkt före avdraget är högst.

2 § Avdrag för avsättning till allmän investeringsfond medges med högst hälften av den justerade årsvinsten. Med justerad årsvinst avses årsvinsten enligt fastställd balansräkning sedan årsvinsten, i den mån den påverkats av nedan angivna poster,

- a) ökats med erlagda eller beräknade allmänna svenska skatter.
- b) ökats med belopp som har avsatts till allmän investeringsfond och annan liknande fond.
- c) ökats med belopp som har donerats till allmännyttigt eller därmed jämförligt ändamål.
- d) minskats med restituerade allmänna svenska skatter.
- e) minskats med belopp som enligt 6 § har återförts från lagerinvesteringskonto jämte tillägg på sådant belopp samt
- f) minskats med belopp som har föranlett höjning av årsvinsten på grund av övertagande av allmän investeringsfond enligt 13 §.

Har belopp på lagerinvesteringskonto återförts till beskattning medges, utöver vad som följer av första stycket, avdrag för avsättning till allmän investeringsfond med högst belopp som svarar mot det återförda beloppet, i förekommande fall ökat med tillägg på det återförda beloppet.

3 § Avdrag medges inte med högre belopp än två gånger det belopp som har inbetalats på räntelöst konto i riksbanken (konto för investering). För att medföra rätt till avdrag skall inbetalningen ha kommit riksbankskontor till handa under det beskattningsår som avsättningen avser eller därefter men senast den dag, då företaget enligt 34 § 1 mom. eller 34 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623) skall ha avlämnat allmän självdeklaration för beskattningsåret.

Inbetalning som har gjorts senare än vad som sägs i första stycket men senast den 30 juni under taxeringsåret skall, om företaget begär det, medföra samma rätt till avdrag. I nu avsedda fall skall företaget betala en särskild avgift

till statsverket. Avgiften är fyra procent eller – om inbetalning har gjorts senast en vecka efter den i första stycket angivna dagen – en procent av det för sent inbetalade beloppet.

Den särskilda avgiften skall betalas inom den tid som länsstyrelsen bestämmer. Betalas inte avgiften inom föreskriven tid utgår restavgift enligt 58 § 1 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272) på avgiftsbeloppet. Den särskilda avgiften och restavgiften får drivas in i den ordning som gäller för indrivning av restförd skatt enligt uppbördslagen.

Avgifterna är inte avdragsgilla vid inkomsttaxeringen.

4 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan besluta att allmän investeringsfond skall eller får tas i anspråk för ändamål som avses i 5 § första stycket. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan vidare besluta att belopp som framdeles avsätts till allmän investeringsfond får tas i anspråk. Beslut som nu sagts får avse endast den tid och skall föras med de villkor i övrigt som läget på arbetsmarknaden eller andra förhållanden motiverar. Beslut kan gälla samtliga företag, företag av viss beskaffenhet eller visst eller vissa företag.

Allmän investeringsfond som har avsatts i viss förvärvskälla får tas i anspråk i samma förvärvskälla eller i annan förvärvskälla inom inkomstslagen jordbruksfastighet och rörelse. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan dock, om särskilda skäl föreligger, medge att allmän investeringsfond tas i anspråk i förvärvskälla i inkomstslaget annan fastighet.

Företag, som ansöker om att ta allmän investeringsfond i anspråk, skall ha berett berörda arbetstagarorganisationer tillfälle att avge yttrande över ansökningen. Saknas sådana organisationer, skall i stället de anställda på lämpligt sätt beredas tillfälle att avge yttrande. Yttrandena skall fogas till ansökningen.

5 § Allmän investeringsfond får tas i anspråk för följande ändamål, nämligen för

a) kostnader för reparations- och andra underhållsarbeten på här i riket belägen byggnad, som inte utgör lagertillgång eller är avsedd att användas som bostad, och för avskrivning av ny-, till- eller ombyggnad av sådan byggnad,

b) avskrivning av inventarier som, om de inte utgör transportmedel i internationell trafik, är avsedda att användas i här i riket bedriven verksamhet, samt ombyggnad av fartyg eller luftfartyg och kostnader för reparation av fartyg eller luftfartyg,

c) kostnader för främjande av skogsbruk eller underhåll av markanläggning här i riket och för avskrivning av sådan del av anskaffningsvärdet av markanläggning som får dras av genom årliga värdeminskningsavdrag,

d) kostnader för undersökningsarbete, förberedande arbete eller tillred-

ningsarbete i gruva, stenbrott eller annan liknande fyndighet här i riket,

e) kostnader för tekniskt och naturvetenskapligt forsknings- och utvecklingsarbete samt kostnader för utbildning av arbetstagare hos företaget,

f) kostnader för att främja avsättningen utomlands av varor som tillverkas här i riket.

Belopp, som har avsatts till allmän investeringsfond, får tas i anspråk endast för arbete som utförs, inventarier som levereras och i övrigt kostnader som hänför sig till tid efter bokslutsdagen.

Ianspråktagande av allmän investeringsfond för ändamål som anges i första stycket e) får göras endast av företag som bedriver industriell tillverkning. Ianspråktagande enligt första stycket e) och f) får göras endast efter medgivande av regeringen.

Ianspråktagande av allmän investeringsfond får inte avse begagnade inventarier. I fråga om inventarier som företaget har anskaffat från näringsidkare med vilken företaget är förbundet i väsentlig ekonomisk intressegemenskap får fonden tas i anspråk endast om inventarierna har tillverkats under beskattningsåret.

Om allmän investeringsfond enligt beslut enligt 4 § får tas i anspråk för arbete som avses i första stycket a) eller c), får företaget, såvida arbetet hänför sig till flera beskattningsår och avdrag på grund av arbetet inte redan har skett, under det sista året ta investeringsfonden i anspråk för avskrivning av tillgångarna eller för täckande av kostnaderna med högst ett belopp som svarar mot uppkomna kostnader under de ifrågavarande åren. Vad nu sagts gäller också i fråga om ny- eller ombyggnad av fartyg eller luftfartyg eller i fråga om tillgångar som avses i punkt 3 tredje stycket och punkt 4 tredje stycket av anvisningarna till 22 § samt i punkt 7 andra och tredje styckena och punkt 16 tredje och fjärde styckena av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370).

Med byggnader, inventarier och markanläggningar förstås vid tillämpning av första stycket tillgångar som vid inkomsttaxeringen behandlas enligt de bestämmelser som gäller för byggnader, maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier respektive markanläggningar. Som inventarier anses inte tillgångar som avses i punkt 5 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen.

6 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan besluta att allmän investeringsfond får tas i anspråk för överföring till lagerinvesteringskonto. Belopp, som har överförts till sådant konto, skall återföras till beskattning senast vid taxeringen för det tredje beskattningsåret efter det under vilket överföringen gjordes. Regeringen kan, om särskilda skäl föreligger, medge att återföringen får ske först vid senare taxering. I sådant fall skall som skattepliktig intäkt också tas upp ett tilläggsbelopp som svarar mot viss, av regeringen bestämd andel av det återförda beloppet.

7 § Beslut enligt 4 och 6 §§ kan förenas med rätt för företaget att göra ett extra avdrag vid beräkningen av nettointäkten av förvärvskällan (investeringsavdrag).

I fråga om beslut enligt 4 § beräknas investeringsavdraget på den del av den allmänna investeringsfonden som har tagits i anspråk med stöd av beslutet. Avdraget utgör tio procent av det ianspråktagna beloppet om investeringsfonden tas i anspråk för ändamål som avses i 5 § första stycket a) eller c)–f) och tjugo procent om investeringsfonden tas i anspråk för ändamål som avses i 5 § första stycket b).

I fråga om beslut enligt 6 § medges investeringsavdrag för det eller de beskattningsår som den beslutande myndigheten bestämmer. Avdraget utgör tio procent av det belopp varmed värdet av lagret har ökat under beskattningsåret. Avdraget, eller i förekommande fall summan av avdragen, får dock inte överstiga tio procent av det belopp som har överförs till lagerinvesteringskonto.

8 § Har beslut enligt 4 eller 6 § meddelats får företaget från konto för investering ta ut medel som svarar mot hälften av den del av den allmänna investeringsfonden som skall eller får tas i anspråk. Utbetalning får inte göras före utgången av november månad det år då den mot inbetalningen svarande avsättningen har prövats vid taxeringen i första instans.

Har utbetalning skett skall ett belopp som svarar mot två gånger det utbetalade beloppet tas i anspråk av den allmänna investeringsfonden i enlighet med beslutet.

9 § Sedan fem år har förflutit från ingången av det kalenderår under vilket inbetalning till konto för investering har gjorts, får företaget utan särskilt tillstånd ta ut medel som svarar mot trettio procent av de inbetalade medlen minskat med medel som under femårsperioden har betalats ut enligt 14 § första stycket (fria sektorn). Med inbetalade medel avses inte medel som företaget enligt 13 § fjärde stycket har övertagit från annat företag.

Har företaget tagit ut den fria sektorn eller del av denna, skall ett belopp som svarar mot två gånger de utbetalade medlen tas i anspråk av den allmänna investeringfonden för ändamål som avses i 5 § första stycket a)–d).

10 § Har allmän investeringsfond eller del av sådan fond tagits i anspråk enligt denna lag, utgör det ianspråktagna beloppet inte skattepliktig intäkt. Å andra sidan får sådana utgifter, för vilka investeringsfonden har tagits i anspråk, vid taxeringen inte dras av som driftkostnad. Har investeringsfonden tagits i anspråk för anskaffning av anläggningstillgång, skall vid beräkning av värdeminskningssavdrag som anskaffningsvärde för tillgången räknas endast den del av kostnaden som inte har täckts av det ianspråktagna beloppet.

11 § Allmän investeringsfond skall återföras till beskattning om

a) fonden har tagits i anspråk utan tillstånd och det inte är fråga om fall som avses i 9 § andra stycket,

b) medel har tagits ut från konto för investering med stöd av beslut enligt 4 § och en mot de utbetalade medlen svarande del av fonden inte har tagits i anspråk i enlighet med beslutet.

c) medel har tagits ut från konto för investering med stöd av 9 § första stycket och fonden inte har tagits i anspråk i enlighet med 9 § andra stycket.

d) företaget har träffat avtal om överlåtelse eller pantsättning av medel på konto för investering.

e) företaget vid beskattningsårets utgång inte driver jordbruk eller rörelse,

f) företaget genom fusion enligt 14 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 96 § 1 mom. lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar skall anses upplöst och fonden inte enligt fjärde stycket har övertagits av det övertagande företaget eller

g) företaget har beslutat träda i likvidation.

Återföringen till beskattning skall göras i den förvärvskälla vari avsättningen har gjorts.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan, om särskilda skäl föreligger, medge att allmän investeringsfond, som skall återföras till beskattning enligt första stycket e), får behållas under viss tid. Efter utgången av denna tid skall den kvarstående fonden återföras till beskattning i enlighet med vad nyss sagts.

Vid sådan fusion, som avses i 28 § 3 mom. första eller andra stycket kommunalskattelagen (1928:370), får moderbolaget eller den övertagande föreningen i beskattningsavseende överta allmän investeringsfond. Har fonden övertagits skall det anses som om moderbolaget eller den övertagande föreningen gjort inbetalning till riksbanken den dag då dotterbolaget eller den överlåtande föreningen gjorde inbetalningen.

Vad i första–fjärde styckena sägs om allmän investeringsfond skall i förekommande fall gälla del av sådan fond.

12 § Om allmän investeringsfond skall återföras till beskattning enligt 11 § skall som skattepliktig intäkt i den förvärvskälla, vari avsättningen har gjorts, tas upp ett särskilt tillägg som svarar mot tjugo procent av det återförda beloppet.

Regeringen kan, om synnerliga skäl föreligger, medge befrielse från tillägget.

13 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan, om särskilda skäl föreligger, medge att ett företags allmänna investeringsfond helt eller delvis övertas av ett annat företag. För sådant

medgivande krävs

a) att det ena företaget är moderföretag och det andra företaget dess helägda dotterföretag, eller

b) att båda företagen är helägda dotterföretag till samma moderföretag, eller

c) att det ena företaget är ett svenskt aktiebolag vars aktier till mer än nittio procent ägs av moderföretaget tillsammans med eller genom förmedling av ett eller flera av dess helägda dotterföretag och det andra företaget antingen är ett annat sådant aktiebolag eller också moderföretaget eller dess helägda dotterföretag.

Vid tillämpningen av det föregående stycket avses med moderföretag svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller svensk sparbanks och med helägt dotterföretag svenskt aktiebolag vars aktier till mer än nittio procent ägs av moderföretaget.

I beslut om övertagande av allmän investeringsfond skall anges i vilken förvärvskälla hos det övertagande företaget som fonden skall anses avsatt. Har det övertagande företaget förvärvskälla i inkomstslaget annan fastighet men inte i inkomstlagen jordbruksfastighet eller rörelse, skall beslutet innehålla medgivande enligt 11 § tredje stycket att fonden får behållas viss tid.

Riksbanken skall på framställning av det överlåtande företaget överföra medel, som svarar mot den allmänna investeringsfond som skall övertas med stöd av beslutet, från företagets konto för investering till ett motsvarande konto för det övertagande företaget.

Har allmän investeringsfond övertagits skall det anses som om moderföretaget gjort avsättning till fonden och inbetalning till riksbanken vid den tidpunkt då det överlåtande företaget gjorde avsättningen och inbetalningen.

14 § Medel, som har inbetalats till konto för investering, får utbetalas endast

a) i fall som avses i 8 § första stycket,

b) i fall som avses i 9 § första stycket,

c) om allmän investeringsfond helt eller delvis har återförts till beskattning,

d) om allmän investeringsfond helt eller delvis har överförts till annat företag och medlen därför skall överföras till annat företags konto för investering eller

e) om företaget för visst beskattningsår inbetalat mer än hälften av det belopp som företaget avser att avsätta till allmän investeringsfond eller för vilket avdrag vid taxeringen har medgetts enligt bestämmelserna i 2 §.

Tidigare inbetalade medel skall anses ha utbetalats före senare inbetalade medel.

I fall som avses i första stycket c) skall länsstyrelsen på framställning av

företaget besluta om utbetalning av medel som svarar mot hälften av den återförda fonden i den mån medlen inte tidigare har återgått till företaget. Sådant beslut får inte utan medgivande av taxeringsintendent fattas förrän taxeringen för det beskattningsår, då återföringen har skett, har vunnit laga kraft.

I fall som avses i första stycket e) skall länsstyrelsen på framställning av företaget besluta om utbetalning av det överskjutande beloppet.

15 § Företag som vid beskattningsårets utgång har allmän investeringsfond eller som under beskattningsåret har avvecklat sin allmänna investeringsfond skall vid självdeklarationen lämna uppgifter om fondens storlek, användning och avveckling. Uppgifterna skall lämnas i två exemplar på blankett enligt formulär som fastställs av riksskatteverket. Till deklarationen skall fogas besked från riksbanken rörande insättning på konto för investering.

16 § Allmänna investeringsfonder skall stå under tillsyn av arbetsmarknadsstyrelsen. Företag med allmän investeringsfond skall på anmaning till styrelsen lämna de uppgifter om fondens storlek, användning och avveckling som styrelsen behöver.

Hos arbetsmarknadsstyrelsen och länsstyrelsen skall föras register över allmänna investeringsfonder.

Hos riksbankens huvudkontor i Stockholm skall föras register över samtliga konton för investering.

17 § Besvär över arbetsmarknadsstyrelsens beslut enligt denna lag förs hos regeringen.

Mot beslut av länsstyrelsen enligt denna lag förs talan hos kammarrätt genom besvär. Mot kammarrätts beslut får talan inte föras.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. I samband med ikraftträdandet iakttas följande.

1. Den nya lagen tillämpas första gången i fråga om beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1981.

2. Utbetalning enligt 8 och 9 §§ får inte ske till företag som har medel på konto för investering enligt lagen (1955:256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning.

3. Genom denna lag upphävs med verkan fr. o. m. 1981 års taxering lagen om investeringsfonder för konjunkturutjämning. Avsättning till investeringsfond enligt nämnda lag får göras sista gången i bokslut till ledning för 1980 års taxering. Bestämmelserna i nämnda lag gäller dock alljämt i fråga om belopp som har avsatts i bokslut till ledning för 1980 och tidigare års

taxeringar. Utan hinder därav får dock beslut efter ikraftträdandet meddelas enligt bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§ i den nya lagen.

4. Bestämmelserna i punkt 3 tredje och fjärde meningarna tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som har avsatts till investeringsfond enligt förordningen (1947:174) om investeringsfonder eller till investeringsfond enligt motsvarande tidigare förordning. Investeringsfonder som nu sagts skall återföras till beskattning vid 1982 års taxering eller – om företaget inte taxeras detta år – vid 1983 års taxering. Ränta eller tillägg skall inte utgå vid återföringen.

2 Förslag till Lag om allmän investeringsreserv

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Vid beräkning av nettointäkt av jordbruksfastighet och nettointäkt av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt har fysisk person rätt till avdrag enligt denna lag för belopp som i räkenskaperna har avsatts till allmän investeringsreserv. Avdrag medges endast under förutsättning att den skattskyldige vid utgången av det beskattningsår som avsättningen avser är bosatt här i riket.

I fråga om handelsbolag beräknas avdraget för bolaget. Avdrag medges endast under förutsättning att andelarna i bolaget vid utgången av beskattningsåret ägs av här i riket bosatta fysiska personer.

Avlider skattskyldig, som vid tiden för dödsfallet var bosatt här i riket, skall dödsboet för det beskattningsår då dödsfallet inträffade likställas med här i riket bosatt fysisk person.

Delägare i dödsbo, som i beskattningshänseende behandlas som handelsbolag, har inte rätt till avdrag för avsättning som görs på grundval av dödsboets inkomst.

2 § Avdrag får för viss förvärvskälla och för ett och samma beskattningsår inte överstiga hälften av den vid taxeringen till statlig inkomstskatt beräknade nettointäkten av förvärvskällan, före avsättningen och före schablonavdrag för egenavgifter. Avdrag medges med helt tusental kronor, dock inte för avsättning som understiger 10 000 kronor.

3 § Avdrag medges inte med högre belopp än som har betalats in på särskilt konto i bank (allmänt investeringskonto). För att medföra rätt till avdrag skall inbetalning ha gjorts senast den dag, då den skattskyldige enligt 34 § 1 mom. eller 34 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623) skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som avsättningen avser eller, om avsättningen görs av handelsbolag, senast den 31 mars det år då taxering i första instans sker för beskattningsåret i fråga.

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank och föreningsbank.

4 § Avdrag medges inte, om den skattskyldige

a) vid utgången av det beskattningsår som avsättningen avser har medel insatta på upphovsmannakonto enligt lagen (1979:000) om upphovsmannakonto och uppskov för insättningen har erhållits, eller

b) för det beskattningsår och den förvärvskälla som avsättningen avser yrkar uppskov med taxering enligt skogskontolagen (1954:142).

5 § På medel som har inbetalats på allmänt investeringskonto utgår ränta efter räntesats som bestäms av den bank hos vilken insättningen har gjorts. Förfallen ränta, som inte betalas ut på förfallodagen, förs över till annat konto.

6 § Uttag av medel från allmänt investeringskonto får göras efter utgången av november månad det år då den mot insättningen svarande avsättningen har prövats vid taxeringen i första instans. Uttag får avse beloppet i dess helhet eller del av detta, dock att deluttag inte får understiga 10 000 kronor. Har insättning till kontot gjorts vid två eller flera tillfällen, skall tidigare gjord insättning anses utbetald före senare gjord insättning.

Sedan nio år har förflutit från utgången av det år då visst belopp enligt 3 § senast skall ha betalats in, skall banken betala ut kvarstående del av beloppet.

Har skattskyldig fått ut medel från allmänt investeringskonto enligt första eller andra stycket, skall den mot utbetalningen svarande delen av den allmänna investeringsreserven återföras till beskattning enligt 11 § om den inte har tagits i anspråk under tid och på sätt som där anges.

7 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan besluta att allmän investeringsreserv får tas i anspråk för ändamål som avses i 8 § första stycket. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, arbetsmarknadsstyrelsen kan vidare besluta att belopp som framdeles avsätts till allmän investeringsreserv får tas i anspråk. Beslut som nu sagts får avse endast den tid och skall föras med de villkor i övrigt som läget på arbetsmarknaden eller andra förhållanden påkallar. Beslut kan gälla samtliga skattskyldiga eller skattskyldiga som bedriver viss typ av näringsverksamhet eller också viss eller vissa skattskyldiga.

Utan beslut enligt första stycket får allmän investeringsreserv inte tas i anspråk i annat fall än då

a) den skattskyldige har redovisat intäkt av yrkesmässigt fiske i förvärvskällan under det eller de beskattningsår då den avsättning gjordes som svarar mot ianspråktaget belopp, eller

b) ianspråktagandet görs sedan minst fyra år har förflutit från utgången av det år då inbetalning som svarar mot ianspråktaget belopp senast skall ha gjorts enligt 3 §.

Med yrkesmässigt fiske avses i denna lag fiske bedrivet av den, som har licens enligt förordningen (1978:517) om licens för yrkesfiske eller som är medlem i fiskelag som har sådan licens.

8 § Allmän investeringsreserv får tas i anspråk för följande ändamål, nämligen för

a) kostnader för reparations- och andra underhållsarbeten på här i riket belägen byggnad, som inte utgör lagertillgång eller är avsedd att användas

som bostad, och för avskrivning av ny-, till- eller ombyggnad av sådan byggnad,

b) avskrivning av inventarier som, om de inte utgör transportmedel i internationell trafik, är avsedda att användas i här i riket bedriven verksamhet, samt ombyggnad av fartyg eller luftfartyg och kostnader för reparation av fartyg eller luftfartyg,

c) kostnader för främjande av skogsbruk eller underhåll av markanläggning här i riket och för avskrivning av sådan del av anskaffningsvärdet av markanläggning som får dras av genom årliga värdeminskningssavdrag,

d) kostnader för undersökningsarbete, förberedande arbete eller tillredningsarbete i gruva, stenbrott eller annan liknande fyndighet här i riket,

e) kostnader för tekniskt och naturvetenskapligt forsknings- och utvecklingsarbete samt kostnader för utbildning av arbetstagare hos den skattskyldige,

f) kostnader för att främja avsättningen utomlands av varor som här i riket tillverkas.

Belopp, som har avsatts till allmän investeringsreserv, får tas i anspråk endast för arbete som utförs, inventarier som levereras och i övrigt kostnader som hänför sig till tid efter bokslutsdagen.

Ianspråktagande av allmän investeringsreserv för ändamål som anges i första stycket e) får göras endast av skattskyldig som bedriver industriell tillverkning. Ianspråktagande enligt första stycket d) – f) får göras endast efter särskilt medgivande av regeringen.

Ianspråktagande av allmän investeringsreserv får inte avse begagnade inventarier och föremål avsedda för utsmyckning av kontorslokaler. I fråga om inventarier som den skattskyldige har förvärvat från näringsidkare med vilken han är förbunden i väsentlig ekonomisk intressegemenskap får allmän investeringsreserv tas i anspråk endast om inventarierna har tillverkats under beskattningsåret.

I fråga om anskaffning av personbil som avses i vägtrafikkungörelsen (1972:603) får allmän investeringsreserv tas i anspråk endast om bilen är avsedd för yrkesmässig trafik eller uthyrningsrörelse.

I fråga om anskaffning av båt som avses i 2 § sjölagen (1891:35 s. 1) får allmän investeringsreserv tas i anspråk endast om båten är avsedd för yrkesmässigt bedrivet fiske.

Med byggnader, inventarier och markanläggningar förstås vid tillämpning av första stycket tillgångar som vid inkomsttaxeringen behandlas enligt de bestämmelser som gäller för byggnader, maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier respektive markanläggningar. Som inventarier anses inte tillgångar som avses i punkt 5 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen.

9 § Allmän investeringsreserv får tas i anspråk endast för avskrivning eller kostnad i den förvärvskälla till vilken avsättningen hänför sig. Regeringen

kan dock, om särskilda skäl föreligger, medge att allmän investeringsreserv, som har avsatts i viss förvärvskälla, får tas i anspråk för investering eller kostnad i annan förvärvskälla.

10 § Har allmän investeringsreserv eller del av sådan reserv tagits i anspråk enligt 7–9 §§ och har ianspråktagandet skett under sådan tid att återföring inte skall ske enligt 11 §, utgör det ianspråktagna beloppet inte skattepliktig intäkt. Å andra sidan får sådana utgifter, för vilka investeringsreserven har tagits i anspråk, vid taxeringen inte dras av som driftkostnad. Har investeringsreserven tagits i anspråk för anskaffning av anläggningstillgång, skall vid beräkning av värdeminskningsskatt såsom anskaffningsvärde för tillgången räknas endast den del av kostnaden som inte har täckts av ianspråktagandet.

11 § Allmän investeringsreserv eller vederbörlig del av investeringsreserven skall återföras till beskattning om

a) medel under beskattningsåret har tagits ut från allmänt investeringskonto enligt 6 § första stycket och den mot medlen svarande delen av investeringsreserven inte har tagits i anspråk enligt 7–9 §§ under det beskattningsår då uttaget gjordes eller under tidigare beskattningsår,

b) banken under beskattningsåret har betalat ut eller skolat betala ut medel från allmänt investeringskonto enligt 6 § andra stycket och den mot medlen svarande delen av investeringsreserven inte har tagits i anspråk enligt 7–9 §§ under tidigare beskattningsår,

c) investeringsreserven under beskattningsåret har tagits i anspråk i strid med 7–9 §§,

d) hela eller den huvudsakliga delen av den förvärvskälla, vari avsättning till investeringsreserv har gjorts, under beskattningsåret har överlåtits eller verksamheten har upphört,

e) avtal under beskattningsåret har träffats om överlåtelse eller pantsättning av medel på allmänt investeringskonto,

f) skattskyldig, som har gjort avsättning till investeringsreserv, eller delägare i handelsbolag, som har gjort sådan avsättning, vid utgången av beskattningsåret är bosatt utom riket, eller

g) andel i handelsbolag, som har gjort avsättning till investeringsreserv, har överlåtits till juridisk person.

Med överlåtelse som avses i första stycket d) och e) likställs bodelning mellan makar.

Återföringen till beskattning skall göras i den förvärvskälla vari avsättningen har gjorts.

12 § Avlider skattskyldig, som har gjort avsättning till allmän investeringsreserv, eller har dödsbo gjort sådan avsättning med stöd av 1 § tredje stycket, gäller 6–11 §§ och 14 § för dödsboet. Därvid skall med överlåtelse som avses i

11 § första stycket d) och e) likställas bodelning eller arvskifte som omfattar hela eller del av den förvärvskälla vari avsättningen har gjorts. Med överlåtelse enligt g) skall likställas arvskifte som omfattar andel i handelsbolag som har gjort avsättning.

Investeringsreserv skall, om reserven inte har tagits i anspråk enligt 7–9 §§, återföras till beskattning i den förvärvskälla vari avsättningen har gjorts senast vid den taxering som sker närmast efter det fjärde kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

13 § Har allmän investeringsreserv eller del av sådan reserv återförts till beskattning enligt 11 § eller 12 § andra stycket, skall som skattepliktig intäkt i den förvärvskälla, vari avsättningen har gjorts, tas upp ett särskilt tillägg som svarar mot trettio procent av det återförda beloppet.

Tillägg enligt första stycket görs dock inte på belopp som återförs enligt 11 § första stycket a), om det återförda beloppet är hänförligt till förvärvskälla, vari den skattskyldige det beskattningsår då avsättningen gjordes har redovisat intäkt av yrkesmässigt fiske, och om hans intäkt av yrkesmässigt fiske under det beskattningsår då återföring sker understiger hans intäkt av yrkesmässigt fiske under något av de två föregående beskattningsåren.

Dödsbo påförs tillägg enligt första stycket endast under förutsättning att återföringen antingen avser avsättning som dödsboet har gjort med stöd av 1 § tredje stycket eller föranleds av omständighet som har inträffat före dödsfallet.

Riksskatteverket kan, om synnerliga skäl föreligger, medge befrielse helt eller delvis från särskilt tillägg. Mot riksskatteverkets beslut i sådan fråga får talan inte föras.

14 § Skattskyldig som vid beskattningsårets utgång har allmän investeringsreserv eller som under beskattningsåret har avvecklat sin allmänna investeringsreserv skall vid självdeklarationen lämna uppgifter om reservens storlek, användning och avveckling. Uppgifterna skall lämnas i två exemplar på blankett enligt formulär som fastställs av riksskatteverket. Till deklarationen skall fogas besked från banken rörande insättning på allmänt investeringskonto.

Har den skattskyldige under beskattningsåret haft intäkt av jordbruksfastighet eller rörelse från mer än en förvärvskälla, skall uppgifter som avses i första stycket lämnas särskilt för varje förvärvskälla vari avsättning har gjorts.

15 § Hos arbetsmarknadsstyrelsen och länsstyrelsen skall föras register över allmänna investeringsreserver.

16 § Regeringen kan förordna att affärsbank, sparbank eller föreningsbank, som inte följer bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som har utfärdats

med stöd av lagen, inte vidare skall få ta emot medel på allmänt investeringskonto.

17 § Besvär över arbetsmarknadsstyrelsens beslut enligt denna lag förs hos regeringen.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1980.

3 Förslag till Lag om upphovsmannakonto

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt kan fysisk person, på de villkor och i den omfattning som anges i denna lag, få uppskov med beskattning av sådan intäkt av rörelse som tillkommit honom i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsmannaintäkt). Uppskov medges inte om den skattskyldige har avlidit under beskattningsåret.

Delägare i handelsbolag eller i dödsbo, för vilket reglerna om handelsbolag skall tillämpas, har inte rätt till uppskov för bolagets eller dödsboets inkomst.

2 § Uppskov medges endast för den del av upphovsmannaintäkten, dock lägst 10 000 kronor, som har inbetalats på särskilt konto i bank (upphovsmannakonto). För att medföra rätt till uppskov skall inbetalning ha gjorts senast den dag då den skattskyldige enligt 34 § 1 mom. eller 34 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623) skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som inbetalningen avser.

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank och föreningsbank.

3 § Som förutsättning för uppskov gäller

a) att den skattskyldige vid utgången av det beskattningsår som inbetalningen avser är bosatt här i riket och

b) att den skattskyldiges sammanlagda upphovsmannaintäkter under beskattningsåret av en eller flera förvärvskällor med minst femtio procent överstiger hans sammanlagda upphovsmannaintäkter under något av de två närmast föregående beskattningsåren.

4 § Uppskov medges inte, om den skattskyldige

a) vid utgången av det beskattningsår som inbetalningen avser har medel insatta på allmänt investeringskonto enligt lagen (1979:000) om allmän investeringsreserv och avdrag för avsättning till allmän investeringsreserv har erhållits för medlen eller

b) vid taxeringen för det beskattningsår som inbetalningen avser yrkar avdrag för sådan avsättning.

5 § Skattskyldig har för ett och samma beskattningsår rätt till uppskov endast i fråga om en förvärvskälla och för inbetalning på upphovsmannakonto i en bank. Har den skattskyldige för visst beskattningsår gjort inbetalning till mer än en bank, föreligger rätt till uppskov endast för inbetalning till den först anlitade banken.

6 § Uppskov medges för visst beskattningsår högst med ett belopp uppgående till två tredjedelar av den vid taxering till statlig inkomstskatt beräknade nettointäkten av förvärvskällan före uppskov och schablonavdrag för egenavgifter och högst med sådant belopp att nämnda nettointäkt, efter uppskov men före schablonavdrag för egenavgifter, uppgår till minst 30 000 kronor.

Uppskov medges med belopp som avrundas nedåt till helt tusental kronor.

7 § Räntesatsen för medel på upphovsmannakonto bestäms av banken.

8 § Uttag av medel från upphovsmannakonto får göras efter utgången av november månad det år då frågan om uppskov har prövats vid taxeringen i första instans. Uttag får avse beloppet i dess helhet eller viss del av detta, dock att deluttag inte får understiga 1 000 kronor.

9 § Sedan fem år har förflutit från utgången av det år då inbetalning avseende visst beskattningsår senast skulle ha gjorts enligt 2 §, skall banken betala ut de till beskattningsåret i fråga hänförliga medel, häri inbegripet upplupen ränta, som fortfarande innestår på upphovsmannakonto.

10 § Belopp för vilket uppskov med beskattning har erhållits samt ränta på sådant belopp skall tas upp som intäkt av rörelse för det beskattningsår då utbetalning från upphovsmannakontot sker eller skulle ha skett enligt 9 §.

Utbetalat belopp skall inte anses som upphovsmannaintäkt.

11 § Medel som innestår på upphovsmannakonto skall tas upp som intäkt av rörelse om

a) avtal under beskattningsåret har träffats om överlåtelse eller pantsättning av medlen,

b) medlen under beskattningsåret har tillagts den skattskyldiges make genom bodelning eller

c) den skattskyldige vid beskattningsårets utgång inte längre är bosatt här i riket.

Avlider den skattskyldige, skall på upphovsmannakonto innestående medel tas upp som intäkt av rörelse senast vid taxeringen för det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än vid den taxering som sker det tredje kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

12 § Skattskyldig som yrkar uppskov med beskattning skall till självdeklarationen föga utredning på blankett enligt av riksskatteverket fastställt formulär samt besked från banken om insättningen.

Skattskyldig skall i självdeklaration lämna uppgift om tillgodohavande på upphovsmannakonto vid beskattningsårets utgång.

13 § Regeringen kan förordna att affärsbank, sparbank eller föreningsbank, som inte följer bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lagen, inte vidare skall få ta emot medel på upphovsmannakonto.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången i fråga om beskattningsår för vilket taxering i första instans sker år 1980.

4 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928:370)

dels att 29 § 1 mom., 35 § 3 mom., 39 § 1 mom., 43 § 2 och 3 mom., 54 §, punkt 10 av anvisningarna till 24 §, punkt 8 av anvisningarna till 25 §, punkt 4 av anvisningarna till 29 §, punkt 1 av anvisningarna till 39 §, punkt 1 av anvisningarna till 41 § samt punkt 1 av anvisningarna till 54 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att nuvarande punkterna 2 och 3 av anvisningarna till 41 § skall betecknas punkterna 4 och 5 av anvisningarna till 41 §,

dels att nuvarande anvisningar till 43 § skall betecknas punkt 1 av anvisningarna till 43 §,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 41 d §, av nedan angivna lydelse,

dels att i anvisningarna till 41 § skall införas två nya punkter, 2 och 3, samt i anvisningarna till 43 § två nya punkter, 2 och 3, och i anvisningarna till 54 § en ny punkt, 5, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

29 §

*1 mom.*¹ Från bruttointäkten av rörelse må *avdrag* göras för allt, som är att anse som driftkostnad. Hit räknas, bland annat:

hyra för annan tillhörig fastighet eller del därav, som använts i rörelsen;

kostnad för anskaffning av råämnen och varor till förädling, förbrukning eller försäljning i rörelsen; skolande – där vad sålunda förädlats eller eljest kommit till användning utgjorts av produkter eller råämnen från fastighet, som av den skattskyldige ägts eller brukats, eller från annan av honom idkad rörelse, som är att anse som särskild förvärvskälla – värdet av samma produkter eller råämnen upptagas till det belopp, varmed de redovisas såsom intäkt av fastigheten eller av den särskilda förvärvskällan, samt – där moderbolag eller övertagande förening övertagit dessa råämnen eller varor från dotterbolag eller överlåtande förening vid sådan fusion som i 28 § 3 mom. första eller andra stycket avses – värdet av samma råämnen eller varor upptagas till belopp, motsvarande det hos dotterbolaget eller den överlåtande föreningen i beskattningsavseende gällande värdet å dessa tillgångar vid fusionstillfället;

avlöningar, pensioner, periodiska understöd eller därmed jämförliga periodiska utbetalningar och andra kostnader för personal, som är eller varit anställd i rörelsen;

kostnad för reparation och underhåll av till driften hörande byggnader,

¹Senaste lydelse 1969:363.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

inrättningar, maskiner, inventarier och dylikt;

värdeminskning genom slitning, utrangering eller eljest av rörelseidkaren tillhöriga maskiner och andra inventarier eller, om dylik tillgång är underkastad hastig förbrukning, kostnad för anskaffning av tillgången;

värdeminskning å patenträtt och annan liknande rättighet;

värdeminskning genom slitning och därmed jämförlig orsak, som byggnad, vilken är avsedd för användning i ägarens rörelse, är underkastad;

värdeminskning å naturtillgångar såsom gruvor, stenbrott och dylikt genom deras tillgodogörande;

ränta å lånat kapital, som nedlagts i rörelsen, så ock å gäld, som den skattskyldige ådragit sig för sin utbildning för rörelsen;

kostnad för facklitteratur, instrument och dylikt, som varit nödigt för utövande av vetenskaplig, litterär, konstnärlig eller därmed jämförlig verksamhet;

speciella för rörelsen utgående skatter eller avgifter till det allmänna;

förlust, som uppstått i rörelsen och ej är att hänföra till kapitalförlust;

förlust, som uppstått i rörelsen och	förlust, som uppstått i rörelsen och
ej är av sådan natur som avses i punkt 1 <i>nionde</i> stycket av anvisningarna till 41 §;	ej är av sådan natur som avses i punkt 3 <i>andra</i> stycket av anvisningarna till 41 §;

kostnad för anskaffning och insättning av sådana utrustningsdetaljer i skyddsrum, vilka endast hava värde ur civilförsvarssynpunkt, såsom speciella dörrar, luckor och karmar för dessa, inre begränsningsväggar för gasfång vid ingångar och reservutgångar, luftrenare och tillhörande fördelningsledningar.

Har skattskyldig tillgodoräknat sig avdrag för värdeminskning å tillgång, skall avdraget anses i beskattningsavseende åtnjutet i den mån det medfört att den taxerade inkomsten beräknats till lägre belopp än eljest skolat ske eller ock medfört ökning av förlustbelopp som må utnyttjas för avdrag enligt de särskilda bestämmelserna om rätt till förlustutjämnning. Tillgångens anskaffningsvärde minskat med åtnjutna värdeminskningsavdrag utgör tillgångens i beskattningsavseende oavskrivna värde.

35 §

3 mom.² Realisationsvinst på grund av avyttring av aktie, andel i aktiefond, delbevis eller teckningsrätt till aktie eller andel i ekonomisk förening eller i handelsbolag eller annan rättighet som är jämförlig med här avsedd andelsrätt eller aktie, dock ej aktie eller andel i bostadsaktiebolag eller i bostadsförening som avses i 24 § 3 mom., är i sin helhet skattepliktig, om den skattskyldige innehaft egendomen mindre än två år.

²Senaste lydelse 1978:971.

Nuvarande lydelse

Avyttrar skattskyldig egendom som avses i detta moment och som den skattskyldige innehaft två år eller mera, är 40 procent av vinsten skattepliktig. Från sammanlagda beloppet av skattepliktig realisationsvinst enligt detta stycke under ett beskattningsår, minskat med förlust vid avyttring samma år av egendom som avses i detta stycke, äger skattskyldig åtnjuta avdrag med 1 000 kronor. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift och levtt tillsammans med sin make, får sådant avdrag åtnjutas för dem båda gemensamt med 1 000 kronor. I intet fall får dock skattskyldig åtnjuta avdrag med högre belopp än som svarar mot sammanlagda beloppet av skattepliktig realisationsvinst enligt detta stycke minskat med förlust som nyss nämnts.

Kan tillämpning av föregående stycke *antagas* hindra strukturrationalisering som är önskvärd från allmän synpunkt, *äger* regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer *medgiva* befrielse därifrån helt eller delvis, om företag som *beröres* av strukturrationaliseringen gör framställning *därom* senast den dag avyttringen sker.

Har egendom som avses i detta moment avyttrats genom sådan tvångsförsäljning som anges i 2 § första stycket 1) lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst, är – oavsett tidpunkten för förvärvet – endast 40 procent av vinsten skattepliktig.

Bestämmelsen i 2 mom. tredje stycket äger motsvarande tillämpning på egendom som avses i detta moment.

Överlåtes aktie i aktiebolag eller andel i handelsbolag, ekonomisk

Föreslagen lydelse

Avyttrar skattskyldig egendom som avses i detta moment och som den skattskyldige innehaft två år eller mera, är 40 procent av vinsten skattepliktig. Från sammanlagda beloppet av skattepliktig realisationsvinst enligt detta stycke under ett beskattningsår, minskat med *avdragsgill del* av förlust vid avyttring samma år av egendom som avses i detta stycke, äger skattskyldig åtnjuta avdrag med 1 000 kronor. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift och levtt tillsammans med sin make, får sådant avdrag åtnjutas för dem båda gemensamt med 1 000 kronor. I intet fall får dock skattskyldig åtnjuta avdrag med högre belopp än som svarar mot sammanlagda beloppet av skattepliktig realisationsvinst enligt detta stycke minskat med *avdragsgill del* av förlust som nyss nämnts.

Kan tillämpning av föregående stycke *antas* hindra strukturrationalisering som är önskvärd från allmän synpunkt, *kan* regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer *medge* befrielse därifrån helt eller delvis, om företag som *berörs* av strukturrationaliseringen gör framställning *om detta* senast den dag avyttringen sker.

Överlåtes aktie i aktiebolag eller andel i handelsbolag, ekonomisk

Nuvarande lydelse

förening eller utländskt bolag till svenskt företag inom samma koncern, skall – där ej annat följer av nionde stycket – beskattning av realisationsvinst *icke* äga rum, om moderföretaget i koncernen är aktiebolag eller ekonomisk förening och den överlåtna aktien eller andelen *innehaves* som ett led i annan koncernens verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom. I fall som nu avses skall den överlåtna aktien eller andelen anses förvärvad av det övertagande företaget vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för det överlåtande företaget. Om överlåtelsen sker till utländskt företag, *äger* regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer *medgiva* befrielse från realisationsvinstbeskattningen. *Ansökan om befrielse skall göras av det överlåtande företaget senast den dag överlåtelsen sker.*

Har fastighet överlåtits på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening genom fång på vilket lagfart sökts efter den 8 november 1967 av någon som har ett bestämmande inflytande över bolaget eller föreningen, beräknas realisationsvinst vid hans avyttring av aktie eller andel i bolaget eller föreningen som om avyttringen avsett mot aktien eller andelen svarande andel av fastigheten. Vad nu sagts får *icke* föranleda att realisationsvinst beräk-

Föreslagen lydelse

förening eller utländskt bolag till svenskt företag inom samma koncern, skall – där ej annat följer av nionde stycket – beskattning av realisationsvinst *inte* äga rum, om moderföretaget i koncernen är aktiebolag eller ekonomisk förening och den överlåtna aktien eller andelen *innehåses* som ett led i annan koncernens verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom. I fall som nu avses skall den överlåtna aktien eller andelen anses förvärvad av det övertagande företaget vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för det överlåtande företaget. Om överlåtelsen sker till utländskt företag, *kan* regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer *medge* befrielse från realisationsvinstbeskattningen. *Bestämmelserna i detta stycke om beskattning av realisationsvinst tillämpas även i fråga om avdrag för realisationsförlust. Avdrag för realisationsförlust får dock inte i något fall göras på grund av avyttring av aktier eller andelar till utländskt koncernföretag.*

Har fastighet överlåtits på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening genom fång på vilket lagfart sökts efter den 8 november 1967 av någon som har ett bestämmande inflytande över bolaget eller föreningen, beräknas *skattepliktig* realisationsvinst vid hans avyttring av aktie eller andel i bolaget eller föreningen som om avyttringen avsett mot aktien eller andelen svarande andel av fastigheten. Vad nu sagts får *inte* föranleda att *skatte-*

Nuvarande lydelse

nas lägre eller att realisationsförlust beräknas högre än enligt reglerna i detta moment. Bestämmelserna i detta stycke *gälla* endast om sådan fastighet utgör bolagets eller föreningens väsentliga tillgång. De *gälla* dock *icke* vid avyttring av aktie i sådant bostadsaktiebolag eller andel i sådan bostadsförening som avses i 24 § 3 mom., om avyttringen avser endast rätt till viss eller vissa men ej alla bostadslägenheter i fastigheten. Lika med lagfartsansökan anses annan ansökan hos myndighet om viss åtgärd med åberopande av fångeshandlingen. Om vinsten vid försäljning av aktie eller andel på grund av bestämmelserna i detta stycke beräknas enligt de regler, som *gälla* för beräkning av vinst vid avyttring av fastighet, skall avyttringen anses ha avsett den mot aktien eller andelen svarande andelen av fastigheten.

Avyttrar skattskyldig aktie i aktiebolag och *finnes* vid avyttringen obeskattade vinstmedel i bolaget till följd av att större delen av dess tillgångar före avyttringen av aktien överlåtits på den skattskyldige eller annan, skall som skattepliktig realisationsvinst räknas vad den skattskyldige erhåller för aktien. Vid bedömande av frågan om överlåtelse av större delen av bolagets tillgångar ägt rum skall även beaktas tillgång i bolaget som inom två år efter avyttringen av aktien, direkt eller genom förmedling av annan, *överlåtes* på den skattskyldige eller honom närstående person eller på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk för-

Föreslagen lydelse

pliktig realisationsvinst beräknas lägre eller att *avdragsgill* realisationsförlust beräknas högre än enligt reglerna i detta moment. Bestämmelserna i detta stycke *gäller* endast om sådan fastighet utgör bolagets eller föreningens väsentliga tillgång. De *gäller* dock *inte* vid avyttring av aktie i sådant bostadsaktiebolag eller andel i sådan bostadsförening som avses i 24 § 3 mom., om avyttringen avser endast rätt till viss eller vissa men ej alla bostadslägenheter i fastigheten. Lika med lagfartsansökan anses annan ansökan hos myndighet om viss åtgärd med åberopande av fångeshandlingen. Om vinsten vid försäljning av aktie eller andel på grund av bestämmelserna i detta stycke beräknas enligt de regler, som *gäller* för beräkning av vinst vid avyttring av fastighet, skall avyttringen anses ha avsett den mot aktien eller andelen svarande andelen av fastigheten.

Avyttrar skattskyldig aktie i aktiebolag och *finns* vid avyttringen obeskattade vinstmedel i bolaget till följd av att större delen av dess tillgångar före avyttringen av aktien överlåtits på den skattskyldige eller annan, skall som skattepliktig realisationsvinst räknas vad den skattskyldige erhåller för aktien. Vid bedömande av frågan om överlåtelse av större delen av bolagets tillgångar ägt rum skall även beaktas tillgång i bolaget som inom två år efter avyttringen av aktien, direkt eller genom förmedling av annan, *överlåts* på den skattskyldige eller honom närstående person eller på aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening.

Nuvarande lydelse

ening, vari den skattskyldige eller honom närstående person har ett bestämmande inflytande. Har överlåtelse av tillgång i bolaget ägt rum efter utgången av det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinst vid avyttringen av aktie i bolaget uppkom, skall realisationsvinst enligt detta stycke *upptagas* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering för nämnda beskattningsår. Vad nu sagts äger motsvarande tillämpning vid avyttring av andel i handelsbolag eller ekonomisk förening. Riksskatteverket får *medgiva* undantag från detta stycke, om det kan *antagas* att avyttringen av aktien eller andelen skett i annat syfte än att erhålla obehörig förmån vid beskattningen. Mot beslut av verket i sådan fråga får talan *icke* föras.

Avyttrar skattskyldig aktie i ett aktiebolag, vari aktierna till huvudsaklig del *ägas* eller på därmed jämförligt sätt *innehavas* – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer (fåmansbolag), till ett annat fåmansbolag, vari aktie – direkt eller genom förmedling av annan – *äges* eller inom två år efter avyttringen vid något tillfälle kommer att ägas av den skattskyldige eller honom närstående person, skall som skattepliktig realisationsvinst räknas vad den skattskyldige erhåller för aktien. Lika med aktieinnehav i det bolag, som förvärvat aktien, anses den skattskyldiges aktieinnehav i ett annat fåmansbolag, som inom två år efter avyttringen förvär-

Föreslagen lydelse

vari den skattskyldige eller honom närstående person har ett bestämmande inflytande. Har överlåtelse av tillgång i bolaget ägt rum efter utgången av det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinst vid avyttringen av aktie i bolaget uppkom, skall realisationsvinst enligt detta stycke *tas* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering för nämnda beskattningsår. Vad nu sagts äger motsvarande tillämpning vid avyttring av andel i handelsbolag eller ekonomisk förening. Riksskatteverket får *medge* undantag från detta stycke, om det kan *antas* att avyttringen av aktien eller andelen skett i annat syfte än att erhålla obehörig förmån vid beskattningen. Mot beslut av verket i sådan fråga får talan *inte* föras.

Avyttrar skattskyldig aktie i ett aktiebolag, vari aktierna till huvudsaklig del *ägs* eller på därmed jämförligt sätt *innehås* – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer (fåmansbolag), till ett annat fåmansbolag, vari aktie – direkt eller genom förmedling av annan – *ägs* eller inom två år efter avyttringen vid något tillfälle kommer att ägas av den skattskyldige eller honom närstående person, skall som skattepliktig realisationsvinst räknas vad den skattskyldige erhåller för aktien. Lika med aktieinnehav i det bolag, som förvärvat aktien, anses den skattskyldiges aktieinnehav i ett annat fåmansbolag, som inom två år efter avyttringen förvärvar större

Nuvarande lydelse

var större delen av tillgångarna i något av fåmansbolagen. Har överlåtelse av aktie i det förvärvande bolaget eller i bolag, som förvärvat större delen av tillgångarna i något av fåmansbolagen, ägt rum efter utgången av det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinst enligt detta stycke uppkom, får realisationsvinsten *upptagas* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering för nämnda beskattningsår. Vad nu föreskrivits äger motsvarande tillämpning i fråga om handelsbolag eller ekonomisk förening eller andel i sådant bolag eller förening liksom teckningsrätt till aktie eller annan rättighet jämförlig med aktie. Sker avyttringen av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller föreligger andra synnerliga skäl, *äger* regeringen eller myndighet, som regeringen bestämmer, för särskilt fall medge undantag från tillämpning av detta stycke.

Som närstående person räknas i detta moment föräldrar, far- eller morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons make eller avkomling samt dödsbo vari den skattskyldige eller någon av nämnda personer är delägare. Med avkomling avses jämväl styvbarn och fosterbarn.

Föreslagen lydelse

delen av tillgångarna i något av fåmansbolagen. Har överlåtelse av aktie i det förvärvande bolaget eller i bolag, som förvärvat större delen av tillgångarna i något av fåmansbolagen, ägt rum efter utgången av det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinst enligt detta stycke uppkom, får realisationsvinsten *tas* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering för nämnda beskattningsår. Vad nu föreskrivits äger motsvarande tillämpning i fråga om handelsbolag eller ekonomisk förening eller andel i sådant bolag eller förening liksom teckningsrätt till aktie eller annan rättighet jämförlig med aktie. Sker avyttringen av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller föreligger andra synnerliga skäl, *kan* regeringen eller myndighet, som regeringen bestämmer, för särskilt fall medge undantag från tillämpning av detta stycke.

39 §

1 mom.³ Från bruttointäkt, *varom* i 38 § 1 mom. *förmäles*, *må* avdrag göras för förvaltningskostnad *ävensom* för ränta å gäld, som *icke skolas* avdragas enligt bestämmelserna i 22, 25, 29, 33 och 36 §§ samt i 2 mom. av denna paragraf. *Svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, som icke är förvalt-*

1 mom. Från bruttointäkt *som* avses i 38 § 1 mom. *får* avdrag göras för förvaltningskostnad *samt* för *gäldränta*, som *inte skall dras* av enligt bestämmelserna i 22, 25, 29, 33 och 36 §§ samt i 2 mom. av denna paragraf.

³Senaste lydelse 1967:95.

Nuvarande lydelse

ningsföretag enligt 54 § fjärde stycket och som åtnjuter inkomst genom sådan utdelning å aktier eller föreningsandelar, för vilken jämlikt 54 § skatteplikt icke föreligger, må likväl ej njuta avdrag för ränta å gäld som belöper å nämnda värdehandlingar, i vidare mån än som räntan överstiger utdelningen. Oaktat vad sist sagts må bolaget eller föreningen åtnjuta avdrag för ränta å gäld som belöper å aktier eller föreningsandelar, vilka innehavas såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom, ävensom för ränta å gäld som belöper å andra innehavda aktier i bolag eller andelar i ekonomisk förening såvida detta innehav motsvarar mer än nio tiondelar av aktie- eller andelskapitalet i sistnämnda bolag eller förening samt under förutsättning tillika att samma bolag eller förening icke – direkt eller genom förmedling av juridisk person – under beskattningsåret ägt aktier eller föreningsandelar.

Föreslagen lydelse

41 d §

Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och rörelse medges avdrag för belopp som i räkenskaperna har avsatts till resultatutjämningsfond. Avdraget får uppgå till högst tjugo procent av summan av de belopp som den skattskyldige under beskattningsåret har erlagt som lön till arbetstagare hos honom i förvärvskällan (lönekostnad). I fråga om skattskyldig, som är fysisk person, får avdraget uppgå till högst summan av tjugo procent av lönekostnaden och femton procent av den vid taxeringen till statlig inkomst-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

skatt beräknade inkomsten av förvärvskällan efter avdrag för den lönebaserade men före avdrag för den inkomstbaserade fondavsättningen och – i förekommande fall – före avdrag för avsättning till allmän investeringsreserv enligt lagen (1979:000) om allmän investeringsreserv och före uppskov enligt lagen (1979:000) om upphovsmannakonto samt före schablonavdrag för egenavgifter.

Avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond medges inte i fråga om förvärvskälla vari ingår lager av värdepapper, fastigheter eller liknande tillgångar.

Med lön avses sådana ersättningar i penningar som anges i 19 kap. 1 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring. Hänsyn skall dock inte tas till lön till arbetstagare för vilken avgiftsskyldighet enligt fjärde stycket första meningen nämnda paragraf inte föreligger och inte heller till ersättning till arbetstagare, som varit bosatt utomlands och utfört arbete utom riket, såvida ersättningen avsett arbete som utförts för annans räkning utan att anställning förelegat (jfr 19 kap. 1 § fjärde stycket andra mening- en nämnda lag).

I fråga om handelsbolag och dödsbo, som i beskattningshänseende behandlas som handelsbolag, beräknas avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond för bolaget respektive dödsboet. Ägs andel i handelsbolag eller i dödsbo, som i beskattningshänseende behandlas som handelsbolag, av annan än här i riket bosatt fysisk person, får avdrag för avsättning inte beräknas på grundval av bolagets eller

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

dödsboets inkomster.

Avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond skall återföras till beskattning nästföljande beskattningsår.

Av punkt 2 tionde och elfte styckena av anvisningarna till 41 § framgår att avsättning till resultatutjämningsfond kan medföra att rätten till lagernedskrivning upphör.

43 §

2 mom.⁴ Har svenskt aktiebolag eller förening som avses i 1 § lagen om ekonomiska föreningar drivit rörelse i eget namn uteslutande för annat sådant bolags eller annan sådan förenings räkning, utan att i övrigt driva verksamhet i nämnvärd omfattning, och redovisas därför inkomsten av den rörelse, som förstnämnda bolag eller förening (s. k. kommissionärsbolag eller -förening) drivit, hos det andra bolaget eller den andra föreningen, skall sistnämnda bolag eller förening anses hava drivit kommissionärsbolagets eller -föreningens rörelse, under förutsättning dels att rörelsen drivits på det angivna sättet under hela beskattningsåret för båda skattskyldiga eller sedan kommissionärsbolaget eller -föreningen började driva verksamhet av något slag, dels att beskattningsåren för de skattskyldiga utgått vid samma tidpunkt.

3 mom.⁵ Äger svenskt aktiebolag eller förening som avses i 1 § lagen om ekonomiska föreningar (moderföretag) mer än nio tiondelar av aktierna i

2 mom. Inkomst av rörelse som kommissionärsföretag bedriver för kommittentföretags räkning får under de förutsättningar som anges i punkt 2 av anvisningarna redovisas hos sistnämnda företag.

3 mom. Koncernbidrag, som svenskt aktiebolag lämnar annat svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening eller som sådan förening

⁴Senaste lydelse 1965:573.

⁵Senaste lydelse 1973:422.

Nuvarande lydelse

ett eller flera svenska aktiebolag (dotterbolag), skall koncernbidrag, som något av bolagen lämnar ett annat av bolagen eller föreningen eller som denna lämnar något av bolagen, anses såsom avdragsgill omkostnad för den som lämnat bidraget och skattepliktig intäkt för den som mottagit detta, även om bidraget icke för bidragsgivaren utgör omkostnad för intäkternas förvärvande eller bibehållande. Som villkor härför gäller

att den huvudsakliga verksamheten för bolag eller förening, som lämnar eller mottager koncernbidrag, avser jordbruksfastighet, annan fastighet eller annan rörelse än försäkringsrörelse som drives av livförsäkringsanstalt,

att såväl givaren som mottagaren av bidraget redovisar detta till samma års taxering öppet i självdeklaration eller därvid fogad bilaga,

att, om bidraget lämnats av moderföretag till dotterbolag eller av dotterbolag till moderföretaget, detta ägt mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolaget under hela beskattningsåret för båda skattskyldiga eller sedan dotterbolaget började driva verksamhet av något slag,

att, om bidraget lämnats av dotterbolag till moderföretaget, detta är frikallat från skattskyldighet för utdelning från dotterbolaget, oavsett den omfattning i vilken moderföretaget utdelat vinstmedel till delägarna,

och att, om bidraget lämnats av ett dotterbolag till annat dotterbolag hos samma moderföretag, moderföretaget dels ägt mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolagen under hela

Föreslagen lydelse

lämnar svenskt aktiebolag, skall under de förutsättningar som anges i punkt 3 av anvisningarna anses som avdragsgill omkostnad för givaren och skattepliktig intäkt för mottagaren, även om bidraget inte för givaren utgör omkostnad för intäkternas förvärvande eller bibehållande.

Nuvarande lydelse

beskattningsåret för båda dotterbolagen eller sedan dessa började driva verksamhet av något slag, dels antingen är skattskyldigt eller frikallat från skattskyldighet för utdelning från båda dotterbolagen eller är frikallat från skattskyldighet för utdelning från det bidragslämnande dotterbolaget, oavsett den omfattning i vilken moderföretaget utdelat vinstmedel till delägarna.

Lämnar svenskt aktiebolag eller förening som avses i 1 § lagen om ekonomiska föreningar koncernbidrag till aktiebolag som icke enligt första stycket är att anse som dotterbolag till bidragsgivaren, äga bestämmelserna i första stycket likväl tillämpning på bidraget, om under hela beskattningsåret för båda skattskyldiga eller sedan det bolag som mottagit bidraget började driva verksamhet av något slag det senare bolaget kunnat med tillämpning av 174 § 1 och 2 mom. lagen om aktiebolag genom fusioner bringas att uppgå i det bolag som lämnat bidraget eller, om bidraget lämnats av förening, i bolag som enligt första stycket är att anse som dotterbolag till föreningen. Därvid skall anses som om nämnda bestämmelser i lagen om aktiebolag varit tillämpliga även på bankaktiebolag och försäkringsaktiebolag.

Koncernbidrag som avses i första eller andra stycket skall anses utgöra omkostnad för bidragsgivaren och intäkt för bidragstagaren i den förvärvskälla som utgör bidragsgivarens eller bidragstagarens huvudsakliga verksamhet, om det icke med hänsyn till bidragets syfte är uppenbart

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

att bidraget bör hänföras till annan förvärvskälla.

Avdrag för koncernbidrag enligt första, andra eller tredje stycket må åtnjutas endast av den som visar att förutsättningar för sådant avdrag föreligga.

Lämnas bidrag från ett företag till ett annat, med vilket givaren är i intressegemenskap, för verksamhet av väsentlig betydelse från samhälls-ekonomisk synpunkt och redovisas bidraget öppet, kan regeringen *medge* att bidraget skall anses *såsom* avdragsgill omkostnad för givaren och skattepliktig intäkt för mottagaren även om *de i första-tredje styckena* angivna förutsättningarna för avdragsrätt *ej föreligga*.

Vidare kan regeringen förklara att, om förlust på aktier eller andelar i svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag med uppgift att driva verksamhet av det slag som sägs i *femte* stycket framkommer vid avyttring av aktierna eller andelarna eller vid företagets upplösning, förlusten skall utgöra avdragsgill omkostnad för ägaren av aktierna eller andelarna. Detsamma gäller i fråga om långivare beträffande förlust på lån eller dylikt som han lämnat företaget.

Bestämmelserna i *sjätte* stycket om förlust äga *motsvarande tillämpning* på förlust, som beräknas skola framkomma. Regeringen bestämmer därvid hur avdraget i det särskilda fallet skall beräknas. Har skattskyldig *åtnjutit* avdrag, som avses i detta stycke, skall avdraget frånräk-

Föreslagen lydelse

Lämnas bidrag från svenskt företag till annat svenskt företag, med vilket givaren är i intressegemenskap, för verksamhet av väsentlig betydelse från samhälls-ekonomisk synpunkt och redovisas bidraget öppet, kan regeringen *medge* att bidraget skall anses *som* avdragsgill omkostnad för givaren och skattepliktig intäkt för mottagaren även om *en eller flera av de förutsättningar som anges i punkt 3 av anvisningarna inte är uppfyllda*.

Vidare kan regeringen förklara att, om förlust på aktier eller andelar i svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag med uppgift att driva verksamhet av det slag som sägs i *andra* stycket framkommer vid avyttring av aktierna eller andelarna eller vid företagets upplösning, förlusten skall utgöra avdragsgill omkostnad för ägaren av aktierna eller andelarna. Detsamma gäller i fråga om långivare beträffande förlust på lån eller dylikt som han lämnat företaget.

Bestämmelserna i *tredje* stycket om förlust *tillämpas även* på förlust, som beräknas skola framkomma. Regeringen bestämmer därvid hur avdraget i det särskilda fallet skall beräknas. Har skattskyldig *fått* avdrag, som avses i detta stycke, skall avdraget frånräknas avdragsgill för-

Nuvarande lydelse

nas avdragsgill förlust, som sedermera uppkommer vid avyttring av aktierna eller andelarna eller vid upplösning av företaget. Uppkommer vinst genom att aktierna eller andelarna avyttras eller genom att tillskjutet kapital återfås, skall vinsten *upptagas* som skattepliktig intäkt av rörelse hos den som haft vinsten.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

lust, som sedermera uppkommer vid avyttring av aktierna eller andelarna eller vid upplösning av företaget. Uppkommer vinst genom att aktierna eller andelarna avyttras eller genom att tillskjutet kapital återfås, skall vinsten *tas upp* som skattepliktig intäkt av rörelse hos den som haft vinsten.

(Se vidare anvisningarna.)

54 §⁶

Från skattskyldighet frikallas:

a) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar *med undantag och inskränkningar som nedan i denna paragraf sägs:*

för utdelning på *sådan* aktie i svenskt aktiebolag och *sådan* andel i svensk ekonomisk förening *som icke innehaves i kapitalplaceringssyfte;*

b) medlem av konungahuset:

för av staten anvisat anslag;

c) i utlandet bosatt person och utländskt bolag:

för sådan inkomst, för vilken avgift enligt lagen om beviltningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erläggas eller beträffande vilken befrielse från sådan avgift skall åtnjutas jämlikt särskilt stadgande i samma lag;

d) ägare av sådan fastighet, *varom förmäles i 5 § 1 mom. a)–f) och h)–i):*

för inkomst av fastigheten genom dess *begagnande* för *de* i nämnda mom. *avsedda* ändamål;

Från skattskyldighet frikallas:

a) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar:

för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag och andel i svensk ekonomisk förening *i den omfattning som anges i punkt 1 av anvisningarna;*

d) ägare av sådan fastighet, *som avses i 5 § 1 mom. a)–f) och h)–i):*

för inkomst av fastigheten genom dess *användning* för ändamål *som avses i nämnda mom.;*

e) i riket bosatt delägare i oskift dödsbo efter person, som vid sitt frånfälle icke varit här i riket bosatt:

⁶Senaste lydelse 1977:1090.

Nuvarande lydelse

för av dödsboet åtnjuten, till honom utdelad inkomst, för vilken dödsboet skall utgöra kommunal inkomstskatt;

f) understödsföreningar, som *bedriva* såväl till livförsäkring hänförlig verksamhet som annan verksamhet:

för annan inkomst än inkomst av fastighet, dock att skattskyldighet föreligger *jämväl* för förstnämnda inkomst till den del inkomsten belöper på livförsäkringsverksamheten;

g) understödsföreningar, vilka enligt sina stadgar *ej äga* meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd *å* högst 1 000 kronor *för* medlem:

för all inkomst, som belöper på verksamhet, hänförlig till livförsäkring;

h) här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands åtnjuter avlöning eller annan därmed jämförlig förmån på grund av anställning där annat än hos svenska staten, svensk kommun eller ombord på svenskt fartyg eller svenskt, danskt eller norskt luftfartyg:

för inkomst av anställningen under förutsättning att anställningen och vistelsen i utlandet varat minst ett år eller enligt anställningsavtal eller på annan grund kan antagas komma att vara minst ett år;

i) ideell förening, som är hänförlig under 53 § 1 mom. e):

för inkomst av fastighet och av rörelse i den omfattning som anges i punkt 4 av anvisningarna;

j) svensk aktiefond:

för inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet på grund av avyttring av egendom som avses i 35 § 3 mom., om den avyttrade egendomen innehafts två år eller mera.

Aktiebolag och ekonomiska föreningar, vilka driva bank- eller annan penningrörelse eller försäkringsrörelse, äga icke åtnjuta vid a) omförmäld skattefrihet. Dock äro aktiebolag och ekonomiska föreningar, som driva bank- eller annan penningrörelse eller sådan rörelse jämte annan verksamhet, frikallade från skattskyldighet för utdelning å aktier och andelar, vilka

Föreslagen lydelse

f) understödsföreningar, som *bedriver* såväl till livförsäkring hänförlig verksamhet som annan verksamhet:

för annan inkomst än inkomst av fastighet, dock att skattskyldighet föreligger *även* för förstnämnda inkomst till den del inkomsten belöper på livförsäkringsverksamheten;

g) understödsföreningar, vilka enligt sina stadgar *inte få* meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd *på* högst 1 000 kronor *per* medlem:

för all inkomst, som belöper på verksamhet, hänförlig till livförsäkring;

h) här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands åtnjuter avlöning eller annan därmed jämförlig förmån på grund av anställning där annat än hos svenska staten, svensk kommun eller ombord på svenskt fartyg eller svenskt, danskt eller norskt luftfartyg:

för inkomst av anställningen under förutsättning att anställningen och vistelsen i utlandet varat minst ett år eller enligt anställningsavtal eller på annan grund kan antagas komma att vara minst ett år;

i) ideell förening, som är hänförlig under 53 § 1 mom. e):

för inkomst av fastighet och av rörelse i den omfattning som anges i punkt 4 av anvisningarna;

j) svensk aktiefond:

för inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet på grund av avyttring av egendom som avses i 35 § 3 mom., om den avyttrade egendomen innehafts två år eller mera.

Svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening kan under de förutsättningar som anges i punkt 5 av anvisningarna frikallas från skattskyldighet för utdelning på andel i utländskt företag.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

innehavas som ett led i organisationen av bolagens eller föreningarnas verksamhet till den del denna avser annat än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom. Vidare äga aktiebolag, som äro skadeförsäkringsanstalter, åtnjuta skattefrihet för utdelning å aktier och andelar, vilka innehavas som ett led i organisationen av bolagens försäkringsrörelse.

Aktiebolag eller ekonomisk förening, som driver byggnadsrörelse, tomtärrelse eller yrkesmässig handel med fastigheter, åtnjuter icke skattefrihet enligt första stycket a) för utdelning på aktie eller andel som utgör lagertillgång i rörelsen.

Aktiebolag eller ekonomisk förening, som uteslutande eller så gott som uteslutande förvaltar värdepapper eller likartad lös egendom (förvaltningsföretag), åtnjuter icke skattefrihet enligt första stycket a). Förvaltningsföretag är dock frikallat från skattskyldighet för utdelning från svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening i den mån sammanlagda beloppet av den utdelning från sådana bolag och föreningar, som företaget uppburit under beskattningsåret, motsvaras av utdelning som företaget beslutat för samma beskattningsår eller, i fråga om investmentföretag, av beslutad utdelning ökad med en fjärdedel.

Om aktierna i sådant svenskt aktiebolag eller andelarna i sådan svensk ekonomisk förening, som icke är förvaltningsföretag, till huvudsaklig del ägas eller på därmed jämförligt sätt innehavas – direkt eller genom

Nuvarande lydelse

förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer och om bolaget eller föreningen icke visar att dess vinstmedel i skälig omfattning använts för utdelning till delägarna, gäller frikallelse från skattskyldighet enligt första stycket vid a) allenast såvitt avser utdelning å aktier eller andelar, vilka innehavas av bolaget eller föreningen såsom ett led i organisationen av annan verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom.

Om särskilda skäl föreligga, kan riksskatteverket medgiva dels att bolag eller ekonomisk förening, som icke är förvaltningsföretag enligt fjärde stycket men vars verksamhet till icke oväsentlig del består i förvaltning av värdepapper eller därmed likartad lös egendom, skall i beskattningsavseende behandlas som sådant förvaltningsföretag, dels att förvaltningsföretag, som är moderföretag i en koncern och som ombesörjer vissa gemensamma uppgifter för koncernens räkning, icke skall i beskattningsavseende behandlas som förvaltningsföretag. Mot beslut, som riksskatteverket meddelat i sådant ärende, får talan icke föras.

Förvärvar svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening aktie i sådant bolag eller andel i sådan förening och är det icke uppenbart att det bolag eller den förening som gör förvärvet därigenom erhåller tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till förvärvarens rörelse eller kapitalförvaltning, åtnjutes icke skattefrihet enligt första stycket vid a) för utdelning å aktien eller andelen av

Föreslagen lydelse

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

sådana medel som vid förvärvet funnos hos det utdelande bolaget eller den utdelande föreningen och som icke motsvara tillskjutet belopp eller inbetald insats. Utdelning anses i första hand gälla andra medel än sådana som motsvara tillskjutet belopp eller inbetald insats.

Att personer, om vilka i 70 § förmäles, äro frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster, framgår av bestämmelserna i samma paragraf.

(Se vidare anvisningarna.)

Av 70 § framgår att personer som där avses är frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster.

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 24 §

10.⁷ Har skattskyldig för året före beskattningsåret beräknat inkomst av annan fastighet enligt de grunder som anges i 41 § andra stycket men beräknar den skattskyldige inkomsten för beskattningsåret enligt bokföringsmässiga grunder, följer av punkt 1 första stycket av anvisningarna till 41 § att den skattskyldige vid beräkning av nettointäkten för beskattningsåret inte skall upptaga värde av ingående skulder. Som ingående skuld skall dock upptagas

a) inkomst som har uppburits i slutet av det föregående året men, med stöd av bestämmelserna i punkt 2 första stycket av anvisningarna till 41 §, inte tagits till beskattning för det året, och

b) utgift som är obetald vid beskattningsårets ingång men, med stöd av bestämmelserna i andra stycket nämnda anvisningspunkt, dragits av vid beräkning av nettointäkten för det föregående året.

Beräknar skattskyldig intäkt av annan fastighet enligt 2 eller 3 mom. men har den skattskyldige för året före beskattningsåret beräknat intäkten enligt 1 mom. med tillämpning av bokföringsmässiga grunder, skall som intäkt för beskattningsåret – utöver vad i 2 mom. anges – upptagas ett belopp motsvarande skillnaden mellan anskaffningsvärdet av fastighetens lager vid ingången av beskattningsåret och det bokförda värdet av lagret enligt senaste balansräkning.

a) inkomst som har uppburits i slutet av det föregående året men, med stöd av bestämmelserna i punkt 4 första stycket av anvisningarna till 41 §, inte tagits till beskattning för det året, och

⁷ Senaste lydelse 1978:942.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

till 25 §

8.⁸ Har skattskyldig för året före beskattningsåret beräknat inkomst av annan fastighet enligt de grunder som anges i 41 § andra stycket men beräknar den skattskyldige inkomsten för beskattningsåret enligt bokföringsmässiga grunder, följer av punkt 1 första stycket av anvisningarna till 41 § att den skattskyldige vid beräkning av nettointäkten för beskattningsåret inte skall upptaga värde av ingående lager och fordringar. Som ingående fordran skall dock upptagas

a) inkomst som blir tillgänglig för lyftning i början av beskattningsåret men, med stöd av bestämmelserna i punkt 2 första stycket av anvisningarna till 41 §, tagits till beskattning för det föregående året, och

a) inkomst som blir tillgänglig för lyftning i början av beskattningsåret men, med stöd av bestämmelserna i punkt 4 första stycket av anvisningarna till 41 §, tagits till beskattning för det föregående året, och

b) utgift som har betalats i slutet av det föregående året men, med stöd av bestämmelserna i andra stycket nämnda anvisningspunkt, inte dragits av vid beräkning av nettointäkten för det året.

Beräknar skattskyldig intäkt av annan fastighet enligt 24 § 2 mom. men har den skattskyldige för året före beskattningsåret beräknat intäkten enligt 24 § 1 eller 3 mom. med tillämpning av bokföringsmässiga grunder, skall avdrag för beskattningsåret medges för gäldränta, som har betalats det föregående året men upptagits som utgående fordran för det året, medan å andra sidan avdrag inte skall medges för gäldränta som betalas under beskattningsåret men har redovisats som utgående skuld för det föregående året.

till 29 §

4.⁹ Skattskyldig må, efter därom hos taxeringsnämnd eller, om besvär anförts, skatterätt framställt yrkande, berättigas att under förutsättning av motsvarande avskrivning i räkenskaperna tills vidare åtnjuta avdrag för avskrivning å maskiner eller andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier i enlighet med bestämmelserna nedan i denna punkt för *räkenskapsenlig* avskrivning. Såsom förutsättning härför skall gälla att den skattskyldige haft ordnad bokföring, som avslutas medelst vinst- och förlustkonto, samt att tillfredsställande utredning föreligger om vad som återstår i beskattningsavseende oavskrivet av anskaffningsvärdet å ifrågavarande tillgångar samt dessa ävensom avskrivningar å desamma i den skattskyldiges räkenskaper och i företedd utredning redovisas på sådant sätt, att trygghet föreligger att vid avyttring av tillgångarna framdeles möjligen uppkommande vinster ej skola undgå taxering.

⁸ Senaste lydelse 1978:942.

⁹ Senaste lydelse 1971:407.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Avdrag för avskrivning å här ifrågavarande tillgångar må för visst beskattningsår åtnjutas med högst trettio procent för år räknat av summan av bokfört värde å tillgångarna enligt balansräkningen för närmast föregående räkenskapsår och anskaffningsvärdet å sådana under beskattningsåret anskaffade tillgångar, vilka vid utgången av beskattningsåret fortfarande tillhörde rörelsen. Vad sålunda stadgats skall gälla oavsett när under beskattningsåret tillgångarna anskaffats.

Hava under beskattningsåret tillgångar av nu ifrågavarande slag, som anskaffats före ingången av samma år, avyttrats eller hava dylika tillgångar gått förlorade, därvid för sistnämnda fall försäkringsersättning avtalats, må särskilt avdrag för avskrivning åtnjutas med belopp motsvarande den i anledning av avyttringen eller försäkringsfallet uppkomna intäkten. Därest skattskyldig erhållit avdrag i enlighet med bestämmelserna i detta stycke, skall underlaget för beräkning av avdrag enligt nästföregående stycke fastställas till motsvarande lägre belopp.

Har ett särskilt högt pris eller eljest en särskilt hög kostnad för tillgång betingats därav, att den skolat utnyttjas för ett särskilt arbetstillfälle eller för en konjunktur, som väntas bli allenast tillfällig, eller av annan liknande omständighet, må för det beskattningsår, varunder tillgången anskaffats, avdrag göras vid inkomstberäkningen för sådant överpris eller sådan merkostnad. Därest avdrag som nu sagts medgivits, skall avdrag enligt bestämmelserna i andra stycket beräknas å därefter återstående del av anskaffningsvärdet.

Har skattskyldig beträffande under beskattningsåret anskaffade tillgångar tidigare åtnjutit i punkt 1 av anvisningarna till 41 § *kommunal-skattelagen* omförmålt avdrag å värdet av rättighet till leverans av tillgångar enligt ej fullgjorda köpekontrakt, skall vid beräkning av avdrag för värdeminskning med 30 procent av anskaffningsvärdet såsom anskaffningsvärde anses den verkliga kostnaden minskad med det tidigare jämlikt nyssnämnda stadgande åtnjutna avdraget. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning, om investeringsfond i enlighet med vad för sådan fond finnes stadgat tagits i anspråk för avskrivning av under beskattningsåret anskaffade tillgångar.

Har skattskyldig beträffande under beskattningsåret anskaffade tillgångar tidigare åtnjutit i punkt 2 av anvisningarna till 41 § omförmålt avdrag å värdet av rättighet till leverans av tillgångar enligt ej fullgjorda köpekontrakt, skall vid beräkning av avdrag för värdeminskning med 30 procent av anskaffningsvärdet såsom anskaffningsvärde anses den verkliga kostnaden minskad med det tidigare jämlikt nyssnämnda stadgande åtnjutna avdraget. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning, om investeringsfond i enlighet med vad för sådan fond finnes stadgat tagits i anspråk för avskrivning av under beskattningsåret anskaffade tillgångar.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Oaktat vad ovan stadgas må avdrag medgivas för avskrivning med belopp som erfordras för att det bokförda värdet icke skall överstiga anskaffningsvärdet å samtliga nu ifrågavarande tillgångar, vilka vid utgången av beskattningsåret fortfarande tillhörde rörelsen, sedan å detta värde avräknats en beräknad årlig avskrivning av tjugu procent. Visar skattskyldig att nämnda tillgångars verkliga värde understiger även sålunda beräknat värde, må avdrag medgivas jämväl för härav betingad ytterligare avskrivning. Vid tillämpning av bestämmelserna i detta stycke skola i fråga om anskaffningsvärde och anskaffningsår för tillgångar, som övertagits genom sådan fusion, som i 28 § 3 mom. avses, de i fusionen deltagande företagen anses som en skattskyldig.

Då tillgångar, som anskaffats under beskattningsåret, avyttras, förloras eller såsom för rörelsen obrukbara utangeras under samma år, må avdrag åtnjutas för anskaffningsvärdet eller oavskriven del därav. Med avyttring likställes det fall, att tillgång uttages ur rörelsen för att tillföras annan rörelse, som utgör särskild förvärvskälla, eller för att nyttjas för annat ändamål. Att belopp, som erhålles vid avyttring av tillgång, i sin helhet skall upptagas såsom intäkt av rörelse, därom stadgas i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 28 §.

Finnes skattskyldig hava i räkenskaperna verkställt avskrivning med större belopp än det, varmed han äger åtnjuta avdrag vid taxeringen, må den omständigheten att avdrag för avskrivning medgives med lägre belopp än vad i räkenskaperna avskrivits icke föranleda ändring av det värde, varå räkenskapsenlig avskrivning beräknas. Avdrag för belopp, med vilket den skattskyldige i räkenskaperna verkställt avskrivning utöver vad vid taxering blivit godkänt, må åtnjutas först sedan taxeringen i fråga blivit slutligt avgjord och enligt särskild av taxeringsnämnd eller, om besvär anförts, skatterätt godkänd avskrivningsplan, avseende en tid av minst fem år, räknat från och med beskattningsåret efter det varunder avskrivningen i fråga verkställdes.

Den omständigheten att vid tillämpning av bestämmelserna ovan avdrag vid beskattningen skall överensstämma med avskrivning enligt räkenskaperna utgör ej hinder för skattskyldig att efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning utöver avdrag enligt räkenskaperna tillgodogöra sig från tiden före övergången resterande, i räkenskaperna gjorda men ej vid beskattningen åtnjutna avdrag antingen inom ramen för avskrivningsplan som avses i punkt 3 eller, med taxeringsnämnds eller, om besvär anförts, skatterätts särskilda medgivande, på en gång eller enligt särskild av vederbörande nämnd godkänd avskrivningsplan avseende en tid av högst tio år. Efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning må dock i intet fall sådant avdrag tillgodonjutas, som avses i punkt 3 c tredje stycket.

Har före övergång till räkenskapsenlig avskrivning skattskyldig vid

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

taxeringen tillgodoräknats större värdeminskningsavdrag än enligt räkenskaperna, skall, för åstadkommande av överensstämmelse mellan tillgångens återstående värden enligt räkenskaperna och i beskattningsavseende, det belopp, varmed tillgångens värde sålunda i beskattningsavseende understiger värdet enligt räkenskaperna, upptagas såsom intäkt under det första beskattningsår, för vilket räkenskapsenlig avskrivning gäller, eller, om den skattskyldige hellre vill, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och ett vart av de två närmast följande åren. Vid tillämpning av detta stycke skall även sådant på tidigare år enligt avskrivningsplan belöpande värdeminskningsavdrag, som den skattskyldige ej kunnat utnyttja, anses hava tillgodoräknats honom.

Har aktiebolag eller ekonomisk förening, som åtnjuter avdrag för avskrivning å maskiner eller andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier i enlighet med bestämmelserna för räkenskapsenlig avskrivning, övertagit dylika tillgångar genom sådan fusion, som i 28 § 3 mom. avses, och ha dessa tillgångar i räkenskaperna upptagits till högre värde än vad som enligt bestämmelserna i punkt 3 b sista stycket är att anse som anskaffningsvärde för bolaget eller föreningen må företaget efter därom hos taxeringsnämnd eller, om besvär anförts, skatterätt framställt yrkande berättigas att även efter fusionen tillämpa räkenskapsenlig avskrivning, under förutsättning att skillnaden mellan värdet enligt räkenskaperna och anskaffningsvärdet, beräknat på sätt i punkt 3 b sista stycket sägs, upptages som intäkt under det beskattningsår, då fusionen genomföres, eller, om företaget hellre vill, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och ett vart av de två närmast följande åren.

Angående avdrag för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt stadgas i punkt 1 av anvisningarna till 41 §.

Angående avdrag för nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt stadgas i punkt 2 av anvisningarna till 41 §.

till 39 §

1.¹⁰ Vid beräkningen av inkomsten av kapital får avdrag göras för all gäldränta, som *icke* skall *avdragas* från intäkterna av andra förvärvskällor. Härav följer, att, om den skattskyldige *utbetalt dylik* gäldränta

1. Vid beräkningen av inkomsten av kapital får avdrag göras för all gäldränta, som *inte* skall *dras av* från intäkterna av andra förvärvskällor. Härav följer att, om den skattskyldige *betalat ut sådan* gäldränta men

¹⁰ Senaste lydelse 1953:109.

Nuvarande lydelse

men *icke åtnjuti* intäkt av kapital eller han haft sådan intäkt till lägre belopp än gäldräntan, förvärvskällan kapital kommer att utvisa underskott. För sådant underskott *får* den skattskyldige sedermera *åtnjuta* avdrag på sätt och i den ordning, som i 46 § *stadgas*. Belöper på annan förvärvskälla så stor gäldränta, att intäkten av förvärvskällan *icke förslår till täckande* av räntan, får den överskjutande gäldräntan *icke avdragas* vid beräkningen av inkomsten av kapital. Det underskott, som på grund av gäldräntan kan uppstå i förvärvskällan i fråga, *får avdragas* endast *uti den i 46 § föreskrivna ordning*.

Som framgår av 39 § 1 mom. gäller, att svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar icke äga njuta avdrag för ränta eller del av ränta å gäld, som belöper å vissa aktier eller andelar. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser iakttages, att, därest icke annat framgår av förebragt utredning, å ifrågavarande värdehandlingar skall jämlikt 44 § och anvisningarna till samma paragraf i regel anses belöpa lika stor del av bolagets eller föreningens hela gäld, som värdehandlingarnas bokförda värde utgör utav bokförda värdet av bolagets eller föreningens samtliga tillgångar (ifråga punkt 3 av anvisningarna till 44 §).

Föreslagen lydelse

inte haft intäkt av kapital eller han haft sådan intäkt till lägre belopp än gäldräntan, förvärvskällan kapital kommer att utvisa underskott. För sådant underskott *har* den skattskyldige sedermera *rätt till* avdrag på sätt och i den ordning, som *anges* i 46 §. Belöper på annan förvärvskälla så stor gäldränta, att intäkten av förvärvskällan *inte räcker till för att täcka* räntan, får den överskjutande gäldräntan *inte dras* av vid beräkningen av inkomsten av kapital. Det underskott, som på grund av gäldräntan kan uppstå i förvärvskällan i fråga, *får dras* av endast *i den ordning som anges* i 46 §.

till 41 §

1.¹¹ Inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse skall beräknas enligt bokföringsmässiga grunder. För skattskyldig, som haft ordnad bokföring, skall beräkningen av inkomst ske på grundval av hans bokföring med iakttagande av bestämmelserna i denna anvisningspunkt. Vid inkomstbe-

¹¹ Lydelse enligt prop. 1978/79:204.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

räkning enligt bokföringsmässiga grunder tages hänsyn till in- och utgående lager av varor, däri inbegripet djur, råmaterial, hel- och halvfabrikat m. m., samt till fordringar och skulder. Som värde av ingående lager, fordringar och skulder skall därvid upptagas värdet av närmast föregående beskattningsårs utgående lager, fordringar och skulder. Bestämmelserna i 41 § om lager få i varvsrörelse tillämpas även i fråga om skepp eller skeppsbygge, på vilket den skattskyldige utfört eller avser att utföra arbete i icke oväsentlig omfattning, utan hinder av att den skattskyldige avyttrat skeppet eller bygget. Vad nu föreskrivits gäller dock endast intill dess skeppet eller skeppsbygget levererats till förvärvaren. Vad som avses med skepp framgår av sjölagen (1891:35 s. 1).

Inkomst av annan fastighet som avses i 24 § 1 eller 3 mom. får beräknas enligt bokföringsmässiga grunder på sätt anges i föregående stycke. Har skattskyldig för visst beskattningsår beräknat inkomst av annan fastighet enligt bokföringsmässiga grunder, skall den skattskyldige även för nästföljande beskattningsår beräkna inkomsten enligt sådana grunder om bestämmelserna i 24 § 1 eller 3 mom. är tillämpliga det året. I fråga om fastighet som avses i 24 § 3 mom. gäller dock vad som sagts i föregående stycke endast i den mån annat inte följer av 24 § 3 mom. och 25 § 3 mom.

Därest vinstresultatet påverkats därav, att bland intäkter upptagits sådana intäkter, vilka icke skola beskattas såsom inkomst, eller uteslutits intäkt, som skolat medräknas, eller bland utgifterna avförts sådana poster, för vilka vid inkomstberäkningen avdrag icke får ske, skall företagas erforderlig justering av det bokföringsmässiga vinstresultatet till överensstämmelse med en inkomstberäkning enligt de i denna lag stadgade grunder.

Den i räkenskaperna gjorda värdesättningen å tillgångar avsedda för omsättning eller förbrukning (lager) skall vid inkomstberäkningen godtagas, därest denna värdesättning icke står i strid med vad nedan sägs.

Lagret vid beskattningsårets utgång får icke upptagas till lägre belopp än fyrtio procent av lagrets anskaffningsvärde eller, om återanskaffningsvär-

Har det bokförda resultatet påverkats av att bland intäkterna tagits upp belopp, som inte skall beskattas såsom inkomst, eller uteslutits belopp, som bort medräknas, eller bland kostnaderna tagits upp belopp som inte är avdragsgilla vid inkomstberäkningen, skall resultatet justeras så att det kan läggas till grund för inkomstberäkningen enligt denna lag.

Nuvarande lydelse

det på balansdagen är lägre, sistnämnda värde, i förekommande fall efter avdrag för inkurans. Dock får lager av djur på jordbruksfastighet eller i renskötselrörelse icke upptagas till lägre belopp än fyrtio procent av de värden som riksskatteverket fastställer för olika slag av djur i skilda åldersgrupper på grundval av genomsnittspriserna på dessa djurslag under en period av tolv månader närmast före den 1 oktober beskattningsåret. Om sådant värde icke fastställts, t. ex. i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur, får djuret upptagas lägst till fyrtio procent av allmänna saluvärdet.

Därest värde å lagret, beräknat till anskaffnings- eller återanskaffningsvärdet och i förekommande fall efter avdrag för inkurans, uppgår till lägre belopp än som motsvarar medeltalet av värdena å lagren vid utgången av de två närmast föregående beskattningsåren (jämförelseåren), må lagret vid beskattningsårets utgång i stället upptagas till lägst ett belopp motsvarande förstnämnda värde å detta lager efter avdrag med sextio procent av sagda medeltalsvärde. Därvid skola såsom värden å lagren vid jämförelseårens utgång hava upptagits anskaffningsvärdena eller, därest återanskaffningsvärdena å balansdagarna i fråga varit lägre, sistnämnda värden, i förekommande fall efter avdrag för inkurans. I fråga om djur på jordbruksfastighet eller i renskötselrörelse gäller dock att värdet av djuren skall hava upptagits till fulla det värde som riksskatteverket fastställt enligt föregående stycke eller till fulla allmänna saluvärdet. Föreligger sådant fall att sextio

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

procent av nyssnämnda medeltalsvärde överstiger värdet av lagret vid beskattningsårets utgång, må avdrag åtnjutas jämväl för det överskjutande beloppet, därest en häremot svarande avsättning i räkenskaperna gjorts till lagerregleringskonto. Då avdrag för sådan avsättning medgivits, skall avsättningen återföras till beskattning nästföljande beskattningsår, därvid frågan om avdrag för förnyad avsättning till dylikt konto får prövas enligt bestämmelserna ovan. Ingå i lagret råvaror eller stapelvaror, må lagret av sådana varor eller del därav upptagas till lägst sjuttio procent av värdet å tillgångarna i fråga beräknat efter lägsta marknadspris under beskattningsåret eller under något av de närmast föregående nio beskattningsåren. Därest sist angivna grund för värdering av varulagret eller del därav tillämpats, skall vad ovan sägs om värdering med hänsyn tagen till medeltalet av värdena å lagren vid utgången av de två närmast föregående beskattningsåren icke gälla.

Utan avseende å vad förut stadgats angående den lägsta värdesättning å lagret, som vid inkomstberäkningen kan godtagas, må det lägre värde å lagret godtagas som skattskyldig med hänsyn till föreliggande risk för prisfall visar vara påkallat.

Vad i femte och sjätte styckena här ovan sägs angående det lägsta värde å skattskyldigs varulager, som må vid inkomstberäkningen godtagas, har icke avseende å penningförvaltande företags och försäkringsföretags placeringar av förvaltrade medel i aktier, obligationer, lånefordringar m. m. eller å skattskyldigs lager av fastigheter

Nuvarande lydelse

och liknande tillgångar beträffande vilka en sådan värdesättning finnes icke vara godtagbar. Värdet å lager av nu avsedda tillgångar skall upptagas till vad som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m. m. framstår såsom skäligt.

Förvärvas aktie i svenskt aktiebolag av skattskyldig, som driver bank- eller annan penningrörelse eller försäkringsrörelse, eller av annan skattskyldig, för vilken aktien utgör varulager-tillgång, och är det icke uppenbart att den skattskyldige därigenom erhåller tillgång av verkligt och särskilt värde för honom med hänsyn till hans rörelse, må sådan nedgång i aktiens värde som beror på utdelning till den skattskyldige av medel, vilka vid förvärvet finnas hos det utdelande bolaget och icke motsvara tillskjutet belopp, ej föranleda att aktien vid inkomstberäkningen för den skattskyldige upptages till lägre belopp än som motsvarar hans anskaffningskostnad för aktien. Har denna, innan sådan utdelning skett, upptagits till lägre belopp än den skattskyldiges anskaffningskostnad, må aktien vid utgången av det beskattningsår, varunder utdelningen äger rum, icke upptagas till lägre belopp än aktiens värde i beskattningshänseende vid ingången av samma år med tillägg av ett belopp, som motsvarar skillnaden mellan den skattskyldiges anskaffningskostnad för aktien och nämnda värde, dock högst av det utdelade beloppet. Sker utdelning utan att det värde för aktien, som ligger till grund för beräkningen av den skattskyldiges inkomst, påverkas och medför detta att den skattskyldige efter överlåtelse

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

av aktien eller upplösning av bolaget redovisar förlust, skall därifrån avräknas det belopp som motsvarar utdelningen. Utdelning som avses i detta stycke anses i första hand gälla andra medel än sådana som motsvara tillskjutet belopp. Vad som sägs om aktie i detta stycke äger motsvarande tillämpning på andel i ekonomisk förening. Med tillskjutet belopp avses därvid inbetald insats.

Avdrag för inkurans må icke medgivas med större belopp än vad den skattskyldige enligt vid självdeklarationen fogad utredning visar svara mot den konstaterade värdenedgången å lagret å balansdagen. Oaktat vad nu sagts må dock avdrag för inkurans medgivas med fem procent av det lägsta utav lagrets anskaffnings- och återanskaffningsvärden, därest detta ej framstår såsom uppenbart opå kallat, eller med det högre procenttal därav som riksskatteverket kan hava för lagren inom vissa branscher eller hos vissa grupper av skattskyldiga angivit.

Vid bestämmandet av lagrets anskaffningsvärde skall så anses som om de lagertillgångar, vilka kvarligga i lagret vid beskattningsårets utgång, äro de senaste av den skattskyldige anskaffade eller av honom tillverkade. För tillgångar, som den skattskyldige framställt eller bearbetat, skola såsom anskaffningsvärde anses direkta tillverkningskostnader (materialkostnader och arbetslöner) ökade med ett tillägg som motsvarar vad som av de indirekta tillverkningskostnaderna skäligen belöper å nu ifrågavarande tillgångar, därvid hänsyn dock icke

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

behöver tagas till ränta å eget kapital.

Nedskrivning av värdet å rättigheter till leverans av lagertillgångar enligt ej fullgjorda köpekontrakt må godkännas endast i den mån det visas, att inköpspriset för tillgångar av samma slag å balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det göres sannolikt, att dylikt prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras eller av den skattskyldige i oförändrat eller förädlad skick försäljas. Beträffande värdet å rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt må nedskrivning av värdet därå godkännas endast i den mån den skattskyldige visar, att inköpspriset för tillgångar av samma slag å balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det göres sannolikt, att dylikt prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras.

Vad här är stadgat gäller särskilt då fråga är om bestämmandet av det år, varunder en inkomst skall anses hava åtnjutits eller en utgift skall anses hava ägt rum. I sistnämnda avseende gäller alltså, att inkomst skall anses hava åtnjutits under det år, då densamma enligt allmänt vedertagen köpmannased eller enligt vad som beträffande jordbruk är allmänt brukligt bör i räkenskaperna upptäckas såsom inkomstpost, även om den ännu icke av den skattskyldige uppburits i kontanta penningar eller eljest kommit honom tillhanda t. ex. i form av levererade varor, fullgjorda prestationer eller på annat härmed jämförligt sätt. Vad sålunda gäller i fråga om inkomst-

Föreslagen lydelse

Vid beräkning av inkomst enligt bokföringsmässiga grunder skall iaktas, att en inkomst skall anses ha åtnjutits under det år, då den enligt vedertagen redovisningssed eller enligt vad som beträffande jordbruk är allmänt brukligt bör tas upp som intäkt i räkenskaperna, även om inkomsten ännu inte uppburits kontant eller eljest kommit den skattskyldige tillhanda t. ex. i form av levererade varor, fullgjorda prestationer eller på annat härmed jämförligt sätt. Vad som gäller i fråga om inkomstposterna har motsvarande tillämpning i fråga om utgiftsposterna. Avdrag för tantiem eller liknande ersättning från fåmansföretag till

Nuvarande lydelse

posterna har motsvarande tillämpning i fråga om utgiftsposterna. Avdrag för tantiem eller liknande ersättning från låmansföretag till företagsledare eller honom närstående person får dock åtnjutas först under det år då ersättningen har *utbetalats* eller blivit tillgänglig för lyftning. I fråga om tiden för inkomst- och utgiftsposters upptagande enligt bokföringsmässiga grunder tillämpas i allmänhet det förfaringssättet, att fordringar *uppföras såsom* inkomst under det år, då de *uppkomma*, och att *ränteintäkter hänförs* till inkomsten för det år, på vilket de *belöpa*, i bägge fallen oberoende av *huruvida* de verkligen influiter under nämnda år eller *icke*. Å andra sidan *lärer det vara vedertaget*, att förskottsvis influerna räntor, som till större eller mindre del *belöpa* å ett kommande år, till denna del bokföringsmässigt hänförs till det sistnämnda årets inkomst. Avdrag för ränta på lån ur statens lånefond för lån med uppskjuten ränta *åtnjutes* för det år då räntan har betalats.

Föreslagen lydelse

företagsledare eller honom närstående person får dock åtnjutas först under det år då ersättningen har *betalats ut* eller blivit tillgänglig för lyftning. I fråga om tiden för inkomst- och utgiftsposters upptagande enligt bokföringsmässiga grunder tillämpas i allmänhet det förfaringssättet, att fordringar *tas upp som* inkomst under det år, då de *uppkommer*, och att *räntor hänförs* till inkomsten för det år, på vilket de *belöper*, i bägge fallen oberoende av *om* de verkligen influiter under nämnda år eller *inte*. Å andra sidan *bör* förskottsvis influerna räntor, som till större eller mindre del *belöper på* ett kommande år, till denna del bokföringsmässigt hänförs till det sistnämnda årets inkomst. Avdrag för ränta på lån ur statens lånefond för lån med uppskjuten ränta *åtnjuts* för det år då räntan har betalats.

Vid tillämpning av föregående stycke skall iakttas bl. a. att värdet av avyttrade varor skall – även om fakturering inte skett – redovisas som fordran, såvida varorna levererats till den nye ägaren före årets utgång.

Har avverkningsrätt till skog upplåtits mot betalning, som skall erläggas under loppet av flera år, får som intäkt för varje år tas upp den del av köpeskillingen som influiter under samma år.

I fråga om avdrag för kostnader för reparation och underhåll av fastighet varav intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. gäller även punkt 7 av anvisningarna till 25 §.

Nuvarande lydelse

Om beskattningsmyndighet, med frångående av den skattskyldiges på hans räkenskaper grundade inkomstberäkning, *såsom* inkomst för ett år beskattat vinst, som *enligt de vid bokföringen tillämpade grunderna* först ett senare år *framkommer såsom bokföringsmässig vinst*, skall vid inkomstberäkningen för det följande år, då vinsten i bokföringen *kommer till synes*, det sistnämnda årets i bokföringen *redovisade vinstresultat med hänsyn härtill* justeras på sådant sätt, att den redan beskattade vinsten *icke för det året ånyo* tages till beskattning.

Motsvarande gäller för det fall, att beskattningsmyndighet ansett förlust, *av beskaffenhet att avdrag därför får ske*, icke böra beaktas vid inkomstberäkningen för det år, *under vilket den kommit till synes i räkenskaperna*, eller beskattningsmyndighet *eljest något år* frångått den skattskyldiges bokföring i *avseende, som kan hava inflytande på* följande års inkomstberäkning.

Föreslagen lydelse

Om beskattningsmyndighet, med frångående av den skattskyldiges på hans räkenskaper grundade inkomstberäkning, *som* inkomst för ett år beskattat vinst, som i bokföringen *framkommer som vinst* först ett senare år, skall vid inkomstberäkningen för det följande år, då vinsten *redovisas i bokföringen*, det sistnämnda årets *bokförda resultat* justeras på sådant sätt att den redan beskattade vinsten *inte beskattas en gång till*.

Motsvarande gäller för det fall, att beskattningsmyndighet ansett *att en* förlust, *som är i och för sig avdragsgill*, *inte får* beaktas vid inkomstberäkningen för det år *då den redovisats i räkenskaperna* eller beskattningsmyndighet *i annat fall visst år* frångått den skattskyldiges bokföring *på sådant sätt att det påverkar* följande års inkomstberäkning.

2. *Den i räkenskaperna gjorda värdesättningen på tillgångar avsedda för omsättning eller förbrukning (lager) skall godtas vid inkomstberäkningen, om värdesättningen inte står i strid med vad nedan i denna punkt eller i punkt 3 sägs.*

Vid bestämmande av lagrets anskaffningsvärde skall de lagertillgångar, som ligger kvar i den skattskyldiges lager vid beskattningsårets utgång, anses som de av honom senast anskaffade eller tillverkade.

Lagret vid beskattningsårets utgång får inte tas upp till lägre belopp än

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

fyrtio procent av lagrets anskaffningsvärde eller, om återanskaffningsvärdet på balansdagen är lägre, sistnämnda värde, i förekommande fall efter avdrag för inkurans. För tillgångar, som den skattskyldige framställt eller bearbetat, skall som anskaffningsvärde anses direkta tillverkningskostnader (materialkostnader och arbetslöner) ökade med ett tillägg som svarar mot den del av de indirekta tillverkningskostnaderna som skäligen belöper på tillgångarna, därvid hänsyn dock inte behöver tas till ränta på eget kapital.

Avdrag för inkurans medges inte med större belopp än vad den skattskyldige enligt vid självdeklarationen fogad utredning visar svara mot den konstaterade värdenedgången på lagret på balansdagen. Oaktat vad nu sagts medges dock avdrag för inkurans med fem procent av det lägsta av lagrets anskaffnings- och återanskaffningsvärden om detta inte framstår såsom uppenbart opåkallat, eller med det högre procenttal som riksskatteverket kan ha angett för lagren inom vissa branscher eller hos vissa grupper av skattskyldiga.

Lager av djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse får inte tas upp till lägre belopp än fyrtio procent av den genomsnittliga produktionskostnaden för djur av det slag och den åldersammansättning varom fråga är. Regeringen eller efter regeringens bemyndigande riksskatteverket fastställer för varje taxeringsår föreskrifter för beräkning av produktionskostnaden. Har denna kostnad inte fastställts, t. ex. i fråga om särskilt dyrba-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

ra avelsdjur, får djuret tas upp lägst till fyrtio procent av det lägsta av anskaffningsvärdet och allmänna saluvärdet.

Uppgår värdet på lagret, beräknat till anskaffnings- eller återanskaffningsvärdet och i förekommande fall efter avdrag för inkurans, till lägre belopp än som motsvarar medeltalet av värdena på lagren vid utgången av de två närmast föregående beskattningsåren (jämförelseåren), får lagret vid beskattningsårets utgång i stället tas upp till lägst ett belopp motsvarande förstnämnda värde på detta lager efter avdrag med sextio procent av sagda medeltalsvärde. Därvid skall lagren vid jämförelseårens utgång tas upp till anskaffningsvärdena eller, om återanskaffningsvärdena på balansdagarna i fråga varit lägre, sistnämnda värden, i förekommande fall efter avdrag för inkurans. I fråga om djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse gäller dock att värdet av djuren skall tas upp till den genomsnittliga produktionskostnaden eller till det allmänna saluvärdet eller – i förekommande fall – till anskaffningsvärdet. Föreligger sådant fall att sextio procent av nyssnämnda medeltalsvärde överstiger värdet av lagret vid beskattningsårets utgång medges avdrag även för det överskjutande beloppet om den skattskyldige avsatt motsvarande belopp i räkenskaperna till lagerregleringskonto. Har avdrag medgivits för sådan avsättning skall avsättningen återföras till beskattning nästföljande beskattningsår, därvid frågan om avdrag för förnyad avsättning till lagerregleringskonto får prövas enligt bestämmelserna ovan.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skattskyldig, som ingår i en grupp näringsidkare mellan vilka intressegemenskap råder (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning), får tillämpa reglerna i föregående stycke endast under förutsättning att dessa tillämpas av samtliga företag som tillhör gruppen. Vad nu har sagts gäller dock endast i fråga om verksamhet i förvärvskälla som har sådant samband med verksamheten i den skattskyldiges förvärvskälla att verksamheterna skulle ha ansetts utgöra en förvärvskälla om de hade bedrivits av ett enda företag.

Ingår råvaror eller stapelvaror i lagret, får dessa varor eller en del av dem tas upp till lägst sjuttio procent av varornas värde beräknat efter lägsta marknadspris under beskattningsåret eller under något av de närmast föregående nio beskattningsåren. Tillämpas denna regel får lagret inte värderas enligt bestämmelserna i sjätte stycket.

Är det på grund av överenskommen om återköp eller annan omständighet uppenbart att vissa varor anskaffats för annat ändamål än att ingå i den skattskyldiges normala verksamhet, skall bestämmelserna i tredje-åttonde styckena inte tillämpas i fråga om dessa varor. Varorna får i sådant fall inte tas upp till lägre belopp än det lägsta av varornas anskaffnings- eller återanskaffningsvärden, i förekommande fall efter avdrag för inkurans.

Har den skattskyldige vid beräkning av inkomst av viss förvärvskälla yrkat avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond, som avses i 41 d §, är

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

bestämmelserna i tredje-åttonde styckena ovan inte tillämpliga på förvärvskällans lager. Lagret får i detta fall inte tas upp till lägre belopp än det lägsta av anskaffnings- eller återanskaffningsvärdet, i förekommande fall efter avdrag för inkurans.

Vad som föreskrivits i föregående stycke gäller även i det fall då den skattskyldige ingår i en grupp näringsidkare mellan vilka intressegemenskap råder (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning) och något av dessa företag yrkat avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond. En sådan avsättning skall dock beaktas endast om den hänför sig till verksamhet i förvärvskälla som har sådant samband med verksamheten i den skattskyldiges förvärvskälla att verksamheterna skulle ha ansetts utgöra en förvärvskälla om de hade bedrivits av ett enda företag.

Utan hinder av vad som föreskrivits ovan i denna anvisningspunkt om den lägsta värdesättning på lagret, som kan godtas vid inkomstberäkningen, får det lägre värde på lagret godtas som den skattskyldige med hänsyn till föreliggande risk för prisfall visar vara påkallat.

Nedskrivning av värdet på rättigheter till leverans av lagertillgångar enligt ej fullgjorda köpekontrakt får godkännas endast i den mån det visas, att inköpspriset för tillgångar av samma slag på balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det görs sannolikt att sådant prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras eller säljs vidare av den skattskyld-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

dige i oförändrat eller förädlat skick. Beträffande värdet på rättigheter till leverans av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier enligt ej fullgjorda köpekontrakt kan nedskrivning godkännas endast i den mån den skattskyldige visar, att inköpspriset för tillgångar av samma slag på balansdagen understiger det kontraherade priset, eller det görs sannolikt att sådant prisfall kommer att inträffa innan tillgångarna levereras.

3. Vad i punkt 2 tredje, sjätte och åttonde styckena sägs angående det lägsta värde på skattskyldigs varulager, som får godtas vid inkomstberäkningen, gäller inte i fråga om penningförvaltande företags och försäkringsföretags placeringar av förvaltade medel i aktier, obligationer, lånefordringar m. m. eller skattskyldigs lager av fastigheter och liknande tillgångar. Tillgångar av detta slag skall tas upp till det värde som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m. m. framstår som skäligt.

Förvärvas aktie i svenskt aktiebolag av skattskyldig, som driver bank- eller annan penningrörelse eller försäkringsrörelse, eller av annan skattskyldig, för vilken aktien utgör omsättningstillgång, och är det inte uppenbart att den skattskyldige därigenom erhåller tillgång av verkligt och särskilt värde för honom med hänsyn till hans rörelse, får sådan nedgång i aktiens värde som beror på utdelning till den skattskyldige av medel, vilka fanns hos det utdelande bolaget vid förvärvet och inte motsvarar tillskjutet belopp, inte föranleda att aktien vid inkomstberäk-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

ningen för den skattskyldige tas upp till lägre belopp än som motsvarar hans anskaffningskostnad för aktien. Har denna, innan sådan utdelning skett, tagits upp till lägre belopp än den skattskyldiges anskaffningskostnad, får aktien vid utgången av det beskattningsår, under vilket utdelningen äger rum, inte tas upp till lägre belopp än aktiens värde i beskattningshänseende vid ingången av samma år med tillägg av ett belopp, som motsvarar skillnaden mellan den skattskyldiges anskaffningskostnad för aktien och nämnda värde, dock högst av det utdelade beloppet. Sker utdelning utan att det värde för aktien, som ligger till grund för beräkningen av den skattskyldiges inkomst, påverkas och medför detta att den skattskyldige efter överlåtelse av aktien eller upplösning av bolaget redovisar förlust, skall därifrån avräknas det belopp som motsvarar utdelningen. Utdelning som avses i detta stycke anses i första hand gälla andra medel än sådana som motsvarar tillskjutet belopp. Vad som sägs om aktie i detta stycke gäller även beträffande andel i ekonomisk förening. Med tillskjutet belopp avses därvid inbetald insats.

till 43 §

2. Med kommissionärsföretag förstås svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening som bedriver rörelse i eget namn uteslutande för ett eller flera andra sådana bolags eller föreningars räkning, och med kommittentföretag förstås bolag eller förening för vars räkning rörelsen bedrivs.

Inkomst av rörelse som kommissionärsföretag har bedrivit för ett kom-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

mittentföretags räkning får redovisas hos kommittentföretaget under förutsättning att

a) kommissionärsförhållandet är grundat på skriftligt avtal,

b) kommissionärsföretaget inte under beskattningsåret har bedrivit verksamhet i nämnvärd omfattning vid sidan av ifrågavarande rörelse,

c) rörelsen har bedrivits på det angivna sättet under hela beskattningsåret för båda företagen eller sedan kommissionärsföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

d) beskattningsåren för båda företagen har utgått vid samma tidpunkt, och

e) båda företagen skulle ha rätt till avdrag enligt punkt 3 nedan för koncernbidrag som under beskattningsåret hade lämnats till det andra företaget.

Har kommissionärsföretag under samma beskattningsår bedrivit rörelse för två eller flera kommittentföretags räkning, får inkomsten redovisas hos dessa företag om de förutsättningar som anges i andra stycket a) och c)–e) är uppfyllda i förhållande till varje kommittentföretag och kommissionärsföretaget inte under beskattningsåret har bedrivit verksamhet i nämnvärd omfattning vid sidan av rörelse som har bedrivits för kommittentföretagens räkning. Har kommissionärsförhållandet tillkommit av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller föreligger andra synnerliga skäl, kan riksskatteverket dock på ansökan av kommittentföretagen medge att inkomsten får redovisas hos dem utan

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

hinder av att förutsättningar för avdrag som avses i andra stycket e) inte föreligger. Mot riksskatteverkets beslut i fråga som här avses får talan inte föras.

Inkomst som enligt andra eller tredje stycket redovisas hos kommittentföretag skall hos detta företag behandlas som om företaget självt hade bedrivit rörelsen.

3. Äger svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller svensk ömsesidig skadeförsäkringsanstalt (moderföretag) mer än nio tiondelar av aktierna i ett eller flera svenska aktiebolag (helägda dotterbolag), skall koncernbidrag som moderföretaget lämnar till helägt dotterbolag eller som sådant bolag lämnar till moderföretaget eller till annat helägt dotterbolag hos moderföretaget anses som avdragsgill omkostnad för givaren och skattepliktig intäkt för mottagaren. Som förutsättning för detta gäller

a) att den huvudsakliga verksamheten för såväl givare som mottagare avser jordbruksfastighet, annan fastighet eller annan rörelse än försäkringsrörelse som bedrivs av livförsäkringsanstalt,

b) att såväl givare som mottagare redovisar bidraget till samma års taxering öppet i självdeklaration eller därvid fogad bilaga,

c) att dotterbolag som lämnar eller mottar bidrag har varit helägt under hela beskattningsåret för både givare och mottagare eller sedan dotterbolaget började bedriva verksamhet av något slag,

d) att, om bidrag lämnas mellan fåmansföretag som avses i 35 § 1 a mom. och givarens huvudsakliga verk-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

samhet avser annan fastighet, även mottagarens huvudsakliga verksamhet avser sådan fastighet.

e) att, om bidrag lämnas från dotterbolag till moderföretag, moderföretaget skulle vara frikallat från skattskyldighet för utdelning som under beskattningsåret hade uppburits från dotterbolaget, samt

f) att, om bidrag lämnas från dotterbolag till annat dotterbolag, moderföretaget är förvaltningsföretag som avses i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 54 § eller moderföretaget i annat fall skulle vara antingen frikallat från skattskyldighet för utdelning som under beskattningsåret hade uppburits från det givande dotterbolaget eller skattskyldigt för utdelning som under beskattningsåret hade uppburits från det mottagande dotterbolaget.

Lämnar svenskt moderföretag koncernbidrag till svenskt aktiebolag som inte är sådant helägt dotterbolag som avses i första stycket, skall bidraget ändå anses som avdragsgill omkostnad för moderföretaget och skattepliktig intäkt för mottagaren, om de förutsättningar som anges i första stycket a), b) och d) är uppfyllda och om ägarförhållandena under hela beskattningsåret för både givare och mottagare eller sedan mottagaren började bedriva verksamhet av något slag har varit sådana att mottagaren genom fusioner mellan moderföretag och dotterbolag har kunnat bringas att uppgå i moderföretaget. Därvid skall fusion anses kunna äga rum när moderföretag äger mer än nio tiondelar av aktierna i dotterbolag men inte i annat fall.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Även i andra fall än som avses i första och andra styckena skall koncernbidrag som svenskt företag lämnar till annat svenskt företag anses som avdragsgill omkostnad för givaren och skattepliktig intäkt för mottagaren under förutsättning att bidraget med avdragsrätt för givaren hade kunnat lämnas till annat företag än mottagaren och att bidraget därefter, direkt eller genom förmedling av ytterligare företag, hade kunnat vidarebefordras till mottagaren på sådant sätt att varje förmedlande företag skulle – med bortseende från bestämmelserna i fjärde stycket – ha haft rätt till avdrag enligt första eller andra stycket för vidarebefordrat belopp.

Företag som under ett beskattningsår har mottagit koncernbidrag, för vilket givaren har avdragsrätt enligt första – tredje styckena har inte rätt till avdrag för koncernbidrag som företaget i sin tur utger under samma beskattningsår.

Koncernbidrag som avses i första–tredje styckena samt bidrag som omfattas av medgivande enligt 43 § 3 mom. andra stycket skall anses utgöra omkostnad för givaren i den förvärvskälla som utgör givarens huvudsakliga verksamhet, om det inte med hänsyn till bidragets syfte är uppenbart att bidraget bör hänföras till annan förvärvskälla. Föreligger sådant samband mellan verksamheten i den förvärvskälla hos givaren i vilken bidraget utgör avdragsgill omkostnad och verksamheten i förvärvskälla hos mottagaren att en förvärvskälla skulle anses föreligga om verksamheterna hade bedrivits av ett enda företag, skall bidraget redovisas som intäkt i

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

mottagarens nyssnämnda förvärvskälla. Föreligger inte samband av nu angivet slag, skall mottagaren redovisa bidraget som inkomst av särskild förvärvskälla. Denna förvärvskälla skall anses hänförlig till samma inkomstslag och samma kommun eller kommuner som den förvärvskälla varigivaren har fått avdrag för bidraget.

Avdrag för koncernbidrag medges endast under förutsättning att givaren företer tillfredsställande utredning om förhållanden som avses i första-femte styckena.

till 54 §

1.¹² Den befrielse från skattskyldighet för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, som enligt 54 § a) är medgiven svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar, har avseende jämväl å utdelning, som uppburits efter annan grund än i förhållande till innehavda aktier eller andelar, dock icke utdelning, för vilken det utdelande företaget må njuta avdrag enligt 29 § 2 mom.

Aktie eller andel anses icke innehavd i kapitalplaceringssyfte (se 54 § första stycket a)), om det sammanlagda rösttalet för ägarens aktier i det utdelande bolaget eller andelar i den utdelande föreningen vid beskattningsårets utgång motsvarade en fjärdedel eller mera av rösttalet för samtliga aktier i bolaget eller andelar i föreningen eller om det göres sannolikt att innehavet av aktien eller andelen betingas av den rörelse eller det jord-

1. I denna anvisningspunkt förstås med företag svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening samt med utdelning sådan utdelning på aktie i svenskt aktiebolag eller andel i svensk ekonomisk förening som har uppburits i förhållande till innehavda aktier eller andelar eller som har uppburits efter annan grund men inte är avdragsgill för det utdelande företaget enligt 29 § 2 mom.

Företag, som uteslutande eller så gott som uteslutande förvaltar värdepapper eller likartad lös egendom (förvaltningsföretag), är frikallat från skattskyldighet för utdelning i den mån sammanlagda beloppet av den utdelning som företaget har uppburit under beskattningsåret motsvaras av utdelning som företaget har beslutat för samma beskattningsår eller, i fråga om investmentföretag, av beslutad utdelning ökad med en fjärdedel. Med

¹² Senaste lydelse 1967:95.

Nuvarande lydelse

bruk eller skogsbruk, som bedrivs av aktiens eller andelens ägare eller av aktiebolag eller ekonomisk förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå ägaren nära. Aktie eller andel i förvaltningsföretag anses dock innehavd i kapitalplaceringssyfte, när förvaltningsföretaget äger aktier eller andelar som skulle anses innehavda i sådant syfte om de innehafits direkt av den som äger aktien eller andelen i förvaltningsföretaget.

Med investmentföretag enligt 54 § fjärde stycket förstås förvaltningsföretag, vars uppgift väsentligen är att genom ett välfördelat värdepappersinnehav erbjuda aktieägare eller andelsägare riskfördelning och vars aktier eller andelar ägas av ett stort antal fysiska personer.

Föreslagen lydelse

investmentföretag förstås förvaltningsföretag, vars uppgift väsentligen är att genom ett välfördelat värdepappersinnehav erbjuda aktie- eller andelsägare riskfördelning och vars aktier eller andelar ägs av ett stort antal fysiska personer.

Företag, som bedriver bank- eller annan penningrörelse eller sådan rörelse vid sidan av annan verksamhet, är frikallat från skattskyldighet för utdelning på sådan aktie eller andel som innehas som ett led i organisationen av företagets verksamhet till den del denna avser annat än förvaltning av fastighet, värdepapper eller därmed likartad lös egendom.

Företag som bedriver försäkringsrörelse är frikallat från skattskyldighet för utdelning under förutsättning att företaget är skadeförsäkringsanstalt och utdelningen belöper på sådan aktie eller andel som innehas som ett led i organisationen av företagets försäkringsrörelse.

Företag som inte avses i andra-fjärde styckena är frikallat från skattskyldighet för utdelning på sådan aktie eller andel som inte utgör omsättnings-tillgång i företagets verksamhet under förutsättning att

a) det sammanlagda röstetalet för företagets aktier eller andelar i det utdelande företaget vid beskattnings-årets utgång motsvarade en fjärdedel eller mer av röstetalet för samtliga aktier eller andelar i det utdelande företaget, eller

b) det görs sannolikt att innehavet av aktien eller andelen betingas av jordbruk, skogsbruk eller rörelse som bedrivs av företaget eller av företag

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå det nära.

Skattefrihet enligt femte stycket föreligger dock inte för utdelning på aktie eller andel i förvaltningsföretag, om förvaltningsföretaget äger mer än enstaka aktier eller andelar på vilka utdelning skulle ha varit skattepliktig om aktierna eller andelarna hade ägts direkt av det företag som äger aktien eller andelen i förvaltningsföretaget.

Om särskilda skäl föreligger, kan riksskatteverket medge dels att företag, som inte är förvaltningsföretag enligt andra stycket men vars verksamhet till inte oväsentlig del består i förvaltning av värdepapper eller därmed likartad lös egendom, skall i beskattningsavseende behandlas som sådant förvaltningsföretag, dels att förvaltningsföretag, som är moderföretag i en koncern och som ombesörjer vissa gemensamma uppgifter för koncernens räkning, inte skall i beskattningshänseende behandlas som förvaltningsföretag. Mot riksskatteverkets beslut i fråga som här avses får talan inte föras.

Förvärvar företag aktie eller andel i annat företag och är det inte uppenbart att det företag som gör förvärvet därigenom erhåller tillgång av verkligt och särskilt värde med hänsyn till ägarföretagets rörelse eller kapitalförvaltning, föreligger inte skattefrihet enligt första stycket för utdelning på aktien eller andelen av sådana medel som vid förvärvet fanns hos det utdelande företaget och som inte motsvarar tillskjutet belopp eller inbetald insats. Utdelning anses i första

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

hand gälla andra medel än sådana som motsvarar tillskjutet belopp eller inbetald insats.

5. Med svenskt företag förstås i denna anvisningspunkt svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening. Med utländskt företag förstås utländskt aktiebolag och annat utländskt bolag som i den stat där det är hemmahörande behandlas som skattskyldig vid inkomstbeskattningen.

Riksskatteverket kan på ansökan förklara att svenskt företag skall vara frikallat från skattskyldighet för utdelning på aktie eller andel i utländskt företag. Som förutsättning för att sådan förklaring skall lämnas gäller

a) att utdelningen skulle ha varit skattefri enligt punkt 1 ovan om det utdelande företaget hade varit ett svenskt företag, och

b) att den inkomstbeskattning som det utländska företaget är underkastat i den stat där det är hemmahörande är jämförlig med den inkomstbeskattning som skulle ha skett enligt denna lag och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt om inkomsten hade förvärvats i Sverige av svenskt företag.

Förklaring enligt andra stycket får inte lämnas i de fall då skattebefrielse eller nedsättning av skatt kan följa av bestämmelse i överenskommelse enligt 72 §.

Talan mot riksskatteverkets beslut i fråga som här avses får föras hos regeringen genom besvär.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1981 års taxering om inte annat följer av 1 och 2 nedan.

1. Punkt 5 av anvisningarna till 54 § får tillämpas i fråga om utdelning som

har blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1978. Vid 1979 och 1980 års taxeringar skall därvid hänvisningen till punkt 1 av nämnda anvisningar avse 54 § och punkt 1 av anvisningarna till denna paragraf i den lydelse som gällde före lagens ikraftträdande.

2. De nya bestämmelserna i 35 § 3 mom. tillämpas i fråga om avyttring som sker efter utgången av år 1979.

3. Hänvisningen i 20 § lagen (1972:741) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) till punkt 1 av anvisningarna till 41 § skall fr. o. m. 1981 års taxering avse punkt 2 av anvisningarna till 41 § i dess nya lydelse.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §²

Från skattskyldighet frikallas:

a) medlem av konungahuset;

för av staten anvisat anslag;

b) i utlandet bosatt fysisk person och utländskt bolag;

för inkomst, som avses i 54 § första stycket c) kommunalskattelagen;

c) staten;

för all inkomst;

d) juridisk person som avses i 53 § 1 mom. första stycket c) kommunalskattelagen:

för all inkomst;

e) understödsförening som enligt sina stadgar icke får meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd på högst 1 000 kronor för medlem och annan juridisk person som avses i 53 § 1 mom. första stycket d) kommunalskattelagen än understödsförening:

för all inkomst;

f) förening som är hänförlig under 53 § 1 mom. första stycket e) kommunalskattelagen:

för all inkomst utom sådan inkomst av rörelse för vilken föreningen icke är frikallad från skattskyldighet enligt punkt 4 av anvisningarna till 54 § nämnda lag;

g) annan juridisk person som avses i 53 § 1 mom. första stycket e) kommunalskattelagen:

för sådan inkomst som ej härflutit av rörelse;

h) här ovan ej upptagen ägare av sådan fastighet, som omförmäles i 5 § 1 mom. kommunalskattelagen:

för inkomst av fastigheten genom dess begagnande för de i samma mom. avsedda ändamål;

i) svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar:

för utdelning från svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar i den omfattning som i 54 § kommunalskattelagen sägs;

för utdelning från svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar och utländska företag i den omfattning som i 54 § kommunalskattelagen sägs;

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770.

² Senaste lydelse 1977:1091.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

j) här i riket bosatt delägare i oskift dödsbo efter person, som vid sitt frånfälle icke var här i riket bosatt:

för av dödsboet åtnjuten, till honom utdelad inkomst, för vilken dödsboet skall utgöra statlig inkomstskatt;

k) understödsföreningar, vilka enligt sina stadgar äga meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd å högst 1 000 kronor för medlem och som bedriva jämväl annan verksamhet än livförsäkringsverksamhet:

för all inkomst, som belöper på annan än till livförsäkring hänförlig verksamhet;

l) här i riket bosatt fysisk person, som under vistelse utomlands åtnjutit avlöning eller annan därmed jämförlig förmån på grund av anställning där annat än hos svenska staten, svensk kommun eller ombord på svenskt fartyg eller svenskt, danskt eller norskt luftfartyg:

för inkomst, som avses i 54 § första stycket h) kommunalskattelagen;

m) allmänna pensionsfonden:

för sådan inkomst som ej härflutit av medel, som förvaltas av fjärde fondstyrelsen;

n) svensk aktiefond:

för inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet på grund av avyttring av egendom som avses i 35 § 3 mom. kommunalskattelagen, om den avyttrade egendomen innehafits två år eller mera.

Riksskatteverket må, om särskilda skäl därtill äro, efter ansökan förklara, att förening eller stiftelse, som har till huvudsakligt ändamål att främja nordiskt samarbete, i fråga om skattskyldighet eller eljest vid tillämpning av denna lag skall anses jämställd med förening eller stiftelse, som ovan i första stycket vid f) respektive g) angives. Sådant beslut må, när omständigheterna det föranleda, av riksskatteverket återkallas. Över beslut, som riksskatteverket meddelat enligt detta stycke, må klagan icke föras.

Att personer, om vilka i 18 § förmäles, äro frikallade från skattskyldighet för vissa inkomster, framgår av bestämmelserna i samma paragraf.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas på utdelning som har blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1978.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs att 23 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §²

Vid uppskattning av lös egendom iakttages:

A. Tomträtt eller vattenfallsrätt uppskattas i den mån ej annat följer av 20 § tredje stycket, till vad rättigheten med hänsyn till villkoren vid upplåtelsen och den tid, som därför återstår, kan antagas hava betingat vid en av boets avveckling föranledd, med tillbörlig omsorg skedd försäljning.

B. Värdepapper, som noteras på inländsk eller utländsk börs eller är föremål för liknande notering, uppskattas till det noterade värdet eller, om detta icke motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid försäljning under normala förhållanden, till det pris som skulle ha kunnat påräknas vid en sådan försäljning. Sådana värdepapper, som eljest omsätts på kapitalmarknaden eller vars värde icke skall beräknas med ledning av bestämmelserna i F nedan, uppskattas enligt sist angivna grund.

C. Fordran uppskattas till sitt kapitalbelopp jämte upplupen ränta å tid, som avses i 21 §. Är fordringen ej förfallen och skall ränta därå ej beräknas för tiden före förfallodagen, uppskattas fordringen till belopp, som utgör dess värde vid nämnda tid enligt den vid denna lag fogade tabellen I.

Osäker fordran uppskattas till belopp, varmed den kan beräknas inflyta. Värdelös fordran anses icke utgöra tillgång. Den omständigheten att gäldenären är delägare i dödsboet föranleder icke fordringens uppskattande enligt andra grunder än som eljest äro tillämpliga.

Medel, för vilka uppskov med inkomstbeskattning åtnjutes enligt bestämmelserna om skogskonto eller investeringskonto för skog, upptagas till halva värdet. Har medel avsatts till fond för särskilt ändamål enligt föreskrift i lag eller annan författning och har avdrag vid inkomstberäkningen medgivits för avsättningen, får halva det avsatta beloppet upptagas som skuld.

Medel, för vilka uppskov med inkomstbeskattning åtnjutes enligt bestämmelserna om skogskonto, *upphovsmannakonto* eller investeringskonto för skog, upptagas till halva värdet. Har medel avsatts till fond för särskilt ändamål enligt föreskrift i lag eller annan författning och har avdrag vid inkomstberäkningen medgivits för avsättningen, får halva det avsatta beloppet upptagas som skuld.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:857.

² Senaste lydelse 1977:1174.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

D. För evärdlig tid utgående ränta, avkomst eller annan förmån uppskattas till tjugu gånger det belopp, vartill den senast för helt år uppgått.

Nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som utgår under viss tid eller någons livstid, uppskattas till sitt kapitalvärde. Är rättigheten bestämd till visst belopp eller eljest till viss storlek, beräknas kapitalvärdet efter det belopp rättigheten för helt år motsvarar enligt de vid denna lag fogade tabellerna II och III. Där rättighet, som belastar viss egendom, ej är på nyss angivet sätt bestämd, anses årliga värdet utgöra fem procent av det penningvärde, vartill egendomen uppskattats, dock att, där rättighet avser endast del av egendom eller dess årliga värde eljest icke kan bestämmas enligt nyss angivna grund, detta uppskattas efter vad som prövas skäligt.

Kapitalvärdet av rättighet, som icke är bestämd att utgå under någons livstid men ändå är av obestämd varaktighet, uppskattas med ledning av tabell III, såsom om den skolat utgå för den berättigades livstid, dock högst till tio gånger det värde, rättigheten för helt år motsvarar.

Är rättighet beroende av flera personers liv sålunda, att rättigheten upphör vid den först avlidnes frånfälle, bestämmes rättighetens kapitalvärde efter den äldstes levnadsålder. Fortfar däremot rättigheten oförändrad till den sist avlidnes frånfälle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

E. Värdet av utländskt myntslag beräknas efter den köpkurs på checkar, utställda i samma myntslag, som gällde vid tiden för skattskyldighetens inträde. Finnes ej sådan kurs eller kan av annan anledning värdet icke beräknas efter denna grund, bestämmer regeringen eller den myndighet regeringen förordnar, hur beräkningen skall ske.

F. Annan lös egendom än förut nämnts uppskattas till vad den kan antagas hava betingat vid en av boets avveckling föranledd, med tillbörlig omsorg skedd försäljning.

Vid värderingen av förvärvskälla som enligt kommunalskattelagen (1928:370) ingår i inkomstlagen jordbruksfastighet eller rörelse tillämpas bestämmelserna i 4 § och, med undantag av femte stycket sista meningen, punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

7 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att punkterna 2 och 3 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar

till 3 och 4 §§

2.² Vid beräkning av förmögenhet, som ingår i förvärvskälla inom inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse, gäller följande.

Sammanfaller icke räkenskapsåret med beskattningsåret, får som värde av förmögenheten tagas upp värdet vid utgången av det räkenskapsår som före den 1 mars taxeringsåret gått till ända närmast intill utgången av beskattningsåret. Detta värde skall emellertid rättas med belopp som den skattskyldige satt in i förvärvskällan eller tagit ut ur densamma för egen räkning eller för annan av honom innehavd förvärvskälla. Utgår räkenskapsåret före beskattningsåret, skall nämnda värde ökas med insättningar och minskas med uttag som skett intill beskattningsårets utgång. Utgår räkenskapsåret efter beskattningsåret, skall värdet minskas med insättningar och ökas med uttag som skett efter utgången av beskattningsåret.

Den värdesättning av tillgångarna i förvärvskällan som sker vid inkomsttaxeringen är icke bindande vid förmögenhetsberäkningen. Inventarier som äro avsedda för stadigvarande bruk i förvärvskällan upptagas till anskaffningsvärdet efter avdrag för skälig avskrivning eller utrangering. Lager värderas som helhet utan hänsyn till påräknelig vinst vid försäljning i detalj, varvid dock fastighet upptages lägst till taxeringsvärdet. Lager av djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse upptages till de värden, som riksskatteverket enligt punkt 1 femte stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen (1928:370) se-

Den värdesättning av tillgångarna i förvärvskällan som sker vid inkomsttaxeringen är icke bindande vid förmögenhetsberäkningen. Inventarier som äro avsedda för stadigvarande bruk i förvärvskällan upptagas till anskaffningsvärdet efter avdrag för skälig avskrivning eller utrangering. Lager värderas som helhet utan hänsyn till påräknelig vinst vid försäljning i detalj, varvid dock fastighet upptages lägst till taxeringsvärdet. Lager av djur på jordbruksfastighet eller i renkötselrörelse upptages till de värden, som riksskatteverket enligt punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen (1928:370) se-

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:859.

² Senaste lydelse 1977:1173.

Nuvarande lydelse

nast har fastställt före utgången av det år som närmast föregår taxeringsåret, eller – om sådant värde icke har fastställts för vissa djur – till det allmänna saluvärdet. Vid värdering av lager skall hänsyn tagas till inkurans och prisfallsrisk.

Skulder och andra avgående poster i förvärvskällan avräknas enligt bestämmelserna i 5 §. Hänsyn tages icke till annan latent skatteskuld än utskiftningsskatteskuld, såvida icke annat följer av punkt 3 första stycket av dessa anvisningar.

Om värdet av tillgångarna i förvärvskällan överstiger beloppet av skulder och andra avgående poster, får förmögenhetsvärdet av förvärvskällan nedsättas till trettio procent av det överskjutande värdet. Om förvärvskällan innehaves med fideikommissrätt, får dock nedsättning ske till tjugo procent av sistnämnda värde.

Bestämmelserna i femte stycket få icke leda till att förmögenhetsvärdet av förvärvskällan sätts lägre än till vad som motsvarar värdet av sådana fastigheter i förvärvskällan, som tillhöra ägaren av denna, efter avdrag för de skulder som belöpa på dessa fastigheter. Härvid skall som värde av jordbruksfastighet upptagas fastighetens taxeringsvärde minskat med den del av det taxerade byggnadsvärdet som avser ekonomibyggnader och som värde av fastighet i rörelse det taxerade markvärdet. På fastigheterna skall anses belöpa så stor del av skulderna i förvärvskällan som nu angivna värde av fastigheterna utgör av det sammanlagda värdet av tillgångarna i förvärvskällan. Sistnämnda värde beräknas med hänsyn till fastigheternas hela taxeringsvärde. Bestämmelserna i detta stycke tillämpas icke på förvärvskälla som innehaves med fideikommissrätt.

Bestämmelserna i denna anvisningspunkt tillämpas även när förvärvskällan innehaves indirekt genom förmedling av juridisk person.

3.³ Medel, för vilka uppskov med inkomstbeskattning åtnjutes enligt bestämmelserna om skogskonto eller investeringskonto för skog, upptagas till halva värdet. Har medel avsatts till fond för särskilt ändamål enligt föreskrift i lag eller annan författning och har avdrag vid inkomstberäkningen medgivits för

Föreslagen lydelse

nast har fastställt före utgången av det år som närmast föregår taxeringsåret, eller – om sådant värde icke har fastställts för vissa djur – till det allmänna saluvärdet. Vid värdering av lager skall hänsyn tagas till inkurans och prisfallsrisk.

Skulder och andra avgående poster i förvärvskällan avräknas enligt bestämmelserna i 5 §. Hänsyn tages icke till annan latent skatteskuld än utskiftningsskatteskuld, såvida icke annat följer av punkt 3 första stycket av dessa anvisningar.

Om värdet av tillgångarna i förvärvskällan överstiger beloppet av skulder och andra avgående poster, får förmögenhetsvärdet av förvärvskällan nedsättas till trettio procent av det överskjutande värdet. Om förvärvskällan innehaves med fideikommissrätt, får dock nedsättning ske till tjugo procent av sistnämnda värde.

Bestämmelserna i femte stycket få icke leda till att förmögenhetsvärdet av förvärvskällan sätts lägre än till vad som motsvarar värdet av sådana fastigheter i förvärvskällan, som tillhöra ägaren av denna, efter avdrag för de skulder som belöpa på dessa fastigheter. Härvid skall som värde av jordbruksfastighet upptagas fastighetens taxeringsvärde minskat med den del av det taxerade byggnadsvärdet som avser ekonomibyggnader och som värde av fastighet i rörelse det taxerade markvärdet. På fastigheterna skall anses belöpa så stor del av skulderna i förvärvskällan som nu angivna värde av fastigheterna utgör av det sammanlagda värdet av tillgångarna i förvärvskällan. Sistnämnda värde beräknas med hänsyn till fastigheternas hela taxeringsvärde. Bestämmelserna i detta stycke tillämpas icke på förvärvskälla som innehaves med fideikommissrätt.

Bestämmelserna i denna anvisningspunkt tillämpas även när förvärvskällan innehaves indirekt genom förmedling av juridisk person.

3. Medel, för vilka uppskov med inkomstbeskattning åtnjutes enligt bestämmelserna om skogskonto, *upphovsmannakonto* eller investeringskonto för skog, upptagas till halva värdet. Har medel avsatts till fond för särskilt ändamål enligt föreskrift i lag eller annan författning och har avdrag vid inkomstberäkningen

³ Senaste lydelse 1974:1055.

Nuvarande lydelse

avsättningen, får halva det avsatta beloppet upptagas som skuld.

Föreslagen lydelse

medgivits för avsättningen, får halva det avsatta beloppet upptagas som skuld.

Är fordran för sin tillkomst gjord beroende av ett villkor, som är *ovisst*, antingen i den meningen att det är osäkert, om den såsom villkor bestämda tilldragelsen kommer att inträffa, eller i den meningen att det visserligen är säkert, *att* tilldragelsen skall inträffa, men *ovisst när*, skall fordringen icke medräknas. Däremot har den omständigheten, att fordran, som löper utan ränta, ännu ej är förfallen till betalning, betydelse endast för beräkningen av dess förhandenvarande värde (4 §).

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1980 års taxering.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Härigenom föreskrivs att 3 § 3 och 4 mom. lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 mom.² I fråga om inkomst av *rörelse* skola lagens bestämmelser gälla endast följande intäkter, nämligen:

1) intäkt genom vetenskaplig, litterär, konstnärlig eller därmed jämförlig verksamhet;

1) intäkt genom vetenskaplig, litterär, konstnärlig eller därmed jämförlig verksamhet, *under förutsättning att intäkten inte föranlett uppskov med beskattning enligt lagen (1979:000) om upphovsmannakonto;*

2) intäkt vid överlåtelse av hyresrätt samt av varumärke, firmanamn och andra liknande rättigheter av goodwill's natur;

3) intäkt i form av engångsersättning, som erhållits på grund av avbrottsförsäkring eller såsom skadestånd eller dylikt för inkomstbortfall i rörelsen till följd av expropriation, rekvisition eller annat liknande förfarande;

4) intäkt i form av engångsersättning vid avyttring av patenträtt eller liknande rättighet samt vid avyttring eller avlösning av rätt till royalty, allt under förutsättning att avyttringen eller avlösningen skett i samband med överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse;

5) intäkt vid avyttring, i samband med överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av rörelse, av för stadigvarande bruk i rörelsen avsedda maskiner eller andra inventarier, vilka icke vid beräkning av värdeminskningsavdrag hänförs till byggnad, samt av andra varor och produkter i rörelsen än ovan vid 4) avses; samt

6) intäkt, som uppkommit därigenom att avsättning till särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar eller för avyttrat fartyg eller till särskild nyanskaffningsfond återförts till beskattning under sådana förhållanden att, därest det återförda beloppet i stället utgjort köpeskillning för tillgångarna i fråga, köpeskillningen enligt 5) ovan skulle ansetts såsom ackumulerad inkomst, dock att ränta som tillägges det återförda beloppet icke skall anses utgöra sådan inkomst.

Vad i denna lag stadgas om överlåtelse, upplåtelse eller nedläggande av

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:860.

² Senaste lydelse 1974:860.

Nuvarande lydelse

rörelse skall äga motsvarande tillämpning beträffande rörelsefilial och rörelsegren.

4 mom.³ I fråga om inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet *gälla* lagens bestämmelser, såvitt avser realisationsvinst, vid avyttring av aktie eller andel i bolag vars aktier eller andelar vid tiden för avyttringen ägdes eller innehades *på sätt som anges i 54 § femte stycket kommunalskattelagen (1928:370)* och förvärvats tidigare än två år före avyttringen, samt sådan vinst vid *avyttringen* av fastighet som avses i 2 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst eller som till mer än hälften *utgöres* av återvunna avdrag för värdeminskning av den avyttrade fastigheten.

Föreslagen lydelse

4 mom. I fråga om inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet *gäller* lagens bestämmelser, såvitt avser realisationsvinst, vid avyttring av aktie eller andel i bolag vars aktier eller andelar vid tiden för avyttringen *till huvudsaklig del* ägdes eller *på därmed jämförligt sätt* innehades – direkt eller genom förmedling av juridisk person – av en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer och förvärvats tidigare än två år före avyttringen, samt sådan vinst vid *avyttring* av fastighet som avses i 2 § lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst eller som till mer än hälften *utgörs* av återvunna avdrag för värdeminskning av den avyttrade fastigheten.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

³ Senaste lydelse 1978:973.

9 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst

Härigenom föreskrivs att punkt 1 av anvisningarna till 2 § lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar

till 2 §

1.² Förlust, som berättigar till förlustavdrag, skall beräknas på grundval av den för förluståret avgivna självdeklarationen. *Om utredningen det föranleder, må förlusten likväl bestämmas till större eller mindre belopp än deklarationen utvisar. Därvid må dock avdrag för värdeminskning eller dyl., vilka äro av beskaffenhet att kunna förskjutas från ett år till ett annat eller vilka avse tillgång, vid vars försäljning eventuell vinst skall bedömas enligt reglerna för skattepliktig realisationsvinst, ävensom avdrag för värdeminskning å byggnad, som utgör lagertillgång, icke tillgodoräknas den skattskyldige med större belopp än han yrkat i deklarationen för förluståret. Till värdeminskningsavdrag av hithörande slag räknas bland annat avdrag för värdeminskning å byggnad, å sådana maskiner och andra inventarier vilka avskrivas enligt reglerna för planenlig avskrivning, å patenträtt eller liknande tidsbegränsad rättighet och å varumärke, firmanamn eller andra rättigheter av goodwill natur ävensom avdrag för minskning av skogs ingångsvärde.*

1. Förlust, som berättigar till förlustavdrag, skall beräknas på grundval av den för förluståret avgivna självdeklarationen *men får* bestämmas till större eller mindre belopp än *vad* deklarationen utvisar. Avdrag för *sådan* värdeminskning eller dyl. *som kan* förskjutas från ett år till ett annat eller *som avser* tillgång, vid vars försäljning eventuell vinst skall bedömas enligt reglerna för skattepliktig realisationsvinst, *och* avdrag för värdeminskning av byggnad, som utgör lagertillgång, *får dock inte* tillgodoräknas den skattskyldige med större belopp än han *har* yrkat i deklarationen för förluståret. Till värdeminskningsavdrag *som nu sagts* räknas *bl. a.* avdrag för värdeminskning av byggnad, av sådana maskiner och andra inventarier *som avskrivas* enligt reglerna för planenlig avskrivning, av patenträtt eller liknande tidsbegränsad rättighet och av varumärke, firmanamn eller andra rättigheter av goodwill natur *och även* avdrag för minskning av skogs ingångsvärde.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1978:53.

² Senaste lydelse 1967:753.

Nuvarande lydelse

Har *investeringsfond*, särskild nyanskaffningsfond eller fond för återanskaffning av fastighet återförs till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits *såsom* skattepliktig intäkt, *dock* endast i den mån *detta belopp inryms* i den för förluståret fastställda beskattningsbara inkomsten minskad, i förekommande fall, med garantibelopp för fastighet.

Föreslagen lydelse

Har särskild nyanskaffningsfond eller fond för återanskaffning av fastighet *eller annan investeringsfond än allmän investeringsfond* återförs till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits *som* skattepliktig intäkt. *Vad nu sagts gäller endast i den mån det till beskattning återförda beloppet inryms* i den för förluståret fastställda beskattningsbara inkomsten minskad, i förekommande fall, med garantibelopp för fastighet.

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

10 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1967:94) om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning**

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1967:94) om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*7 §²

Avdrag medges icke, om mer än hälften av bolagets aktier vid utdelningstillfället ägdes eller på därmed jämförligt sätt innehades av svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag.

Vid tillämpning av första stycket medräknas icke aktie som tillhör

förvaltningsföretag som avses i 54 § fjärde stycket kommunalskattelagen, om sådant företag, i förekommande fall jämte bolag och förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå företaget nära, innehade mindre än hälften av samtliga aktier i bolaget,

utländskt bolag, om skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) skall erläggas för utdelningen till det utländska bolaget med helt eller nedsatt belopp, eller

annat bolag eller annan förening som är skattskyldig för utdelning på aktien.

Avdrag medges inte för utdelning på aktier som vid utdelningstillfället ägs av

a) svenskt förvaltningsföretag, om det sammanlagda röstetalet för företagets aktier i det utdelande bolaget – i förekommande fall tillsammans med aktier tillhöriga bolag och förening som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå företaget nära – motsvarar mer än hälften av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller

b) svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening som inte avses under a), om det sammanlagda röstetalet för företagets aktier i det utdelande bolaget motsvarar en fjärdedel eller mer av röstetalet för samtliga aktier i bolaget och företaget inte visas vara skattskyldigt för utdelning på aktierna.

Avdrag för utdelning på sådana aktier i det utdelande bolaget som inte avses i första stycket medges under förutsättning att minst hälften av dessa aktier ägs av ett eller flera av följande slag av aktieägare:

a) annan än svenskt aktiebolag, svensk ekonomisk förening eller utländskt bolag,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1978:955.

² Senaste lydelse 1978:955.

Nuvarande lydelse

Vid tillämpning av denna paragraf anses aktie, som äges av en av bolag eller förening bildad pensions- eller annan personalstiftelse, innehavd av bolaget eller föreningen.

Föreslagen lydelse

b) förvaltningsföretag som inte omfattas av första stycket a),

c) svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening som visas vara skattskyldig för utdelning på aktierna, och

d) utländskt bolag som skall erlägga skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) för utdelning på aktierna med helt eller nedsatt belopp.

Vid tillämpning av denna paragraf anses aktie, som ägs av en av bolag eller förening bildad pensions- eller personalstiftelse, innehavd av bolaget eller föreningen. *Med förvaltningsföretag förstås sådant företag som avses i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen (1928:370).*

Denna lag träder i kraft fyra veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna tillämpas i fråga om utdelning på aktie som har utgivits i samband med bolags bildande, om bolaget har anmälts för registrering efter utgången av år 1979, och i fråga om utdelning på aktie, som har utgivits i samband med ökning av aktiekapital, om beslut om ökningen har anmälts för registrering efter nämnda tidpunkt.

Motionerna

I detta sammanhang behandlas

dels de med anledning av propositionen 1978/79:210 väckta motionerna

1978/79:2656 av Jan Bergqvist (s) och Lennart Pettersson (s) vari hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag om inskränkning i avdragsrätten för representationskostnader i enlighet med vad som anförts i motionen,

2. att riksdagen hos regeringen begär förslag för att stödja sysselsättningen i hotell- och restaurangbranschen med mervärdeskattereduktion eller andra åtgärder;

1978/79:2657 av Erik Hovhammar (m) och Marianne Karlsson (c) vari hemställs att riksdagen hos regeringen anholder om förslag som möjliggör för mindre företag att utnyttja det särskilda forskningsavdraget även om FoU-arbetet understiger en halv årsarbetstid;

1978/79:2658 av Stig Josefson m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen beslutar

1. att medge företag med begränsade lager rätt att välja mellan nuvarande metod med nedskrivning till 40 % å varulager och företagsskatteberedningens förslag om nedskrivning å varulager till 55 % och avsättning med 20 % på lönesumman och 15 % av egenföretagarnas egna inkomster före fondavsättning,

2. att medel avsatta till allmän investeringsreserv skall kunna tas ut för investering ett år efter utgången av det år insättning verkställts och vara uttagna senast sex år efter samma tidpunkt;

1978/79:2659 av Göthe Knutson m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen beslutar att uppskov med beskattning genom insättning på upphovsmannakonto skall medges om upphovsmannaintäkten överstiger motsvarande intäkt under de två föregående beskattningsåren med 25 %;

1978/79:2660 av Karl Leuchovius m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen av regeringen begär nytt förslag som kan behandlas hösten 1979 innebärande att den s. k. inflationsbeskattningen av stamdjur undanröjs i enlighet med vad som anförts i motionen;

1978/79:2661 av andre vice talmannen Tage Magnusson m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen beslutar

1. att egenföretagare ges rätt att fritt disponera den allmänna investeringsreserven även under de första åren efter avsättningen utan särskilda krav på tillståndsgivning,

2. att 4 § tredje stycket i förslaget till Lag om allmän investeringsfond avslås,

3. att punkten 2 sjunde stycket anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen ges följande såsom *Motionärernas förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Skattskyldig, som ingår i en grupp näringsidkare mellan vilka intressegemenskap råder (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning), får tillämpa reglerna i föregående stycke endast under förutsättning att dessa tillämpas av samtliga företag som tillhör gruppen. Vad nu har sagts gäller dock endast i fråga om verksamhet i förvärvskälla som har sådant samband med verksamheten i den skattskyldiges förvärvskälla att verksamheterna skulle ha ansetts utgöra en förvärvskälla om de hade bedrivits av ett enda företag.

Motionärernas förslag

Har värdet av lagret vid beskattningsårets utgång understigit meddelat av lagervärdena under jämförelseåren på grund av att den skattskyldige avyttrat lagertillgångar till ett honom närstående företag, skall, vid tillämpning av bestämmelserna i föregående stycke, lagervärdet vid beskattningsårets utgång ökas med värdet av såhunda överförda tillgångar. Vad nu sagts gäller icke om det närstående företaget avyttrat tillgångarna före beskattningsårets utgång och icke heller om den skattskyldige kan visa att överföringen ingått som ett led i det närstående företags normala omsättning eller förbrukning av varor.

1978/79:2662 av Olof Palme m. fl. (s) vari hemställs att riksdagen

1. beslutar i enlighet med vad som i motionen anförts om arbetstagares rätt att väcka förslag om användning av investeringsfond,
2. med avslag på propositionens förslag i berörd del beslutar om en resultatutjämning med lönekostnaderna som bas i enlighet med vad som anförts i motionen,
3. beslutar om en begränsning av lagernedskrivningen i enlighet med vad som anförts i motionen,
4. med avslag på propositionens förslag om rätt till avsättning till allmän investeringsreserv hos regeringen i enlighet med vad som anförts i motionen begär en utredning om möjligheterna att utvidga rätten att använda investeringsfondssystemet även till egenföretagare,
5. med avslag på förslagen i propositionen i berörda delar beslutar i enlighet med vad som anförts i motionen om värderingen av djur,
6. med avslag på propositionens förslag i berörda delar beslutar i enlighet med vad som i motionen anförts om upphovsmannakonto,
7. beslutar i enlighet med vad som i motionen anförts om företagsskattens höjd samt den kommunala beskattningen av företagens nettovinster,
8. beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts om avdrag för representation,

9. beslutar avslå propositionens förslag om särskilda regler för yrkesfiskarnas användning av investeringsreserver;

1978/79:2663 av Per Olof Sundman (c) och Sven Johansson (c) vari hemställs att riksdagen beslutar

1. att även fotografer ges möjlighet nyttja upphovsmannakonto,
2. att vid bedömning av inkomstökningens storlek en jämförelse med inkomsterna under något av de tre närmast föregående åren får ske,
3. att uppskov enligt 6 § medges med 2 basbelopp,
4. att i övrigt beakta vad som i motionen anförts;

1978/79:2664 av Ingegerd Troedsson m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen beslutar att det särskilda tillägget som skall utgå då en allmän investeringsreserv återförs till beskattning fastställs till 20 procent;

1978/79:2665 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari hemställs att riksdagen beslutar

1. att höja bolagsskatten med 10 procentenheter till 50 procent,
2. att ta ut en allmän arbetsgivaravgift, dock med undantag för kommuner och landsting, beräknad på företagens omsättning så att den under budgetåret 1979/80 inbringar minst 6 000 000 000 kr.,
3. att hemställa hos regeringen om tilläggsdirektiv till den nyligen tillsatta kommittén för utredning av olika former av bruttoskatter (Dir 1979:28) i enlighet med vad som anförts i motionen,
4. att hemställa hos regeringen om skyndsamt utredning av möjligheterna för en demokratisering av besluten om obeskattade reserveringar inom företagen i enlighet med vad som anförts i motionen,
5. att avslå propositionen 1978/79:210 i vad gäller
 - a) förslaget om lönebaserad reservering genom s. k. resultatutjämningsfond,
 - b) förslag till lag om allmän investeringsfond och lag om allmän investeringsreserv,
 - c) förslaget till lag om upphovsmannakonto och hos regeringen hemställa att denna i stället utarbetar och utfärdar anvisningar i enlighet med vad som föreslås i motionen,
 - d) den föreslagna skattefriheten för utdelning från utländskt dotterbolag till svenskt bolag,
 - e) den föreslagna utvidgningen av dispensregeln i 43 § 3 mom. kommunalskattelagen,
 - f) de föreslagna utvidgningarna av möjligheterna till avdrag för koncernbidrag till företag utanför den s. k. närståendekretsen,
 - g) den föreslagna dispensregeln avseende tillämpningen av de nya anvisningarna angående beskattningen av de s. k. kommissionärsbolagen,
6. att hos regeringen hemställa om förslag till begränsning av möjligheterna till skattefria fonderingar inom företagen via avskrivnings- och

nedskrivningsmöjligheter i enlighet med vad som anförts i motionen,

7. att upphäva lagen om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt och lagen om statligt investeringsbidrag för inventarieanskaffning från den 1 juli 1979,

8. att punkt 1 femte stycket anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen erhåller följande som *Motionärernas förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Företag som inte avses i andra-fjärde styckena är frikallat från skattskyldighet för utdelning på sådan aktie eller andel som inte utgör omsättningstillgång i företagets verksamhet under förutsättning att

a) det sammanlagda röstetalet för företagets aktier eller andelar i det utdelande företaget vid beskattningsårets utgång motsvarade *en fjärdedel* eller mer av röstetalet för samtliga aktier eller andelar i det utdelande företaget, eller

b) *det görs sannolikt att innehavet av aktien eller andelen betingas av jordbruk, skogsbruk eller rörelse som bedrivs av företaget eller av företag som med hänsyn till äganderättsförhållanden eller organisatoriska förhållanden kan anses stå det nära.*

9. att hemställa hos regeringen om förslag till åtgärder för undvikande av att upplupna vinstmedel undgår beskattning vid etablerandet av organisationsförhållanden enligt kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt,

10. att mellan sjätte och sjunde styckena i 35 § 3 mom. kommunalskattelagen ett nytt stycke införs med följande såsom *Motionärernas förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Motionärernas förslag

Företag som inte avses i andra-fjärde styckena är frikallat från skattskyldighet för utdelning på sådan aktie eller andel som inte utgör omsättningstillgång i företagets verksamhet under förutsättning att

a) det sammanlagda röstetalet för företagets aktier eller andelar i det utdelande företaget vid beskattningsårets utgång motsvarade 35 % eller mer av röstetalet för samtliga aktier eller andelar i det utdelande företaget, eller

b) *ägarföretaget kan visa att innehavet har direkt anknytning till eller väsentlig betydelse för den rörelse eller det jordbruk eller skogsbruk som ägarföretaget bedriver.*

35 §

3 mom. Realisationsvinst på ----- utländskt koncernföretag.

Har aktie avyttrats till aktiebolag inom samma koncern (köparbolaget) och har enligt bestämmelserna i före-

*Regeringens förslag**Motionärernas förslag*

gående stycke avyttringen icke föranlett beskattning av realisationsvinst, skall, om aktierna i köparbolaget avyttrats inom fem år från den tidigare avyttringen, vid beräkning av realisationsvinst på grund av avyttring av aktierna i köparbolaget såsom intäkt upptagas – förutom köpeskilling eller dylikt – ett belopp motsvarande den vinst för vilken beskattning enligt föregående stycke ej skett.

Har fastighet ----- och fosterbarn.

11. att upphäva förordningen om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning, den s. k. Annell-lagen, från den 1 juli 1979;

dels de vid allmänna motionstiden väckta motionerna

1978/79:241 av Kerstin Andersson i Hjärtum (c) och Kerstin Göthberg (c) vari hemställs att riksdagen hos RSV begär ändrade anvisningar om avdrag för representation;

1978/79:348 av Hans Wachtmeister m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen beslutar att hos regeringen begära förslag till inkomstutjämning för fiskare enligt vad i motionen anförts;

1978/79:413 av Rune Johnsson i Mölndal m. fl. (c, m, fp) vari hemställs att riksdagen beslutar hemställa hos regeringen att yrkesfiskare bereds möjlighet att skattefritt avsätta medel i speciella resultatutjämningsfonder liknande skogskonto;

1978/79:415 av Stig Josefson m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen beslutar om sådan ändring i jordbruksbeskattningen att djur värderas utifrån sitt faktiska värde på sätt som angivits i motionen;

1978/79:581 av Gunnar Johansson (m) vari hemställs att riksdagen beslutar att rörelseidkare med en omsättning i rörelse understigande 30 000 kr. skall få deklarerera efter den s. k. kontantprincipen;

1978/79:680 av Birgitta Hambræus m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om utredning om

1. rätt till skattebefrielse vid belöning upp till viss nivå för idéer inom företag,

2. införandet av motsvarighet till skogskonto för uppfinnare;

1978/79:828 av andre vice talmannen Tage Magnusson (m) och Ingegerd Troedsson (m) vari hemställs att riksdagen beslutar om sådan ändring i

förordningen (1960:63) om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst att rätten till förlustutjämning kvarstår, om den som övertagit aktier i fåmansbolag på grund av arv, testamente eller bodelning överlåter dessa till person som redan tidigare innehar aktier i företaget;

1978/79:833 av Per-Eric Ringaby (m) vari hemställs att riksdagen anhåller att regeringen låter utreda frågan om möjligheterna att medge avdragsrätt för premier för kompanjonsförsäkringar;

1978/79:837 av Ingegerd Troedsson (m) vari hemställs att riksdagen hos regeringen begär att frågan om avdrag vid beskattningen för sådana framtida kostnader som läkemedelsindustrin iklätt sig enligt sitt åtagande att utge ersättning för läkemedelsskada skyndsamt ses över;

1978/79:1133 av Margareta Andrén (fp) och Esse Petersson (fp) vari hemställs att riksdagen beslutar att kostnaden för alkoholhaltiga drycker vid representation ej skall vara avdragsgilla samt att med anledning härav de avdragsgilla kostnaderna vid representation skall sänkas;

1978/79:1137 av Gösta Bohman m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen anhåller att regeringen ser över skatte- och avgiftsreglerna för kulturskapare i enlighet med vad som anges i motionen 1978/79:1108;

1978/79:1140 av Thorbjörn Fälldin m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen beslutar

1. att Annell-avdrag må åtnjutas för utdelning på nyemitterat B-andelskapital i ekonomisk förening enligt samma regler som gäller i fråga om utdelning på nyemitterat aktiekapital i enlighet med vad i motionen anförts,

2. att lagen om skattelättnader för vissa sparformer må tillämpas i fråga om sparande i form av B-insats i ekonomisk förening i enlighet med vad i motionen anförts;

1978/79:1150 av Sven Lindberg m. fl. (s) vari hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en utredning med uppdrag att se över skattelagstiftningen inom jord- och skogsbruket i syfte att stoppa markspekulationen och öka utbudet av skogs- och jordbruksfastigheter,

2. att riksdagen i anslutning härtill som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande utredningens inriktning och syfte;

1978/79:1155 av Olof Palme m. fl. (s) vari hemställs

1. att riksdagen beslutar godkänna de riktlinjer för stimulans av företagens forsknings- och utvecklingskostnader genom avdrag vid beskattningen och bidrag vilka föreslås i motionen,

2. att riksdagen till *Särskilda bidrag till företagens forsknings- och utvecklingsarbete* för budgetåret 1979/80 under åttonde huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 1 000 kr.,

3. att riksdagen beslutar att den statliga bolagsskatten fastställs till 45 % för aktiebolag m. fl. och 36 % för ekonomiska föreningar m. fl. fr. o. m. den 1 januari 1980,

4. att riksdagen beslutar om möjligheten att använda investeringsfonder för forsknings- och utvecklingsarbete i enlighet med företagsskatteberedningens förslag;

1978/79:1164 av Margaretha af Ugglas (m) vari – med hänvisning till motionen 1978/79:1524 – hemställs under yrkandet 2 att riksdagen uttalar att dubbelbeskattning av företagens utdelningar bör avskaffas;

1978/79:1621 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari – med hänvisning till motionen 1978/79:1620 – hemställs att riksdagen beslutar

1. att höja bolagsskatten med 10 procentenheter till 50 % och till följd härav anta följande

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 10 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall ha nedan angivna lydelse.

10 §

2 mom. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, ekonomiska föreningar som ingå i jordbrukskasserörelsen, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

femtio procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt c) här nedan;

b) för andra – – – beskattningsbara inkomsten.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1980. Äldre bestämmelser gäller vid 1979 års taxering och vid eftertaxering för år 1979 eller tidigare år.

2. att ta ut en allmän arbetsgivaravgift, dock med undantag för kommuner och landsting, beräknad på företagens omsättning så att den under budgetåret 1979/80 inbringar minst 6 000 000 000 kr.

1978/79:1624 av Gösta Bohman m. fl. (m) vari – med hänvisning till motionen 1978/79:1108 – hemställs att riksdagen

1. hos regeringen anholder om förslag till förlängning av reglerna om särskilt forskningsavdrag, varvid det s. k. ökningsavdraget skall höjas och avdrag medges även utanför industrin i enlighet med vad som anförts i motionen 1978/79:1108,

2. hos regeringen anholder om förslag till sådana lagändringar att skattefria avsättningar kan ske till produktutvecklingsfonder;

1978/79:1656 av Erik Hovhammar m. fl. (m) vari – med hänvisning till motionen 1978/79:1654 – hemställs att riksdagen hos regeringen anholder om förslag till nästkommande år om förbättrade konsolideringsmöjligheter för företag utan varulager och fast egendom i enlighet med vad som anförts i motionen 1978/79:1654;

1978/79:1709 av Tage Adolfsson m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts rörande införande av skatteregler syftande till resultatutjämning inom jordbruket;

1978/79:1723 av Karl Leuchovius m. fl. (m) vari hemställs att riksdagen beslutar begära förslag från regeringen om ändrade regler vid stamdjursbeskattning i enlighet med vad i motionen anförts;

1978/79:1734 av Olof Palme m. fl. (s) vari under yrkandena 1 och 3 hemställs att riksdagen beslutar

1. att spärreglerna i fråga om uppdelning av inkomsterna mellan makar i gemensamt företag och lön till barn från föräldrars företag får i princip den lydelse de hade före riksdagens beslut den 17 december 1976 och att de nu föreslagna reglerna skall tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1979,

3. att reglerna för beskattning av bilförmån för fåmansbolagsdelägare fr. o. m. den 1 juli 1979 får den lydelse de hade före riksdagens beslut den 17 december 1977;

1978/79:1735 av Lennart Pettersson m. fl. (s) vari hemställs att riksdagen beslutar att den statliga bolagsskatten fastställs till 45 % för affärsbankerna för räkenskapsåret 1979;

1978/79:1737 av Gunde Raneskog (c) och Arne Persson (c) vari hemställs att riksdagen beslutar att hos regeringen anholder att riksskatteverket får i uppdrag att vidta förändringar i avdragsreglerna så att motionens syfte tillgodoses;

1978/79:1740 av Karl-Erik Svartberg m. fl. (s) vari hemställs att riksdagen beslutar att införa skattemässig resultatutjämning för yrkesfiskare enligt skogskontomodellen;

1978/79:1741 av Sven-Olov Träff (m) vari hemställs att riksdagen beslutar att stöder av kontanta medel i butiker etc. skattemässigt betraktas som avdragsgill kostnad i rörelsen;

1978/79:1743 av Sven-Olov Träff (m) vari hemställs att riksdagen beslutar hos regeringen anholder att regeringen skyndsamt låter se över de särskilda skattereglerna för fåmansföretagen och deras ägare och snarast lägger fram förslag till lagändringar som likställer dessa med övriga skattskyldiga.

Skrivelser

Svenska bankföreningen har i en till utskottet ingiven skrivelse kommenterat yrkandet i motionen 1978/79:1735. Skrivelser har också inkommit från Lantbrukets skattedelegation och Svenska petroleuminstitutet.

Utskottet

Inledning

Den svenska skattelagstiftningen bygger i huvudsak på principen om beskattningsårets slutenhet, vilket innebär att varje års resultat vid den skattemässiga inkomstberäkningen bedöms för sig oberoende av resultatet för andra år. Redan det nuvarande systemet för beskattning av företagens inkomster erbjuder emellertid möjligheter att bygga upp skattefria reserver genom nedskrivning av lager, avsättning till investeringsfonder och genom avskrivningar på byggnader, inventarier och andra anläggningstillgångar.

Företagsskatteberedningen har i sitt slutbetänkande (SOU 1977:86) Beskattning av företag lagt fram åtskilliga förslag av såväl principiell som teknisk natur avseende företagens beskattning. Propositionen, som bygger på detta betänkande, behandlar två delområden av företagsbeskattningen. Det ena avser företagens möjligheter till reserveringar och resultatutjämning, det andra dubbel- och kedjebeskattningen inom bolagssektorn samt koncernbeskattningen.

I fråga om reserveringar och resultatutjämning innebär propositionen att företag som drivs som enskild firma – i likhet med aktiebolag, ekonomiska föreningar och sparbanker – får möjlighet att bygga upp obeskattade reserver genom att sätta av medel till en s. k. allmän investeringsreserv. Denna har konstruerats med investeringsfondssystemet som förebild. Vidare skall såväl fysisk som juridisk person med inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse ha möjlighet att avsätta ett belopp motsvarande viss del av lönekostnaden i företaget till en s. k. resultatutjämningsfond. Propositionen innehåller också förslag om ett särskilt inkomstutjämnningssystem för fria kulturarbetare utformat i huvudsaklig överensstämmelse med reglerna om skogskonto. Uppskovsrätten omfattar i detta fall rörelseintäkter som fysisk person erhåller i egenskap av upphovsman enligt lagen om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk. I fråga om investeringsfonderna föreslås att investeringsfonden för rörelse och investeringsfonden för skogsbruk förs samman till en gemensam fond (allmän investeringsfond) och att avsättning till fonden får ske med 50 procent av årsvinsten.

Förslaget i propositionen innebär väsentligt förbättrade möjligheter för framför allt enskilda företagare att fördela inkomster och därmed skattebelastningen mellan olika beskattningsår. Detta ökar deras motståndskraft mot konjunkturbetingade påfrestningar och kan bidra till att positivt påverka företagens tillväxt, effektivitet och konkurrensförmåga och till tryggad

sysselsättning. Utskottet anser sig i allt väsentligt kunna biträda de i propositionen framförda förslagen och motiven härför. Av skäl som redovisas i det följande föreslår utskottet viss ändring av bestämmelserna om villkoren för den lönebaserade resultatutjämnningen och om den allmänna investeringsreserven.

Lönebaserad avsättning till resultatutjämningsfond

Rätten att göra avsättning till resultatutjämningsfond är enligt förslaget förbehållen skattskyldiga som redovisar inkomst av rörelse eller jordbruksfastighet. Lönekostnader hänförliga till inkomst av annan fastighet får inte räknas in i avsättningsunderlaget och inte heller lönekostnader i förvärvskälla vari ingår lager av värdepapper, fastigheter eller liknande tillgångar. Såväl juridiska som fysiska personer skall ha rätt att sätta av medel till resultatutjämningsfond. Avsättningen får uppgå till högst 20 procent av lönekostnaden och, för egenföretagare, till 15 procent av den egna inkomsten. Ett företag skall enligt förslaget inte ha möjlighet att avsätta medel till resultatutjämningsfond och samtidigt utnyttja rätten till lagernedskrivning. Om företaget begagnar sig av möjligheten till lönebaserad reservering får det alltså i princip inte värdera lagret till lägre pris än det lägsta av anskaffningsvärdet eller återanskaffningsvärdet, i förekommande fall efter avdrag för inkurans.

I vpk-motionen 2665 yrkas avslag på propositionen i denna del, medan motionärerna i s-motionen 2662 begär införande av en generell möjlighet för företag att göra avsättning till resultatutjämningsfond med belopp motsvarande högst 10 procent av lönekostnaderna och av egenföretagarens inkomst i förvärvskällan. Denna konsolideringsmöjlighet bör enligt motionärerna föranleda den ändringen av bestämmelserna om varulagervärdering, att lagernedskrivningarna successivt begränsas till lägst 55 procent av anskaffningsvärdet. Stig Josefson m. fl. (c) uttalar i motionen 2658 den meningen att en reserveringsmöjlighet med 20 procent på lönesumman och 15 procent av egenföretagarens egen inkomst före fondavsättning torde vara otillräcklig och att det därför är befogat att även i fortsättningen medge en begränsad nedskrivning av varulager. Motionärerna begär att företagen skall ha möjlighet att välja mellan antingen 60-procentig nedskrivning av varulagret eller 45-procentig nedskrivning av lagret kombinerad med den i propositionen föreslagna avsättningen till resultatutjämningsfond.

Utskottet har tidigare förklarat sig kunna i allt väsentligt biträda de i propositionen framlagda förslagen om vidgade möjligheter för fysiska och juridiska personer att utjämna inkomster mellan olika beskattningsår. Utskottet avstyrker därför bifall till yrkandet i vpk-motionen 2665 om avslag på propositionen i denna del.

Syftet med den lönebaserade avsättningen är i första hand att öka konsolideringsmöjligheterna i företag med begränsad lagerhållning. Enligt utskottets mening kan det ifrågasättas om den i propositionen föreslagna

reserveringsmöjligheten om 20 procent på lönesumman och 15 procent på egenföretagarens inkomst är till fyllest för att ensam tillgodose detta syfte. Om man vill beakta olika branschers förutsättningar torde detta bäst ske genom att bereda företagen möjlighet att välja mellan antingen nuvarande nedskrivning till lägst 40 procent av lagrets anskaffningsvärde eller nedskrivning till 55 procent av samma värde och avsättning till resultatutjämningsfond i enlighet med förslaget i propositionen. Utskottet tillstyrker därför bifall till motionen 2658 i denna del, vilket innebär att utskottet avstyrker bifall till s-motionen 2662 såvitt nu är i fråga. Yrkandet i motionen 1709 av Tage Adolfsson m. fl. (m) om införande av skatteregler avseende resultatutjämnning inom jordbruket är enligt utskottets mening i huvudsak tillgodosett genom propositionen och utskottets ställningstagande. Någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av denna motion är därför inte påkallad.

Vissa frågor rörande lagernedskrivning m. m.

Supplementärregel I m. m.

De allmänna bestämmelserna om nedskrivning av varulager finns i punkt 1 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen (1928:370), KL. Utgångspunkten är att det värde på lagret som har angetts i den skattskyldiges räkenskaper (bokslut) skall godtas vid inkomsttaxeringen. För att förhindra uppbyggnad av alltför stora skattekrediter gäller dock som huvudregel att lagret vid beskattningsårets utgång inte får tas upp till lägre belopp än 40 % av lagrets anskaffningsvärde eller återanskaffningsvärde efter avdrag för inkurans. Denna huvudregel kompletteras av två särskilda bestämmelser, de s. k. supplementärreglerna I och II. Supplementärregel I, som är avsedd att förhindra att tillfälliga lagerminskningar framtvingar en upplösning och beskattning av den dolda reserven i lagret, innebär att lagernedskrivning får göras med utgångspunkt i lagrets medelvärde vid utgången av de två föregående beskattningsåren. Supplementärregel II medger lägre värdering av lagret än huvudregeln i de fall då ett lager består av rå- eller stapelvaror som har stigit kraftigt i pris.

Supplementärregel I kan missbrukas på det sättet att varupartier i samband med boksluten förs över mellan koncernföretag eller andra företag i intressegemenskap. Ett företag kan då utnyttja supplementärregeln, medan ett närstående företag skriver ned sitt lager enligt huvudregeln. Den sammanlagda lagernedskrivningen kan härigenom bli större än den skulle blivit om verksamheten bedrivits av ett enda företag.

För att förhindra sådant missbruk föreslås i propositionen att en skattskyldig som ingår i en grupp näringsidkare mellan vilka intressegemenskap råder skall ha rätt att utnyttja supplementärregel I endast under förutsättning att regeln tillämpas av samtliga skattskyldiga som tillhör gruppen. Denna regel skall dock gälla uteslutande då den skattskyldiges verksamhet har sådant

samband med verksamhet som bedrivs av annan skattskyldig i gruppen att verksamheterna hade utgjort en förvärvskälla om de bedrivits av ett enda företag.

Andre vice talmannen Tage Magnusson m. fl. (m) framhåller i motionen 2661 att den nämnda skatteflyktsregeln innebär en så drastisk begränsning av möjligheterna att tillämpa supplementärregel I att denna, om propositionen antas oförändrad, inte längre kommer att tillgodose sitt syfte. Begränsningsregeln kommer nämligen – menar motionärerna – att drabba inte bara koncernföretag som vidtagit åtgärder i syfte att erhålla för stor lagernedskrivning utan alla koncernföretag med likartad verksamhet och således också företag mellan vilka några interna leveranser över huvud taget inte förekommer. Motionärerna begär därför att begränsningsregeln – i enlighet med företagsskatteberedningens förslag – ges den utformningen att – i de fall supplementärregel I tillämpas – lagrets värde vid beskattningsårets utgång skall ökas med värdet av sådana lagertillgångar som avyttrats till ett närstående företag.

I likhet med företagsskatteberedningen och det övervägande antal remissinstanser som uttalat sig med anledning av beredningens betänkande finner skatteutskottet en skatteflyktsregel motiverad för att hindra att företag i intressegemenskap får obehöriga skatteförmåner vid utnyttjande av supplementärregel I. För att en sådan regel skall utgöra en effektiv spärr mot missbruk måste den såvitt utskottet kan bedöma utformas i enlighet med förslaget i propositionen. Utskottet vill erinra om att det förhållandet att ett företag men inte ett annat inom samma koncern utnyttjar supplementärregeln inte innebär att skatteflyktsregeln utan vidare blir tillämplig. Härför krävs sådant samband mellan de inbördes verksamheterna att dessa skulle ha ansetts utgöra en förvärvskälla om de bedrivits av ett enda företag. Enligt utskottets mening torde det vara mera sällan förekommande att verksamhet inom en koncern av den art motionärerna beskriver kan anses utgöra en förvärvskälla även om den skulle bedrivas av ett företag. Med det anförda anser utskottet sig böra tillstyrka propositionen och avstyrka motionen 2661 i denna del.

Svenska petroleuminstitutet har i en till utskottet ingiven skrivelse framhållit att inköpsorganisationer för olja eller oljeföretag med otillräcklig cisternkapacitet ofta tvingas låta det lager av olja, som de måste hålla för att trygga försörjningen av sina kunder, ligga kvar hos den de köpt oljan av. Äganderätten till sådant oljeparti representeras av ett bevis om inlagringen. Enligt en nyligen avkunnad dom har regeringsrätten slagit fast att ett oljeparti som oljehandlande företag låtit mot lagringsbevis kvarligga hos leverantör inte har karaktär av lagertillgång för det köpande företaget och därför inte kan bli föremål för avdragsgill nedskrivning hos detta företag. Petroleuminstitutet anser att genom en uttrycklig bestämmelse bör fastslås att köparen och inte säljaren skall ha rätt att nedskriva varulager som kvarligger hos säljaren i enlighet med ett av denne utfärdat lagringsbevis.

Av propositionen framgår att det i princip är leveransen som skall vara avgörande för om säljaren eller köparen skall få utnyttja visst varuparti som underlag för nedskrivning.

I likhet med departementschefen anser utskottet att man i fråga om rätten till nedskrivning bör tillämpa samma äganderättsbegrepp som inom civilrätten. En annan ordning skulle med sannolikhet leda till svåra tillämpningsproblem. Utskottet anser därför att det av petroleuminstitutet aktualiserade spörsmålet bör lösas inom ramen för den civilrättsliga lagstiftningen och inte genom ändrade regler för lagernedskrivning.

Värdering av djur

Lager av djur på jordbruksfastighet får enligt gällande bestämmelser inte tas upp till lägre belopp än 40 % av de värden som riksskatteverket fastställer för olika slag av djur i skilda åldersgrupper på grundval av genomsnittspriserna under en 12-månadersperiod närmast före den 1 oktober året före taxeringsåret. Särskilt dyrbara avelsdjur får tas upp till lägst 40 % av allmänna saluvärdet.

Reglerna angående beräkning av intäkt av rörelse och jordbruk verkar så att den nominella värdetillväxt som lagret är utsatt för på grund av allmän prisstegring blir föremål för beskattning. Detta sker i samband med avyttringen av lagertillgångarna. Beträffande lager av djur i jordbruket beskattas emellertid värdetillväxten successivt även om djuren inte försäljs eftersom lagervärderingen sker med utgångspunkt i de genomsnittspriser som riksskatteverket fastställer. I takt med inflationen skrivs således värdet av djurlagret upp, vilket leder till att orealiserade vinster beskattas, om inte ytterligare nedskrivning kan göras.

Förslaget i propositionen innebär att värdena skall bestämmas med utgångspunkt i den genomsnittliga produktionskostnaden för olika slags djur. Värderingen bör enligt propositionen i första hand ta sikte på djurens vikt och ålder och baseras på det kostnadsläge – uttryckt i nominella termer – som gällt under den tid djuren fötts upp. Även i det fall den skattskyldige inte själv svarat för uppfödningen utan köpt djuren från en utomstående skall värdena baseras på produktionskostnaden. Särskilt dyrbara avelsdjur skall – liksom nu – tas upp till lägst 40 % av djurens allmänna saluvärde.

S yrkar i motionen 2662 avslag på de i propositionen föreslagna värderingsreglerna. Motivet härför är att en värdering med utgångspunkt i en uppskattad genomsnittlig produktionskostnad enligt motionärernas mening skulle kunna leda till omotiverat stora engångsnedskrivningar, större än de som nu gäller för andra företagsformer. Motionärerna anser att riksdagen bör begära nytt förslag i frågan. Karl Leuchovius m. fl. (m) begär i motionen 2660 också nytt förslag, så utformat att den s. k. inflationsbeskattningen av stamdjur undanröjs. Ett yrkande av liknande innebörd återfinns i motionen 1723, också den undertecknad av Karl Leuchovius m. fl. (m). I motionen 415

begär Stig Josefson m. fl. (c) lagstiftning av innehåll att djur skall åsättas ett genomsnittsvärde som motsvarar ett medelvärde mellan slaktvärde och det pris som erhålls vid livdjursauktioner.

Innebörden av förslaget i propositionen är, som tidigare nämnts, att djurens värde skall baseras på det kostnadsläge – uttryckt i nominella termer – som gällt under den tid då djuren fötts upp. Genom att värdena skall baseras på en genomsnittlig produktionskostnad för djuren kommer någon successiv beskattning av värdestegringen – utöver vad som motiveras av omsättningen – i en djurbesättning inte att ske. Värdenivån för lager av djur kommer härigenom i princip inte att vara högre än den som gäller för lagertillgångar i allmänhet. Utskottet anser sig därför böra tillstyrka propositionen och avstyrka motionen 2662 i denna del. Yrkandena i motionerna 415, 1723 och 2660 får genom förslaget i propositionen anses vara i väsentlig mån tillgodosedda, och någon riksdagens åtgärd med anledning av dessa motioner är därför inte påkallad.

Avsättning till allmän investeringsfond

I propositionen föreslås som tidigare nämnts att investeringsfonden för skogsbruk slopas och att den andel av årsvinsten som får sättas av till investeringsfond höjs från nuvarande 40 till 50 %. Vidare höjs det belopp som skall betalas in på räntelöst konto hos riksbanken från nuvarande 40 % för ekonomiska föreningar och 46 % för aktiebolag till 50 % av det avsatta beloppet. Propositionen innehåller också förslag om ett stort antal ändringar av teknisk natur. Bl. a. slopas den nuvarande form av tillstånd som får avse högst 75 % av fonden och 75 % av investeringskostnaden. Vidare skall – i enlighet med företagsskatteberedningens förslag – fonderna få användas för forsknings- och utvecklingsarbete samt för utbildning av anställda.

Utskottet biträder förslagen och avstyrker följaktligen bifall till vpk-motionen 2665 i denna del.

Enligt propositionen skall företag som ansöker om att få ta allmän investeringsfond i anspråk ha berett arbetstagarparten tillfälle att avge yttrande över ansökningsen. Detta innebär att en ansökan, i det fall kollektivavtal finns, normalt skall handläggas vid MBL-förhandlingar med berörda arbetstagarorganisationer inom företaget eller den berörda driftsenheten. Är MBL inte tillämplig genom att kollektivavtal saknas bör arbetsgivaren ta upp frågan med fackklubbar, arbetsplatsombud eller motsvarande, och saknas även sådan facklig representation bör – menar departementschefen – arbetsgivaren på lämpligt sätt genom informationsmöten eller liknande bereda arbetstagarna tillfälle yttra sig i frågan.

I s-motionen 2662 begär motionärerna lagstiftning av innebörd att arbetstagarorganisation hos arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) skall ha rätt att väcka förslag om användning av visst företags investeringsfond, medan andre vice talmannen Tage Magnusson m. fl. (m) i motionen 2661 yrkar

avslag på propositionen i denna del med motiveringen att det inte kan vara rimligt att i en lagstiftning som berör företagsbeskattningen behandla frågor som hör hemma inom arbetsrätten.

Eftersom beslut om investeringsfondsfrisläpp ofta kan ha sysselsättningspolitisk bakgrund är det enligt utskottets mening rimligt att sådana beslut föregås av ett samrådsförfarande mellan företaget och de anställda. Med hänsyn härtill och till att arbetstagarparten redan nu torde ha möjligheter att hos AMS aktualisera frågor om ianspråktagande av investeringsfond avstyrker utskottet bifall till båda motionerna i denna del.

Avsättning till allmän investeringsreserv

Fysisk person, bosatt i Sverige, som redovisar inkomst av jordbruksfastighet eller av rörelse skall enligt förslaget i propositionen vara berättigad till avdrag för belopp som i räkenskaperna sätts av till allmän investeringsreserv. Avdrag medges med lägst 10 000 kr. och högst 50 % av nettointäkten av förvärvskällan före avsättningen m. m. En förutsättning för att den skattskyldige skall erhålla avdrag för avsättningen är att han senast den dag han skall lämna allmän självdeklaration sätter in ett mot avsättningen svarande belopp på ett särskilt räntebärande konto i bank. Uttag får inte ske före utgången av november månad taxeringsåret. Investeringsreserverna skall vara bundna i fyra år från utgången av det år då den mot avsättningen svarande bankinbetalningen senast skall ha gjorts. Att investeringsreserven är bunden innebär att den får tas i anspråk bara om regeringen eller AMS meddelat individuellt eller generellt tillstånd. I fråga om yrkesfiskare gäller dock att de utan beslut av regeringen eller annan myndighet får ta investeringsreserv i anspråk även under den första femårsperioden. En yrkesfiskare kan också i vissa fall disponera medel från kontot för annat ändamål än investering. Skattekrediten, som avsättningen till allmän investeringsreserv innebär, skall upphöra sedan nio år förflutit från utgången av det år då återbetalning på kontot senast skall ha gjorts.

När avdrag medges för avsättning till allmän investeringsreserv är det förutsatt att reserven skall tas i anspråk på de villkor och för de ändamål som är särskilt angivna i lagen och att uttag från kontot skall ske bara i samband med ett sådant ianspråktagande. Sker ianspråktagande eller uttag i annan ordning blir påföljden att investeringsreserven återförs till beskattning, i regel efter tillägg med 30 % av det återförda beloppet. När en fiskare tar ut medel från investeringskontot och disponerar dem för annat ändamål än investering skall reserven enligt huvudregeln återföras till beskattning. I detta fall utgår emellertid inte något tillägg under förutsättning att hans fiskeintäkter under uttagsåret understiger hans fiskeintäkter under något av de två föregående åren.

I vpk-motionen 2665 yrkas avslag på propositionen i denna del. Även s yrkar i motionen 2662 avslag på förslaget om allmän investeringsreserv och

på de särskilda regler för yrkesfiskares användning av sådan reserv som skall gälla enligt propositionen. Motionärerna anser att riksdagen i stället bör begära en utredning i syfte att utvidga investeringsfondssystemet till att gälla även egenföretagare.

Utskottet har tidigare i princip tillstyrkt förslaget om en allmän investeringsreserv för egenföretagare. Utskottet anser att starka praktiska skäl talar för att ett fondsystem för egenföretagare tas in i en fristående författning i stället för att arbetas in i de fondbestämmelser som gäller för juridiska personer. Utskottets ställningstagande innebär att utskottet avstyrker bifall till de yrkanden i s- och vpk-motionerna som innebär avslag på propositionen i denna del. Med hänsyn till fiskerinäringens särskilda förhållanden anser utskottet sig också böra biträda förslaget i propositionen om att de investeringsreserver som skapas inom fiskerinäringen skall kunna utnyttjas kontinuerligt. Utskottet avstyrker följaktligen också yrkandet i motionen 2662 om avslag på de bestämmelser som gäller yrkesfiskares användning av allmän investeringsreserv. Härigenom får enligt utskottets mening motionerna 348 av Hans Wachtmeister m. fl. (m), 413 av Rune Johnsson i Mölndal m. fl. (c) och 1740 av Karl-Erik Svartberg m. fl. (s), som alla innehåller yrkanden om resultatutjämning för fiskare, anses vara i huvudsak tillgodosedda.

I två motioner tar motionärerna upp frågor om ianspråktagande av den allmänna investeringsreserven. Stig Josefson m. fl. (c) erinrar i motionen 2658 om att företagsskatteberedningens förslag till investeringsreserv gav egenföretagarna möjlighet att fritt utnyttja reserven under en femårsperiod efter avsättningen. I likhet med beredningen anser motionärerna att investeringsreserven för egenföretagarna främst bör ta sikte på de mer kortsiktiga variationerna i resultat och investeringsbehov. De yrkar därför att medel insatta på allmän investeringsreserv skall utnyttjas senast sex år efter utgången av det år då medlen insatts på konto och att de skall fritt få disponeras efter ett år från utgången av det år då den mot avsättningen gjorda inbetalningen gjorts. Liknande synpunkter framförs i motionen 2661 av andre vice talmannen Tage Magnusson m. fl. (m). Motionärerna menar att de positiva effekterna av den allmänna investeringsreserven kommer att minska betydligt om medlen får utnyttjas först efter fem år. De yrkar därför att egenföretagare skall ha rätt att fritt disponera investeringsreserven även under de första åren efter avsättningen.

Utskottet finner de i motionerna framförda synpunkterna värda beaktande. Om avsättning till allmän investeringsreserv skall kunna få en stimulans-effekt på investeringarna även på kort sikt bör medlen inte vara spärrade alltför länge. De bör också utnyttjas inom rimlig tid. Utskottet anser sig så till vida kunna biträda motionärernas förslag att medlen skall kunna fritt disponeras för investeringsändamål efter två år från utgången av det år då insättning senast skulle ha verkställts och att medlen skall vara uttagna senast sju år efter samma tidpunkt. Med det anförda anser utskottet sig ha delvis tillgodosett motionerna 2658 och 2661 såvitt nu är i fråga.

Lantbrukarnas skattedelegation har i en till utskottet ingiven skrivelse framhållit bl. a. att bestämmelserna om allmän investeringsreserv förutsätter att reserven återförs till beskattning i och med att dödsboet skiftas eller blir taxerat som handelsbolag. Detta innebär att dödsboet – med förslaget i propositionen – bara har tre år på sig att fullgöra de investeringar för vilka avsättningen är avsedd. Delegationen hemställer att bestämmelserna ändras så att det blir möjligt för dödsboet att göra avsättningar intill den tidpunkt då det skall taxeras som handelsbolag.

Utskottets ställningstagande innebär att dödsbo får möjlighet att disponera investeringsreserven två år tidigare än enligt förslaget i propositionen, vilket i praktiken innebär att dödsboet i vart fall har ett år på sig att utnyttja den avlidnes avsättningar till investeringsreserv. Utskottet, som inte är berett att biträda delegationens yrkande om senareläggning av avsättningarna, anser att man bör kunna lösa den av delegationen aktualiserade frågan inom ramen för de bestämmelser som reglerar beslut om ianspråktagande av investeringsreserven. Är fråga om en särskilt angelägen investering bör enligt utskottets mening den tillståndsgivande myndigheten kunna vara generös i sin bedömning när det gäller att göra avsteg från bestämmelserna i 7 § lagen om allmän investeringsreserv.

Ingegerd Troedsson m. fl. (m) tar i motionen 2664 upp frågan om det särskilda tillägget vid återförande till beskattning av investeringsreserv. Sådant tillägg skall, som tidigare nämnts, utgå med 30 procent av det återförda beloppet. Motionärerna pekar på att tillägget, då investeringsfond återförs till beskattning, utgör 20 procent. De skäl som i propositionen åberopas för ett högre tillägg när det gäller den allmänna investeringsreserven är enligt motionärernas mening inte bärande och de begär därför att särskilt tillägg skall utgå med 20 procent också då investeringsreserv återförs till beskattning.

Skälet till att särskilt tillägg satts något högre för investeringsreserv än för investeringsfondsmedel är bl. a. de gynnsammare regler som gäller i fråga om egenföretagarens rätt att utnyttja de avsatta medlen. Utskottets ställningstagande innebär att egenföretagarens möjligheter att utnyttja till investeringsreserv avsatta medel ytterligare förbättras. Utskottet anser sig därför böra tillstyrka propositionen i denna del. Utskottet avstyrker således bifall till motionen 2664.

Upphovsmannakonto

Förslaget om upphovsmannakonto innebär att kulturarbetare skall kunna få uppskov med beskattning av den del av inkomsten som sätts in på ett särskilt bankkonto (upphovsmannakonto). Reglerna anknyter tekniskt sett till lagstiftningen om skogskonto. Uppskovsrätten omfattar enligt förslaget bara rörelseintäkter som fysisk person erhåller i egenskap av upphovsman

enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsmannalagen). Utanför lagen faller alltså bl. a. upphovsmannainkomst som uppbärs på grund av anställning.

Av vad utskottet tidigare anfört framgår att utskottet i princip biträder de i propositionen framlagda förslagen om resultatutjämning. Utskottet avstyrker följaktligen avslagsyrkandet i vpk-motionen 2665 också i denna del.

Som förutsättning för rätt till uppskov med beskattning av medel som inbetalas på upphovsmannakonto skall enligt propositionen gälla att den skattskyldige varit bosatt i Sverige vid beskattningsårets utgång. Uppskovsbeloppet, som kan uppgå till lägst 10 000 kr. och avse högst två tredjedelar av nettointäkten före uppskov och schablonavdrag, skall i sin helhet sättas in på konto i bank senast vid deklarationstillfället. Vidare skall den skattskyldiges inkomst under det år avsättning till konto skall ske ha ökat med minst 50 procent jämfört med inkomsten under något av de två närmast föregående åren. Uppskov får aldrig medges med högre belopp än att nettointäkten efter uppskov uppgår till 30 000 kr.

I s-motionen 2662 yrkar motionärerna att jämförelsen med tidigare inkomst skall avse uteslutande det närmast föregående året och att uppskov skall kunna medges med högst hälften av nettointäkten, dock aldrig med större belopp än att denna efter uppskov uppgår till 50 000 kr. och beloppet på upphovsmannakonto till högst 200 000 kr. Göthe Knutson m. fl. (m) anser att uppskov bör kunna medges om inkomsten under avsättningsåret överstiger inkomsten under de två tidigare åren med 25 procent och begär i motionen 2659 lagstiftning av sådan innebörd. Per Olof Sundman och Sven Johansson (båda c) yrkar i motionen 2663 att även fotografer skall ha möjlighet att utnyttja upphovsmannakonto, att jämförelsen med tidigare inkomst skall avse de tre närmast föregående åren och att uppskov inte skall medges med högre belopp än att nettointäkten efter uppskov motsvarar två basbelopp. Motionärerna begär också ett förtydligande av begreppet förvärvskälla.

Som framhålls i propositionen utgör de fria kulturarbetarna en mycket heterogen yrkesgrupp med i många fall kraftiga inkomstvariationer mellan olika år. De omfattas i princip av de skatte- och avgiftsregler som gäller för rörelseidkare i allmänhet men saknar oftast den vanlige rörelseidkarens möjligheter till skattemässig konsolidering och resultatutjämning. Förslagen i propositionen kan därför sägas tillgodose ett angeläget rättvisekrav. Utskottet finner förslagen väl avvägda och vill med anledning av motionerna 2659 och 2663 endast framhålla att det med hänsyn till att lagstiftningen om upphovsmannakonto utgör en nyhet i svensk skattelagstiftning finns anledning att, särskilt i inledningsskedet, gå fram med viss försiktighet. Vad angår den i motionen 2663 aktualiserade frågan om fotografer kan det – som också framhålls i propositionen – inte anses lämpligt att låta uppskovsrätten generellt omfatta denna yrkesgrupp. Motionärerna torde emellertid ha fel när de antar att fotografer skulle vara helt uteslutna från möjligheten att erhålla uppskov. I den mån en fotograf i egenskap av upphovsman enligt lagen om

upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk uppbär inkomst hänförlig till inkomstslaget rörelse torde han omfattas av uppskovsreglerna.

Utskottet vill avslutningsvis erinra om att riksdagen på förslag av kulturutskottet i dess betänkande KrU 1978/79:26 nyligen begärt en allsidig utredning av kulturarbetarnas ställning i skatte- och avgiftshänseende. Departementschefen framhåller också i propositionen att förslaget om upphovsmannakonto inte får ses som en definitiv lösning på kulturarbetarnas skatteproblem. När resultatet av den nya utredningens arbete så småningom föreligger får – menar han – frågan om skattemässig inkomstutjämning för kulturarbetarna prövas på nytt. Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet bifall till samtliga nu berörda motionsyrkanden. Härigenom anser utskottet sig också ha besvarat yrkandet i motionen 680 av Birgitta Hambræus m. fl. (c) om ett kontosystem för uppfinnare och yrkandet i m-motionen 1137 om översyn av skatte- och avgiftsreglerna för kulturskapare. Vad särskilt angår frågan om inkomstutjämning för uppfinnare vill utskottet erinra om att departementschefen i propositionen framhållit att det enligt hans uppfattning finns anledning att – inom ramen för den aviserade utredningen om kulturarbetarnas ställning – också uppmärksamma de skatteproblem som kan uppkomma för uppfinnare. Även denna grupp utövar – menar departementschefen – ofta sin verksamhet under förhållanden som kan motivera särskilda åtgärder från skattelagstiftarens sida.

Utdelning från svenskt företag m. m.

Det i Sverige tillämpade systemet för beskattning av bolagsinkomster innebär bl. a. att aktiebolagen först beskattas för sina vinster och att beskattning därefter också sker hos aktieägarna sedan vinstmedlen delats ut. När medlen förs mellan svenska bolag är kedjebeskattningen i stor utsträckning upphävd. I propositionen föreslås viss ytterligare inskränkning av kedjebeskattningen. Förslaget avser de s. k. svarta fåmansbolagen, dvs. fåmansbolag som inte delar ut vinstmedel i skälig omfattning, och innebär att särreglerna om sådana bolagsutdelningsinkomster helt slopas. I syfte att förhindra att utdelning till fåmansbolag från fastighetsförvaltande dotterföretag skall undandras dubbelbeskattning föreslås emellertid en regel om förbud mot koncernbidrag som kan få den effekten att dubbelbeskattningen upphävs i detta fall. Propositionen innebär också att riksskatteverket får möjlighet att dispensvägen eliminera kedjebeskattning av utdelning från utländskt dotterföretag till svenskt moderföretag och att begränsningen i avdragsrätten för ränta på lån som använts för finansiering av aktieförvärv slopas.

Vpk yrkar i motionen 2665 avslag på förslaget om skattefrihet för utdelning från utländskt dotterföretag. I motionen yrkas också att för skattefrihet för utdelning på aktier från dotterföretag skall krävas att moderföretagets innehav av aktier i dotterföretaget motsvarar 35 % eller mer av röstetalet för

samtliga aktier i det utdelande företaget eller att ägarföretaget kan visa att innehavet har direkt anknytning till eller väsentlig betydelse för ägarföretagets verksamhet. Margaretha af Ugglas (m) begär i motionen 1164 ett riksdagsuttalande av innehåll att dubbelbeskattningen av utdelning bör avskaffas.

Med anledning av sistnämnda yrkande vill utskottet erinra om att departementschefen diskuterar möjligheten att lindra dubbelbeskattningen av aktieutdelning genom övergång till ett avräkningssystem. Han uttalar därvid den meningen att det inte är möjligt att ta ställning till en sådan övergång förrän frågan utretts från både materiella och tekniska utgångspunkter. En sådan utredning bör – säger han – komma till stånd, och i det utredningsarbetet finns det anledning att bl. a. kartlägga effekterna av det komplicerade system för dubbel- och kedjebeskattnings av aktiebolagens vinster som tillämpas f. n. och samordningen av detta system med koncernbeskattningsreglerna och andra delar av företagsbeskattningen.

Med hänsyn till dessa uttalanden i propositionen kan det enligt utskottets mening inte anses motiverat att f. n. ta ställning till de frågor rörande aktieutdelning som aktualiserats i motionerna 1164 och 2665. Utskottet, som biträder yrkandet om skattefrihet för utdelning från utländska företag, avstyrker därför bifall till dessa yrkanden. Utskottet tillstyrker således bifall till propositionen i denna del.

Koncernbidrag

I propositionen föreslås bl. a. en regel av innebörd att regeringen skall kunna medge rätt till avdrag för koncernbidrag trots att alla förutsättningar för avdrag inte är uppfyllda. Dispensregeln skall vara tillämplig endast under särskilt kvalificerade omständigheter, nämligen när bidraget lämnas för verksamhet av väsentlig betydelse från samhällsekonomisk synpunkt.

I vpk-motionen 2665 yrkas avslag på förslaget. Utskottet anser sig med hänsyn till syftet med den föreslagna bestämmelsen böra biträda propositionen på denna punkt och avstyrker således bifall till motionen 2665 i motsvarande del.

I propositionen föreslås vidare att ett företag skall få göra avdrag för koncernbidrag som lämnas direkt till annat företag än moder-, dotter- eller systerföretag. Som förutsättning härför skall gälla att det varit möjligt att föra bidraget etappvis till den slutliga mottagaren på ett sådant sätt att förutsättningarna för avdrag varit uppfyllda i varje särskilt led.

Även på detta förslag yrkas avslag i vpk-motionen 2665. Utskottet tillstyrker förslaget med hänsyn bl. a. till de praktiska fördelar som måste vara förknippade med det föreslagna systemet. Utskottet avstyrker således motionen 2665 även i denna del.

Kommissionärsföretag

F. n. gäller att kommissionärsföretags vinst får redovisas hos huvudföretaget (kommittentföretaget) även om motsvarande vinstöverflyttning inte skulle ha varit möjlig genom koncernbidrag. Förslaget i propositionen innebär att en motsvarande vinstöverflyttning i fortsättningen kommer att godkännas bara i sådana fall då förutsättningarna för avdrag för koncernbidrag är uppfyllda. I särskilda fall skall dock finnas möjlighet att genom dispens godta ett kommissionärsförhållande trots att alla förutsättningar för avdrag för koncernbidrag inte är uppfyllda. Detta skall kunna ske då de samverkande företagen kan visa att valet av kommissionärsförhållande som form för samverkan bestämts av organisatoriska eller marknadstekniska skäl eller att andra synnerliga skäl föreligger för godtagande av konstruktionen.

Utskottet tillstyrker även detta förslag i propositionen och anser sig också kunna godta dispensregeln. Som departementschefen framhåller bör vid dispensprövningen särskilt beaktas att kommissionärsförhållandet inte utnyttjas för att uppnå obehöriga skatteförmåner. Utskottets tillstyrkande innebär att utskottet avstyrker yrkandet i vpk-motionen 2665 om avslag på den föreslagna dispensregeln.

Representation

Utgifter för representation är att hänföra till omkostnader i förvärvskälla endast om de har omedelbart samband med verksamheten. Sådant samband skall enligt gällande bestämmelser anses föreligga då fråga uteslutande är om att inleda eller bibehålla affärsförbindelser och liknande eller då utgifterna avser företagsjubileum, invigning av mera betydande anläggning för verksamheten, stapelavlöpning eller jämförliga händelser eller då utgifterna är att hänföra till personalvård. Avdrag får inte åtnjutas med större belopp än som kan anses skäligt.

Företagsskatteberedningen har i sitt slutbetänkande föreslagit betydande begränsningar i rätten till avdrag för representation. Enligt beredningen bör avdragsrätten begränsas till representation som äger rum under normal arbetstid och till sådana utgifter som kan hänföras till särskild merkostnad för representation.

Frågan om avdrag för representationskostnader har tagits upp i motioner väckta såväl med anledning av propositionen som under den allmänna motionstiden i år. Sålunda begär s i motionen 2662 att regeringen – med beaktande av hotell- och restaurangbranschens speciella problem – överväger möjligheterna att begränsa de avdragsgilla kostnaderna för representation i enlighet med företagsskatteberedningens förslag. Yrkanden om begränsningar av avdragsrätten framställs också i motionen 2656 av Jan Bergqvist och Lennart Pettersson (båda s), som också begär förslag om stöd åt

sysselsättningen inom hotell- och restaurangbranschen genom reduktion av mervärdeskatten eller andra åtgärder. Även motionerna 241 av Kerstin Andersson i Hjärtum och Kerstin Göthberg (båda c), 1133 av Margareta Andrén och Esse Petersson (båda fp) och 1737 av Gunde Raneskog och Arne Persson (båda c) syftar till begränsningar i avdragsrätten. Enligt motionärerna i de båda sistnämnda motionerna bör detta syfte tillgodoses genom att kostnader för alkoholhaltiga drycker i samband med representation blir icke avdragsgilla vid taxeringen.

I samband med att skatteutskottet år 1972 begärde den översyn av representationskostnaders behandling i skattehänseende som numera slutförts av företagsskatteberedningen framhöll utskottet som sin mening bl. a. att en tillfredsställande kontroll av ett företags representationskostnader – med hänsyn till kostnadernas speciella karaktär – i praktiken torde bereda såväl de skattskyldiga som taxeringsmyndigheterna stora svårigheter. De uppgifter som lämnats av företagsskatteberedningen i dess betänkande ger stöd för uppfattningen att bestämmelserna om representationsavdrag i sin nuvarande utformning – trots effektiviserad kontroll i form av bl. a. en omfattande uppgiftsskyldighet och utförliga anvisningar av RSV – inbjuder till missbruk. En förutsättning för att så långt möjligt förhindra obehöriga avdrag torde vara att införa begränsningar i den nuvarande avdragsrätten. Även allmänna rättvis- och likformighetsskäl liksom kravet på enkelhet i den praktiska tillämpningen av bestämmelserna talar för sådana begränsningar.

Frågan om avdrag för representationskostnader behandlas inte i propositionen. Enligt vad utskottet erfarit är emellertid denna fråga föremål för överväganden inom regeringens kansli. Utskottet förutsätter att riksdagen utan onödigt dröjsmål kommer att föreläggas förslag till nya regler om representationsavdrag och anser därför någon riksdagens åtgärd med anledning av de nu aktuella motionerna inte påkallad.

Forskning och produktutveckling

Företagens forsknings- och utvecklingskostnader beaktas f. n. på två olika sätt vid inkomstbeskattningen, dels genom omkostnadsavdrag vid statlig och kommunal taxering, dels genom ett extra avdrag vid den statliga taxeringen. Omkostnadsavdraget får göras för sådana forsknings- och utvecklingskostnader som har eller kan antas få betydelse för den skattskyldiges rörelse liksom för kostnader för information om sådan forskning och sådant utvecklingsarbete. Det särskilda forskningsavdraget, vars syfte är att genom en generell skattestimulans mer långsiktigt stödja den svenska industrins förmåga till utveckling och förnyelse, medges skattskyldig som driver industriell tillverkning och som under åren 1973–1980 har kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete. Avdraget medges i form av ett basavdrag, som utgör 10 procent av ett på visst sätt fastställt underlag, och ett

ökningsavdrag, som utgår med 20 procent av den ökning av basavdragsunderlaget som sker mellan två kalenderår. I detta underlag skall inräknas bl. a. fem tredjedelar av lönekostnaden för sådana anställda som till övervägande del utfört forsknings- och utvecklingsarbete samt kostnader för förvärv av forsknings- och utvecklingsresultat.

Erik Hovhammar (m) och Marianne Karlsson (c) framhåller i motionen 2657 att det normalt endast är större företag som kan anställa personal med uppgift att under hela eller större delen av sin arbetstid ägna sig åt forsknings- och utvecklingsarbete. Motionärerna anser en förändring på detta område viktig och begär förslag till regler som ger mindre företag möjlighet att utnyttja det särskilda forskningsavdraget även om forsknings- och utvecklingsarbetet i företaget understiger en halv årsarbetstid. I s-motionen 1155 yrkas att företagen under en tvåårsperiod skall få göra ett extra avdrag motsvarande 100 procent av den del av forsknings- och utvecklingskostnaderna som överstiger den genomsnittliga nivån för godkända sådana avdrag under åren 1977 och 1978. Motionärerna anser också att basavdraget under en tvåårsperiod bör fördubblas till 20 procent av underlaget och att de allmänna investeringsfönderna – i enlighet med företagsskatteberedningens förslag – skall kunna tas i anspråk för forsknings- och utvecklingsarbete och för utbildning av anställda. De begär att riksdagen till särskilda bidrag till företagens forsknings- och utvecklingsarbete för nästa budgetår skall anvisa ett förslagsanslag av 1 000 kr. och att den statliga inkomstskatten, för att täcka den föreslagna ökningen av forsknings- och utvecklingsavdragen, höjs från 40 till 45 procent för aktiebolag och från 32 till 36 procent för ekonomiska föreningar. Företag som inte har möjlighet att utnyttja avdragsmöjligheterna bör enligt motionärerna – under förutsättning att de haft avdragsgilla kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete under 1977 och 1978 – ha rätt till särskilda bidrag maximerade till 200 000 kr. per företag och år. I m-motionen 1624 begär motionärerna förslag om förlängning av reglerna om särskilt forskningsavdrag och att därvid ökningsavdraget höjs och avdrag även medges företag utanför industrin. Motionärerna begär också att skattefria avsättningar skall kunna ske till produktionsutvecklingsfonder.

Det särskilda forskningsavdraget är f. n. föremål för översyn inom forskningsskattekommittén. Dess uppgift är bl. a. att belysa hur genom generella åtgärder på skatteområdet företagens forsknings- och utvecklingsarbete kan stimuleras. En viktig utgångspunkt för utredningsarbetet är enligt direktiven att åstadkomma regler som i större utsträckning än det särskilda forskningsavdraget tillgodoser mindre och medelstora företags behov av forskning och utveckling. En fråga som utredningen därvid bör överväga är om lönekostnaden för dem som arbetar med forsknings- och utvecklingsarbete utgör det lämpligaste måttet på forsknings- eller utvecklingsinsatsens storlek, och utredningen skall också pröva om den nuvarande begränsningen av forskningsavdraget till skattskyldiga som driver industriell tillverkning är lämplig eller om även annan verksamhet, exempelvis inom transport och

distribution, bör kunna komma i fråga för avdrag. Utredningen, som erhållit mycket vida direktiv, kan enligt vad utskottet erfarit väntas redovisa resultatet av sitt arbete under innevarande år.

Av det anförda framgår att frågor rörande stimulans av företagets forsknings- och utvecklingsarbete f. n. prövas inom forskningsskattekommittén. Härtill kommer att de i propositionen föreslagna bestämmelserna om allmän investeringsfond och om allmän investeringsreserv ger såväl företag som fysiska personer med inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse möjlighet att till fonden/reserven avsätta upp till 50 procent av årsvinsten resp. nettointäkten i förvärvskällan. Investeringsfonden och investeringsreserven, vilkas syfte bl. a. är att stimulera företagets allmänna tillväxt och konsolidering, får tas i anspråk också för att bestrida kostnader för tekniskt och naturvetenskapligt forsknings- och utvecklingsarbete. Enligt utskottets mening kan yrkandena i de förevarande motionerna genom vad utskottet sålunda anförts anses vara i huvudsak tillgodosedda. Med hänsyn härtill och då utskottet inte är berett att i detta sammanhang medverka till en höjning av den statliga bolagsskatten avstyrker utskottet bifall till motionerna 1155, 1624 och 2657 i den mån de inte kan anses besvarade med vad utskottet anförts.

Familjebeskattningen av egenföretagare m. m.

Enligt regler som riksdagen antog 1976 avskaffades den s. k. faktiska sambeskattningen vid inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse. Samtidigt begränsades möjligheterna till uppdelning mellan familjemedlemmarna av inkomster från fåmansföretag. Reglerna, som har samma innebörd oavsett företagsform och som tillämpats fr. o. m. 1977 års taxering med vissa ändringar som beslutades hösten 1976, innebär i princip att den av makarna som haft den ledande ställningen i företaget beskattas för hela inkomsten. Medhjälpande make får dock deklarerat och beskattas för sin del av inkomsten om han eller hon utfört arbete i förvärvskällan minst 400 timmar. För medhjälpande make får tas upp högst så stort belopp som svarar mot värdet av arbetsinsatsen. Vidare medges avdrag för marknadsmässig lön till barn som fyllt 16 år.

I s-motionen 1734 yrkas återgång till vad som gällde före ändringarna hösten 1976. Detta innebär att timgränsen höjs till 600 timmar. För egenföretagare tillkommer att medhjälpande make, som uppnått timgränsen, obligatoriskt skall beskattas för värdet av sin arbetsinsats, dock för högst en tredjedel av den gemensamma inkomsten. Vidare medges avdrag för lön till barn som fyllt 16 men ej 18 år endast om lönen är så stor att den som sådan föranleder skatteplikt. För lön till barn som studerar på heltid medges avdrag endast om arbetet utförts under sommarferier eller annat studieuppehåll på minst en månad.

Fr. o. m. 1978 års taxering gäller också nya regler för värdering av

bilförmån i fåmansföretag. Tidigare skulle sådan förmån alltid värderas med utgångspunkt i en privat körsträcka av minst 1 000 mil, oavsett om den verkliga körsträckan varit kortare. Enligt de nya reglerna bestäms det årliga värdet av förmånen enligt en schablon på grundval av den genomsnittliga faktiska kostnaden för bilar i skilda pris- och årsklasser vid olika körsträckor. Därvid skall den privata körsträckan tas upp till minst 1 000 mil om inte den skattskyldige kan göra sannolikt att denna varit mindre.

Även i fråga om bilförmån i familjeföretag yrkas i s-motionen 1734 återgång till tidigare gällande regler.

Utskottet vill med anledning av dessa yrkanden nu liksom upprepade gånger tidigare uttala den meningen att den som utfört ett förvärvsarbete också skall beskattas för inkomsten därav enligt regler som i möjligaste mån ger lika resultat oavsett företagsform. Bakgrunden till de detaljändringar i fråga om beskattningen av familjeinkomster i egenföretag och fåmansföretag som riksdagen genomförde 1976 var bl. a. att den s. k. tredjedelsregeln, 600-timmarsregeln och begränsningarna i fråga om avdragsrätten för lön till barn över 16 år medförde att detta syfte inte kunde uppnås i ett stort antal fall. Vad särskilt angår värdet av bilförmån i fåmansföretag vidhåller utskottet sin uppfattning att det måste anses rimligt att en företagsledare – liksom andra – skall ha möjlighet att bryta presumtionen om minst 1 000 mils privatkörning.

Utskottet kan således inte dela den i motionen 1734 framförda uppfattningen att de nu aktuella bestämmelserna skulle leda till omotiverade skattelättnader. På grund härav och då motionen 1743 av Sven-Olov Träff avseende översyn av de särskilda skattereglerna för fåmansföretagen och deras ägare får anses tillgodosedd genom departementschefens uttalande att han inom kort ämnar återkomma till denna fråga avstyrker utskottet bifall till motionen 1734 såvitt nu är i fråga och till motionen 1743.

Förlustutjämning i fåmansbolag

Genom förlustutjämningsförfordningen har en skattskyldig möjlighet att under en sexårsperiod kvitta underskott i en förvärvskälla vid ett visst års taxering mot inkomster vid taxeringen för ett senare år. I syfte att förhindra missbruk av bestämmelserna har i fråga om fåmansbolag föreskrivits att förlustavdrag får medges endast om samtliga eller så gott som samtliga aktier eller andelar vid såväl ingången av förluståret som utgången av kvittningsåret ägdes eller innehades av samma fysiska person eller personer och delägarna dessutom ägde eller innehade ungefär lika stor andel i aktie- eller andelskapitalet vid det ena som vid det andra tillfället. Rätten till förlustutjämning skall dock bestå om ändring i ägarförhållandet betingas av att aktier övergått till någon på grund av arv, testamente eller bodelning.

Andre vice talmannen Tage Magnusson och Ingegerd Troedsson (båda m) framhåller i motionen 828 att bestämmelserna i sin nuvarande utformning

kan leda till uppenbart obilliga resultat. Om exempelvis änka eller barn efter någon som varit hälftendelägare i bolag saknar ekonomiska möjligheter att behålla aktierna och därför överlåter dem till den andre hälftendelägaren har denne ingen möjlighet att tillgodoföra sig avdrag för förlust som uppkommit innan aktierna övertogs. Motionärerna begär därför att förlustutjämningsförrordningen skall kompletteras med en bestämmelse om att rätten till förlustutjämnning skall kvarstå om den som på grund av arv, testamente eller bodelning övertagit aktier i fåmansbolag överlåter dessa till någon som redan tidigare innehar aktier i företaget.

Av vad utskottet tidigare anfört framgår att frågor som rör de mindre och de fåmansägda företagens beskattning inom kort kommer att bli föremål för en samlad översyn. Såväl vid remissbehandlingen av företagsskatteberedningens slutbetänkande som i riksdagen har väckts frågor som rör företagens möjligheter att utnyttja förlustavdrag efter ägarskifte, och departementschefen säger sig i propositionen ha för avsikt att i annat sammanhang återkomma till formerna för behandlingen av denna och andra hithörande frågor. Den i motionen aktualiserade frågan är således redan föremål för uppmärksamhet inom regeringen. Någon riksdagens åtgärd med anledning av motionen är enligt utskottets mening därför inte påkallad. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till motionen 828.

Avdrag för framtida kostnader

Ingegerd Troedsson (m) tar i motionen 837 upp frågan om avdrag vid beskattningen för sådana framtida kostnader som företag inom läkemedelsindustrin iklätt sig enligt åtagande att utge ersättning för läkemedelsskada. Frågan om avdrag för framtida kostnader har uppmärksamrats av företagskatteberedningen i samband med dess behandling av exploateringsföretagens beskattning. Den har också varit föremål för riksdagens prövning i samband med behandlingen i höstas av propositionen 1978/79:39 om avdrag för framtida avgifter för hantering av kärnbränsle. I samband därmed uttalade utskottet (jfr SkU 1978/79:18) att frågan om framtida kostnaders behandling i skattehänseende borde tas upp till en mer allsidig prövning i samband med att man tog ställning till företagsbeskattningens framtida utformning. Departementschefen har i propositionen bland de många frågor på företagsskatteområdet som enligt hans mening kan behöva utredas ytterligare också angett reserveringar för olika slags framtida utgifter. Utskottet förutsätter att den fråga Ingegerd Troedsson aktualiserat blir föremål för utredning och anser därför någon riksdagens åtgärd med anledning av motionen 837 inte påkallad.

Realisationsvinstbeskattning

Det yrkande avseende beskattning av realisationsvinst vid aktieförsäljning som framställt i motionen 2665 överensstämmer med ett av företagsskatteberedningen i dess slutbetänkande framfört förslag. Det måste enligt utskottets mening därför antas att den fråga som aktualiserats i motionen kommer att uppmärksammas antingen inom den nu tillsatta utredningen om aktievinstbeskattning eller i samband med regeringens beredning av företagsskatteberedningens betänkande. Utskottet avstyrker därför bifall till motionen 2665 i denna del.

Annell-lagstiftningen m. m.

Enligt de principer som gäller för företagsbeskattningen är avdrag i allmänhet inte medgivet för utdelning på aktier. Avdrag medges dock för utdelning på aktier som emitterats efter den 30 juni 1966. Avdraget har genom beslut av riksdagen i höstas (prop. 1978/79:50, SkU 19) höjts från högst 5 till högst 10 procent av aktiekapitalet per år under en 20-årsperiod. Avdraget har också förstärkts på det sättet att den sammanlagda avdragssumman får bli 100 procent av aktiekapitalet. De nya reglerna tillämpas på aktiekapital som emitteras efter årsskiftet 1978/1979.

I motionen 2665 yrkas att Annell-lagen och lagarna om särskilt investeringsavdrag och statligt investeringsbidrag upphävs. I samma motion och i motionen 1621, också den från vpk, yrkas att bolagsskatten höjs med 10 procentenheter till 50 procent och att riksdagen beslutar att av andra än kommuner och landsting ta ut en allmän arbetsgivaravgift baserad på företagets omsättning och av en storleksordning att den under budgetåret 1978/79 inbringar minst 6 miljarder kr. I motionen 2665 yrkas också bl. a. begränsningar av möjligheterna till lagernedskrivningar och värdeminskningssavdrag, att utredningen om olika former av bruttoskatter erhåller särskilda tilläggsdirektiv avseende bl. a. underlaget för den närmare utformningen av en produktionsfaktorskatt, att beslut om obeskattade reserveringar demokratiseras och att åtgärder vidtas i syfte att undvika att vinstmedel undgår beskattning i samband med att organisationsförhållanden etableras.

Av vad utskottet tidigare anfört framgår att betydelsefulla områden inom företagsbeskattningen f. n. är föremål för utredning. Inom andra har utredningsarbete slutförts eller aviserats. Innan resultatet av detta omfattande arbete föreligger är det enligt utskottets mening inte rimligt att ta ställning till så vittgående yrkanden på företagsskatteområdet som dem i motionerna 1621 och 2665. Utskottet avstyrker därför alla dessa yrkanden.

Kompanjonsförsäkring

I motionen 833 yrkas utredning av frågan om avdragsrätt för premier för s. k. kompanjonsförsäkringar som delägare i ett företag i vissa fall tecknar för varandra i syfte exempelvis att undvika ekonomiska svårigheter i samband med delägars dödsfall. Avsikten med motionen är att begränsa kostnaderna för sådana försäkringar.

Premier för försäkringar av detta slag behandlas enligt gällande regler som kapitalförsäkring, vilket innebär att avdrag i princip inte är medgivet för försäkringspremierna. Med anledning av vad som anförs i motionen bör framhållas att utfallande försäkringsbelopp å andra sidan är skattefria. Premier för pensionsförsäkringar är däremot avdragsgilla och utfallande försäkringsbelopp skattepliktiga. Enligt de grunder som gäller på detta område kan sådana försäkringar tecknas endast om ett pensioneringssyfte föreligger. Motionären har enligt utskottets upplåtning inte åberopat tillräckliga skäl till stöd för sitt yrkande, men utskottet vill samtidigt framhålla att frågor av denna art ligger inom ramen för den i propositionen aviserade utredningen om lämansföretagens beskattning. Med det anförda avstyrker utskottet motionen 833.

Övriga frågor

I motionen 2662 för motionärerna fram det förslag beträffande företagskattens höjd m. m. som de ställde i en reservation till företagsskatteberedningens slutbetänkande. Detta förslag innebär att kommunalskatten ersätts med en statlig inkomstskatt på 30 procent plus den genomsnittliga kommunala utdebiteringen i landet.

Även utredningsmajoriteten föreslog att kommunalbeskattningen skulle slopas för företagens del. Frågan om den kommunala beskattningens utformning för företagen bör emellertid enligt departementschefens uppfattning lämpligen hänskjutas till ett kommande utredningsarbete. Utskottet är för sin del inte berett att nu föreslå ändringar av den art motionärerna avser utan avstyrker med hänvisning till det aviserade utredningsarbetet motionen 2662 i denna del.

Beträffande det i motionen 581 framställda yrkandet att den som driver rörelse med en omsättning som understiger 30 000 kr. skall beskattas enligt kontantprincipen vill utskottet erinra om sina ställningstaganden till denna fråga tidigare år. Dessa ställningstaganden innebär att inkomst av rörelse och jordbruksfastighet generellt skall beskattas enligt bokföringsmässiga grunder men att redovisningen vid så låg omsättning som det här är fråga om får förenklas. Enligt utskottets uppfattning är därmed önskemålen om lättnader i bokföringsreglerna tillgodosedda i den utsträckning som är möjligt utan att kraven på ett tillfredsställande underlag för beskattningen åsidosätts. Med det anförda avstyrker utskottet motionen 581.

I motionen 1150 yrkas en utredning av frågan om ändringar i skattelagstiftningen inom jord- och skogsbruket i syfte att hindra markspekulation och öka utbudet av jord- och skogsbruksfastigheter. Motionärerna anser att det arbete som pågår för att inom jordförvärvslagstiftningens och arrendelagstiftningens ram komma till rätta med spekulationsbetingad efterfrågan på sådana fastigheter och olämpliga ägandeförhållanden förfelar sin verkan så länge skattelagstiftningen innebär ej avsedda fördelar för dem som äger sådana fastigheter utan att själva bruka dem.

Utskottet har vid sin behandling av likartade yrkanden tidigare år framhållit att jordförvärvslagstiftningen kan vara ett verksamt medel för att hindra att skattelättnader, som är avsedda för dem som är aktiva inom jordbruk och skogsbruk, medges utanför denna krets. I den nya jordförvärvslagstiftning som nyligen antagits av riksdagen (prop. 1978/79:85, JoU 19) har man så långt möjligt sökt förhindra spekulations- och kapitalplaceringsköp av jordbruksfastigheter med lagar som strikt riktar sig mot förvärv av detta slag. De i motionen berörda synpunkterna beaktas i möjligaste mån också i arrendelagskommitténs (Ju 1975:04) utredningsarbete och vid utformningen av skattelagstiftningen. Med hänsyn härtill anser utskottet att utredningsbehovet på detta område f. n. är tillgodosett. Utskottet avstyrker således motionen 1150.

Utskottet är inte heller berett att – i enlighet med yrkandet i motionen 1735 av Lennart Pettersson m. fl. (s) – medverka till en retroaktiv lagstiftning av innebörd att bolagsskatten för affärsbankerna avseende räkenskapsåret 1979 höjs med 5 procentenheter till 45 %. Utskottet avstyrker därför även detta yrkande.

Med anledning av de i c-motionen 1140 framställda yrkandena om att ekonomisk förening skall vara berättigad till avdrag för nyemitterat andelskapital enligt regler motsvarande bestämmelserna om Annell-avdrag och att bestämmelserna om värdesäkert lönsparande skall vara tillämpliga på sparande i form av B-insats i ekonomisk förening vill utskottet endast erinra om att kooperationsutredningen enligt tilläggsdirektiv i februari i år erhållit möjlighet att vid behandlingen av frågor rörande kooperationens kapitalförsörjning pröva också därmed sammanhängande skattefrågor. Motionen är således redan i viss mån tillgodosedd och bör enligt utskottets mening därför inte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Genom de möjligheter till resultatutjämning för fysiska och juridiska personer som föreslås i propositionen kan också motionen 1656 av Erik Hovhammar m. fl. (m), som innehåller yrkanden om bl. a. förbättrade konsolideringsmöjligheter för företag utan varulager och fast egendom, sägas vara i huvudsak tillgodosedd. Utskottet avstyrker därför bifall även till denna motion.

Vad slutligen angår motionen 1741 av Sven-Olov Träff (m) vill utskottet framhålla att förlust av kontanta medel i förvärvskällan rörelse normalt är

avdragsgill då förlusten förorsakats av felväxling. Har förlusten förorsakats genom brottsligt förfarande av anställd som genom sin tjänst har medel under sin förvaltning betraktas detta också normalt som driftförlust. Förlust av kontanta medel genom stöld som förorsakats av utomstående person torde däremot normalt anses som ej avdragsgill kostnad. Frågan i vad mån kostnader av sistnämnda slag bör beaktas vid beskattningen bör enligt utskottets uppfattning lösas i rättstillämpningen. Med det anförda avstyrker utskottet motionen 1741.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *avslag på lönebaserad resultatutjämning m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandet 5 a;
2. beträffande *utformningen av lönebaserad resultatutjämning* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2662 yrkandena 2 och 3 och med anledning av propositionen 1978/79:210 i motsvarande del bifaller motionen 1978/79:2658 yrkandet 1;
3. beträffande *resultatutjämning genom företagskonto* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1709;
4. beträffande *supplementärregel 1* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2661 yrkandet 3 bifaller propositionen i motsvarande del;
5. beträffande *avslag på nya regler för värdering av djur m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2662 yrkandet 5;
6. beträffande *utformningen av värderingsreglerna* att riksdagen med avslag på motionerna 1978/79:415, 1978/79:1723 och 1978/79:2660 i den mån de inte kan anses besvarade med vad utskottet anfört bifaller propositionen i motsvarande del;
7. beträffande *avslag på allmän investeringsfond* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandet 5 b i motsvarande del;
8. beträffande *samrådsförfarande i fråga om allmän investeringsfond* att riksdagen med avslag på motionerna 1978/79:2661 yrkandet 2 och 1978/79:2662 yrkandet 1 bifaller propositionen i motsvarande del;
9. beträffande *allmän investeringsreserv m. m.* att riksdagen med avslag på motionerna 1978/79:2665 yrkandet 5 b i motsvarande del och 1978/79:2662 yrkandena 4 och 9 bifaller propositionen i motsvarande del;
10. beträffande *ianspråktagande av allmän investeringsreserv m. m.* att riksdagen med anledning av motionerna 1978/79:2658 yrkandet 2 och 1978/79:2661 yrkandet 1 samt propositionen beslutar att medel avsatta till allmän investeringsreserv får – utan beslut av regeringen eller arbetsmarknadsstyrelsen – tas i

- anspråk sedan minst två år förflutit efter utgången av det år då inbetalning senast skall ha gjorts och att de skall ha betalats ut sedan sju år förflutit från utgången av det år då visst belopp senast skall ha betalats in;
11. beträffande *särskilt tillägg vid återförande av investeringsreserv* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2664 bifaller propositionen i motsvarande del;
 12. beträffande *skattemässig resultatutjämning för fiskare* att riksdagen med bifall till propositionen i motsvarande del avslår motionerna 1978/79:348, 1978/79:413 och 1978/79:1740, samtliga motioner i den mån de inte är tillgodosedda med vad utskottet anfört;
 13. beträffande *avslag på upphovsmannakonto* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandet 5 c;
 14. beträffande *upphovsmannakontots utformning* att riksdagen med avslag på motionerna 1978/79:2662 yrkandet 6, 1978/79:2659 och 1978/79:2663 bifaller propositionen i motsvarande del;
 15. beträffande *uppfinnare* att riksdagen avslår motionen 1978/79:680 i den mån motionen inte kan anses tillgodosedd med vad utskottet anfört;
 16. beträffande *översyn av skatte- och avgiftsreglerna för kulturskappare* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1137 i den mån motionen inte kan anses tillgodosedd med vad utskottet anfört;
 17. beträffande *dubbelbeskattning av aktieutdelning* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1164 yrkandet 2;
 18. beträffande *skattefrihet för aktieutdelning* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2665 yrkandet 8 bifaller propositionen i motsvarande del;
 19. beträffande *utdelning från utländskt företag* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2665 yrkandet 5 d bifaller propositionen i motsvarande del;
 20. beträffande *koncernbidrag* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2665 yrkandena 5 e och 5 f bifaller propositionen i motsvarande del;
 21. beträffande *kommissionärsföretag* att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2665 yrkandet 5 g bifaller propositionen i motsvarande del;
 22. beträffande *representation* att riksdagen avslår
 - a. motionen 1978/79:241,
 - b. motionen 1978/79:1133,
 - c. motionen 1978/79:1737,
 - d. motionen 1978/79:2656,
 - e. motionen 1978/79:2662 yrkandet 8;

23. beträffande *forskning och produktutveckling* att riksdagen avslår
 - a. motionen 1978/79:1155,
 - b. motionen 1978/79:1624,
 - c. motionen 1978/79:2657;
24. beträffande *fåmansföretag* att riksdagen avslår
 - a. motionen 1978/79:1734 yrkandena 1 och 3,
 - b. motionen 1978/79:1743;
25. beträffande *förlustutjämning* att riksdagen avslår motionen 1978/79:828;
26. beträffande *avdrag för framtida kostnader* att riksdagen avslår motionen 1978/79:837;
27. beträffande *realisationsvinstbeskattning* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandet 10;
28. beträffande *bolagsskatt m. m.* att riksdagen avslår
 - a. motionen 1978/79:1621,
 - b. motionen 1978/79:2665 yrkandena 1 och 2;
29. beträffande *höjd bolagsskatt för affärsbanker* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1735;
30. beträffande *avdrag för B-andelskapital i ekonomisk förening m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1140;
31. beträffande *Annell-lagen* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandet 11;
32. beträffande *kontantmässig redovisning i rörelse* att riksdagen avslår motionen 1978/79:581;
33. beträffande *konpanjonsförsäkring* att riksdagen avslår motionen 1978/79:833;
34. beträffande *konsolideringsmöjligheter för vissa företag* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1656;
35. beträffande *avdrag på grund av stöld av kontanter* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1741;
36. beträffande *markspekulation m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:1150;
37. beträffande *lagernedskrivning m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2665 yrkandena 3, 4, 6, 7 och 9;
38. beträffande *enhetlig företagsskatt m. m.* att riksdagen avslår motionen 1978/79:2662 yrkandet 7;
39. beträffande *författningsförslagen* att riksdagen till följd av vad utskottet ovan anfört och hemställt antar de i propositionen framlagda förslagen till
 - a. lag om allmän investeringsfond,
 - b. lag om allmän investeringsreserv med de ändringar att 6 och 7 §§ erhåller följande såsom *Utskottets förslag* betecknade lydelse:

Föreslagen lydelse

Utskottets förslag

6 §

Uttag av ----- gjord insättning.

Sedan *nio* år har förflutit från utgången av det år då visst belopp enligt 3 § senast skall ha betalats in, skall banken betala ut kvarstående del av beloppet.

Har skattskyldig ----- där anges.

Sedan *sju* år har förflutit från utgången av det år då visst belopp enligt 3 § senast skall ha betalats in, skall banken betala ut kvarstående del av beloppet.

7 §

Regeringen eller ----- vissa skattskyldiga.

Utan beslut enligt första stycket får allmän investeringsreserv inte tas i anspråk i annat fall än då

a) den skattskyldige har redovisat intäkt av yrkesmässigt fiske i förvärvskällan under det eller de beskattningsår då den avsättning gjordes som svarar mot ianspråktaget belopp, eller

b) ianspråktagandet görs sedan minst *fyra* år har förflutit efter utgången av det år då inbetalning som svarar mot ianspråktaget belopp senast skall ha gjorts enligt 3 §.

Med yrkesmässigt ----- sådan licens.

Utan beslut enligt första stycket får allmän investeringsreserv inte tas i anspråk i annat fall än då

a) den skattskyldige har redovisat intäkt av yrkesmässigt fiske i förvärvskällan under det eller de beskattningsår då den avsättning gjordes som svarar mot ianspråktaget belopp, eller

b) ianspråktagandet görs sedan minst *två* år har förflutit efter utgången av det år då inbetalning som svarar mot ianspråktaget belopp senast skall ha gjorts enligt 3 §.

c. lag om upphovsmannakonto,

d. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), med de ändringar att 41 d § och punkt 2 av anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen erhåller följande såsom *Utskottets förslag* betecknade lydelse:

Föreslagen lydelse

Utskottets förslag

41 d §

Vid beräkning ----- för egenavgifter.

Avdrag för ----- liknande tillgångar.

Med lön ----- nämnda lag).

I fråga ----- dödsboets inkomster.

Avdrag för ----- nästföljande beskattningsår.

Av punkt 2 tionde och elfte styckena av anvisningarna till 41 § fram-

Av punkt 2 tionde och elfte styckena av anvisningarna till 41 § fram-

Föreslagen lydelse

går att avsättning till resultatutjämningsfond kan medföra att rätten till lagernedskrivning *upphör*.

Utskottets förslag

går att avsättning till resultatutjämningsfond kan medföra att rätten till lagernedskrivning *begränsas*.

Anvisningar

till 41 §

2. Den i ----- 3 sägs.

Vid bestämmande ----- eller tillverkade.

Lagret vid ----- eget kapital.

Avdrag för ----- av skattskyldiga.

Lager av ----- allmänna saluvärdet.

Uppgår värdet ----- bestämmelserna ovan.

Skattskyldig, som ----- enda företag.

Ingår råvaror ----- sjätte stycket.

Är det ----- för inkurans.

Har den skattskyldige vid beräkning av inkomst av viss förvärvskälla yrkat avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond, som avses i 41 d §, *är bestämmelserna i tredje-åttonde styckena ovan inte tillämpliga på förvärvskällans lager. Lagret får i detta fall inte tas upp till lägre belopp än det lägsta av anskaffnings- eller återanskaffningsvärdet, i förekommande fall efter avdrag för inkurans.*

Har den skattskyldige vid beräkning av inkomst av viss förvärvskälla yrkat avdrag för avsättning till resultatutjämningsfond, som avses i 41 d §, *får lagret inte tas upp till lägre belopp än femtiofem procent av det värde som enligt tredje-femte styckena skall ligga till grund för lagervärderingen. Bestämmelserna i sjätte-åttonde styckena är inte tillämpliga i nu angivna fall.*

Vad som ----- enda företag.

Utan hinder ----- vara påkallat.

Nedskrivning av ----- tillgångarna levereras.

e. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
f. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvskatt och gåvoskatt,

g. lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,

h. lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst,

i. lag om ändring i lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst,

j. lag om ändring i lagen (1967:94) om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning.

Stockholm den 15 maj 1979

På skatteutskottets vägnar
ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Alvar Andersson (c), Valter Kristenson (s), Stig Josefson (c), Tage Johansson (s), Rune Carlstein (s), Tage Sundkvist* (c), Olle Westberg i Hofors (s), Kurt Söderström* (m), Johan Olsson* (c), Curt Boström (s), Holger Bergqvist (fp), Bo Forslund (s), Wilhelm Gustafsson (fp) och Ingegerd Troedsson (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservationer

beträffande *utformningen av lönebaserad resultatutjämning m. m.* (mom. 2 i utskottets hemställan)

1. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anført följande:

Företagsskatteberedningens analyser ger klart vid handen att den konsolideringsmöjlighet som har störst betydelse i det nuvarande företagsskattesystemet är lagernedskrivningen. Det har sedan länge framhållits att denna knytning till lagren medför en olikhet företag emellan i fråga om möjligheter till konsolidering. Företag med en betydande lagerstock har ovedersägligen större möjligheter att konsolidera sin verksamhet än företag som endast har obetydliga lager. Det finns väl grundade motiv för detta – ett företag med ett stort lager behöver en finansiell buffert mot de risker detta medför. Samtidigt bör emellertid av sysselsättningsskäl även de arbetsintensiva företagen ges en möjlighet att finansiellt konsolidera sin verksamhet genom en öppen resultatutjämning. De ökade kraven på trygghet i anställningen motiverar också detta.

I företagsskatteberedningen väcktes förslag om att skapa en ytterligare konsolideringsmöjlighet som då skulle ha lönesumman som grund. I propositionen har föreslagits att en sådan möjlighet införs – dock med den

begränsningen att företag som utnyttjar lagernedskrivning inte skall ha möjlighet att skapa en lönebaserad utjämningsfond. Utskottsmajoriteten har gått ett steg längre genom att föreslå att företagen skall ha möjlighet att välja antingen nuvarande nedskrivning till lägst 40 procent av lagrets anskaffningsvärde eller nedskrivning till 55 procent av samma värde och avsättning till resultatutjämningsfond i enlighet med förslaget i propositionen.

Detta förslag skulle innebära en än större skattelättnad för företagen än vad propositionen innebär. Vi förordar därför i enlighet med förslaget i den socialdemokratiska motionen 1978/79:2662 att en generell möjlighet öppnas för företag att göra avsättning till en resultatutjämningsfond med högst 10 procent av lönekostnaderna och inkomsten i förvärvskällan. Denna nya resultatutjämningsfond bör för att undvika en skattelättnad åtföljas av kompenserande förändringar. Detta bör ske genom en ändring av den huvudregel som hittills gällt för varulagervärderingen – nämligen att lagret vid beskattningsårets utgång inte får tas upp till lägre belopp än 40 procent av lagrets anskaffningsvärde eller återanskaffningsvärde efter avdrag för inkurans. Vid en internationell jämförelse är detta en mycket långt gående konsolideringsmöjlighet. Enligt vår mening bör de tidigare föreslagna åtgärderna föranleda den ändringen att det lägsta beloppet sätts till 55 procent av anskaffningsvärdet.

Den föreslagna förändringen i lagernedskrivningen bör ske under en treårsperiod med början fr. o. m. 1981 års taxering, och vi förutsätter att riksdagen i god tid dessförinnan föreläggs de förslag till författningsändringar som föranleds härav.

dels ansett att utskottet under mom. 2 bort hemställa

- a. att riksdagen med avslag på motionen 1978/79:2658 yrkandet 1 och med anledning av propositionen 1978/79:210 i motsvarande del bifaller motionen 1978/79:2662 yrkandet 2,
- b. att riksdagen med anledning av motionen 1978/79:2662 yrkandet 3 hos regeringen begär förslag om en successiv begränsning fr. o. m. 1981 års taxering av rätten till nedskrivning av varulager i enlighet med vad i motionen anförts;

beträffande *supplementärregel I* (mom. 4 i utskottets hemställan)

2. av Kurt Söderström och Ingegerd Troedsson (båda m), som anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande på s. 92 som börjar med "Andre vice talmannen" och slutar med "denna del." bort ha följande lydelse:

Andre vice talmannen Tage Magnusson m. fl. (m) framhåller i motionen 2661 att den nämnda skatteflyktsregeln innebär en så drastisk begränsning av möjligheterna att tillämpa supplementärregel I att denna, om propositionen antas oförändrad, inte längre kommer att tillgodose sitt syfte. Begränsningsregeln kommer nämligen – menar motionärerna – att drabba inte bara

koncernföretag som vidtagit åtgärder i syfte att erhålla för stor lagernedskrivning utan alla koncernföretag med likartad verksamhet och således också företag mellan vilka några interna leveranser över huvud taget inte förekommer. Motionärerna begär därför att begränsningsregeln – i enlighet med företagsskatteberedningens förslag – ges den utformningen att – i de fall supplementärregel I tillämpas – lagrets värde vid beskattningsårets utgång skall ökas med värdet av sådana lagertillgångar som avyttrats till ett närstående företag.

Utskottet delar denna bedömning och tillstyrker därmed motionen 1978/79:2661 i denna del.

dels att utskottet under mom. 4 bort hemställa

att riksdagen med avslag på propositionen i denna del bifaller motionen 1978/79:2661 yrkandet 3;

beträffande värdering av djur m. m. (mom. 5 och 6 i utskottets hemställan)

3. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anført följande:

F. n. gäller beträffande lager av djur i jordbruk att värdetillväxten beskattas successivt även om djuren inte säljs. Till grund för lagervärderingen ligger genomsnittspriser som årligen fastställs av RSV.

Företagsskatteberedningen föreslog att såvitt gäller lager av stamdjur lagervärderingen skall göras så att värdestegringen beskattas i ungefär den takt som djuren omsätts. Enligt beredningen skulle detta åstadkommas genom att djuren får tas upp till de av RSV fastställda värdena för det löpande beskattningsåret eller för något av de fem tidigare beskattningsåren. Från det av den skattskyldige valda värdet får sedan en generell nedskrivning ske med 45 procent. Den föreslagna regeln företedde likheter med de bestämmelser som får användas vid värdering av lager av rå- och stapelvaror i rörelse (supplementärregel II).

Flera remissinstanser har ställt sig negativa till den av företagsskatteberedningen föreslagna omläggningen på denna punkt. I stället föreslås att lager av djur på jordbruksfastighet eller i renskötselrörelse skall värderas med utgångspunkt i en uppskattad genomsnittlig produktionskostnad för djuren och inte – som f. n. – på grundval av djurens genomsnittliga marknadsvärde.

Enligt vår mening skulle emellertid detta leda till en ytterligare skattelättnad för de ifrågavarande företagen. Det skulle i vissa fall kunna skapa möjligheter till omotiverat stora engångsnedskrivningar. Den av regeringen föreslagna metoden bör därför avslås. Riksdagen bör i stället hemställa om ett nytt förslag som både tillgodoser de vid remissbehandlingen framkomna

synpunkterna och undviker den betydande skattelättnad som ett förverkligande av regeringsförslaget skulle medföra för de berörda grupperna.

dels ansett att utskottet bort hemställa
under mom. 5

att riksdagen med bifall till motionen 1978/79:2662 yrkandet 5
avslår propositionen 1978/79:210 i motsvarande del och hos
regeringen begär förslag till nya regler för värdering av djur i
enlighet med vad i motionen anförts;

under mom. 6

att riksdagen avslår motionerna 1978/79:415, 1978/79:1723 och
1978/79:2660;

beträffande *samrådsförfarande i fråga om allmän investeringsfond* (mom. 8 i
utskottets hemställan)

4. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein,
Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anført følgende:

I propositionen föreslås att man genomför det socialdemokratiska förslaget
att företag, som ansöker om att ta allmän investeringsfond i anspråk, skall ha
berett berörda arbetstagarorganisationer tillfälle att avge yttrande över
ansökningen. Enligt vår mening bör detta förslag även utvidgas till att
omfatta en rätt för arbetstagarorganisationer att hos arbetsmarknadsstyrelsen
väcka förslag om att ett visst företags investeringsfond skall få tas i anspråk.
Arbetsmarknadsstyrelsen har sedan att bereda denna fråga med hänsyn till
bl. a. behovet av att långsiktigt stärka sysselsättningen inom det berörda
företaget.

dels ansett att utskottet under mom. 8 bort hemställa

att riksdagen med anledning av propositionen i motsvarande del
och med avslag på motionen 1978/79:2661 yrkandet 2 bifaller
motionen 1978/79:2662 yrkandet 1;

beträffande *allmän investeringsreserv, ianspråktagande av sådan reserv m. m.*
(mom. 9, 10 och 12 i utskottets hemställan)

5. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein,
Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anført følgende:

Utskottsmajoriteten föreslår att ett investeringsfondsliknande system skall
införas även för egenföretagare. Enligt förslaget skall dessa kunna sätta av

halften av inkomsten av rörelse eller jordbruk till en s. k. allmän investeringsreserv. För att avdrag skall medges för avsättningen krävs att egenföretagaren betalar in ett belopp motsvarande hela avsättningen på en enskild bankräkning (allmänt investeringskonto). Denna reserv får enligt förslaget endast utnyttjas till investeringsändamål dvs. anskaffning av maskiner och andra inventarier samt arbeten på byggnader och markanläggningar m. m. Under de första två åren efter avsättningen får inte reserven utnyttjas utan tillstånd av regeringen eller annan myndighet. Sedan denna tvåårsperiod gått till ända får reserven utnyttjas utan tillstånd för investeringsändamål under en femårsperiod. Sju år efter avsättningen skall eventuellt kvarvarande del av reserven tas upp till beskattning.

Det grundläggande syftet med det nuvarande investeringsfondssystemet är att det skall stimulera till ökade investeringar och en ökad sysselsättning. Enligt vår mening kan det finnas skäl att med bibehållande av detta grundläggande syfte undersöka möjligheterna att utvidga detta system så att det även inbegriper egenföretagarna. Skulle man kunna hitta ett effektivt system även för denna grupp så skulle samhällets möjligheter att påverka investeringsutvecklingen förbättras. Detta är angeläget mot bakgrund av behovet av att bättre kunna stabilisera kapitalbildningen i vårt land.

I propositionen föreslås vidare att investeringsreservsystemet utformas på ett sådant sätt att det ökar möjligheterna för yrkesfiskare att använda systemet i inkomstutjämnande syfte. Om en yrkesfiskare under ett höginkomstår har gjort en avsättning till investeringsreserv och om fiskeinkomsterna under ett följande år sjunker bör han kunna ta ut medel från investeringskontot och disponera dem även för annat ändamål än investering.

Yrkesfiskarnas bruttoinkomster kan variera avsevärt mellan olika år, beroende bl. a. på tillgången på fisk, fångstbegränsningar av olika slag och avsättningsmöjligheter. Vidare kan bruttoinkomsten påverkas av att fiskefartygen blir stillaliggande på grund av otjänlig väderlek eller reparationer.

Även i utgifterna kan det bli stora variationer mellan olika år. Omfattande reparationer på båtar, motorer och redskap kan bli nödvändiga och blir de dessutom tidskrävande kan de tvinga till långvarigt stillaliggande.

Variationerna i bruttoinkomster och utgifter kan medföra att en yrkesfiskare ett år kan ha stora bruttoinkomster och små utgifter. Ett annat år kan han ha små bruttoinkomster och stora utgifter. Differenserna i nettoinkomsten kan på så sätt bli betydande mellan olika år.

Genom de av utskottet förordade, lönebaserade utjämningsfonderna öppnas en möjlighet till skattemässig resultatutjämning mellan olika år som självfallet även yrkesfiskarna kommer att kunna tillgodogöra sig. Deras speciella situation motiverar emellertid att man bör öppna en alternativ möjlighet.

I motionen 1978/79:1740 av Karl-Erik Svartberg m. fl. yrkas att riksdagen beslutar att införa en skattemässig resultatutjämning för yrkesfiskare enligt

skogskontometoden. Enligt vår mening vore det mest logiskt att – om man vill öppna ytterligare utjämningsmöjligheter för denna grupp – välja skogskontometoden. Den av utskottsmajoriteten förordade metoden är administrativt krånglig och svår att överblicka. Enligt vår mening blir yrkesfiskarnas speciella problem bättre tillgodosedda genom motionens förslag. Vi föreslår därför att riksdagen hos regeringen begär ett förslag i huvudsak i överensstämmelse med vad som förordats i motionen i sådan tid att det kan träda i kraft och tillämpas vid 1981 års taxering. En utgångspunkt bör därvid vara att denna utjämningsmetod inte bör kunna användas samtidigt med den lönebaserade resultatutjämnningen.

dels ansett att utskottet bort hemställa
under mom. 9

att riksdagen med bifall till motionerna 1978/79:2662 yrkandena 4 och 9 och 1978/79:2665 yrkandet 5 b i motsvarande del avslår propositionen 1978/79:210 i motsvarande del;

under mom. 10

att riksdagen avslår motionerna 1978/79:2658 yrkandet 2 och 1978/79:2661 yrkandet 1;

under mom. 12

att riksdagen med anledning av motionerna 1978/79:348, 1978/79:413 och 1978/79:1740 hos regeringen begär ett förslag till resultatutjämnning för fiskare enligt skogskontometoden;

beträffande *representation* (mom. 22 i utskottets hemställan)

6. av Kurt Söderström och Ingegerd Troedsson (båda m), som anser att det avsnitt av utskottets betänkande som mitt på s. 102 börjar med "De uppgifter" och slutar med "inte påkallad." bort ha följande lydelse:

Frågan om avdrag för representationskostnader behandlas inte i propositionen. Enligt vad utskottet erfarit är emellertid denna fråga föremål för överväganden inom regeringens kansli. Utskottet anser därför någon riksdagens åtgärd med anledning av de nu aktuella motionerna inte påkallad.

beträffande *forskning och produktutveckling* (mom. 23 i utskottets hemställan)

7. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anfört följande:

I den socialdemokratiska partimotionen 1978/79:2020 om vissa näringspolitiska åtgärder har vi bl. a. lagt fram ett program för en kraftigt ökad forsknings- och utvecklingsverksamhet inom den svenska industrin. I detta

program ingår ett förslag om tillfällig omläggning av företagsbeskattningen.

Således föreslås företagen under en tvåårsperiod få göra ett extra avdrag med 100 procent för den del av forsknings- och utvecklingskostnaderna som överstiger den genomsnittliga nivån för godkända sådana avdrag under åren 1977 och 1978. Vid beräkningen av den ökade forskningsvolymen bör en schablonmässig reduktion med hänsyn till inflationen göras, så att det hundraprocentiga avdraget endast kommer att gälla volymmässiga ökningar. De föreslagna reglerna bör träda i kraft så snart som möjligt. Vidare föreslås att det nu gällande tioprocentiga avdraget fördubblas till ett tjugoprocentigt avdrag. Även denna höjning bör gälla under en tvåårsperiod.

Det inkomstbortfall som de ökade avdragen beräknas medföra i fråga om skatteinkomster bör kompenseras genom motsvarande höjning av inkomstskatten för företag. För att finansiera den föreslagna ökningen av forsknings- och utvecklingsavdragen bör därför den statliga inkomstskatten för aktiebolag m. fl. höjas från 40 till 45 procent och för ekonomiska föreningar m. fl. från 32 till 36 procent.

För de företag som helt eller delvis inte kan utnyttja avdragsmöjligheterna bör – i likhet med vad som gäller för de särskilda investeringsavdragen – särskilda bidrag kunna utgå. Bidraget bör utformas med hänsyn till skatteeffekten, dvs. utgå med 45 resp. 36 procent av de godkända kostnaderna. Den totala bidragssumman bör begränsas till 200 000 kr. per företag och år och endast utgå till företag som haft avdragsgilla kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete under 1977 och 1978.

Yrkandet 4 i motionen 1155 är genom förslaget i propositionen tillgodosett.

dels ansett att utskottet under mom. 23 bort hemställa
att riksdagen

- a. bifaller motionen 1978/79:1155 yrkandena 1 och 3 och avslår motionerna 1978/79:1624 och 1978/79:2657;
- b. med bifall till motionen 1155 yrkandet 2 till *Särskilda bidrag till företagens forsknings- och utvecklingsarbete för budgetåret 1979/80 under åttonde huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 1 000 kr.;*
- c. lämnar motionen 1978/79:1155 yrkandet 4 utan åtgärd;

beträffande *fåmansföretag* (mom. 24 i utskottets hemställan)

8. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anfört följande:

I vår partimotion 1978/79:1734 pekar vi på att de över lag gynnsamma företagsbeskattningsreglerna på senare tid har ändrats på en rad områden, så att vissa företagare fått omotiverade skattelättnader. Det gäller fördelningen

av inkomst mellan makar m. m., kapitalbeskattningen och reglerna för beskattning av bilförmån för fåmansbolagsdelägare. Vi föreslår i dessa fall en återgång till tidigare gällande regler fr. o. m. den 1 juli 1979.

dels ansett att utskottet under mom. 24 a bort hemställa
att riksdagen bifaller motionen 1978/79:1734 yrkandena 1 och 3;

beträffande *markspekulation m. m.* (mom. 36 i utskottets hemställan)

9. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anfört följande:

I motionen 1150 yrkas en utredning av frågan om ändringar i skattelagstiftningen inom jord- och skogsbruket i syfte att hindra markspekulation och öka utbudet av jord- och skogsbruksfastigheter. Motionärerna anser att det arbete som pågår för att inom jordförvärvslagstiftningens och arrendelagstiftningens ram komma till rätta med spekulationsbetingad efterfrågan på sådana fastigheter och olämpliga ägandeförhållanden förfelar sin verkan så länge skattelagstiftningen innebär ej avsedda fördelar för den som äger sådana fastigheter. Dessa frågor bör utredas.

dels ansett att utskottet under mom. 36 bort hemställa
att riksdagen med bifall till motionen 1978/79:1150 hos regeringen begär en utredning med uppdrag att se över skattelagstiftningen inom jord- och skogsbruket i syfte att stoppa markspekulationen och öka utbudet av skogs- och jordbruksfastigheter samt i anslutning härtill som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om utredningens inriktning och syfte;

beträffande *enhetlig företagsskatt m. m.* (mom. 38 i utskottets hemställan)

10. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som

dels anfört följande:

Företagsskatteberedningens majoritet föreslog att den kommunala taxeringen av aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra juridiska personer skulle avskaffas. I den nu föreliggande propositionen går emellertid regeringen inte fram med detta förslag utan hänskjuter det till ett kommande utredningsarbete inom budgetdepartementet.

De socialdemokratiska ledamöterna i företagsskatteberedningen reserverade sig på denna punkt och föreslog en alternativ lösning. Denna innebar att nu gällande avdragsrätt för kommunalskatt vid den statliga beskattningen skulle upphöra. För att undvika att detta gav upphov till en förstärkt olikhet i fråga om företagsbeskattningen mellan olika kommuner föreslog reservan-

terna att man skulle införa en över hela landet likartad skatt på företagen. Denna borde konstrueras så att man i botten lägger en 30-procentig statlig skatt, vilken i stort sett motsvarar den nuvarande skatten sedan hänsyn tagits till avdragsrättens upphörande. Ovanpå denna skulle man sedan lägga den genomsnittliga kommunala utdebiteringen, vilken borde beslutas av regeringen med utgångspunkt i de beslutade kommunala utdebiteringarna.

Samtidigt skulle de särskilda kommunala taxeringarna bibehållas. Detta var nödvändigt för att man på ett rättvist sätt skulle kunna fördela de skatteinkomster som skapas inom företagssektorn. Varje enskild kommun skulle alltså erhålla de skatteinkomster från företagsinkomsterna som svarade mot den i kommunen gällande utdebiteringen. De olika företagen däremot skulle debiteras en för hela landet likartad skatt.

Enligt vår mening är det angeläget att detta förslag nu genomförs. Det finns ingen anledning att ytterligare skjuta på detta ställningstagande. De nu existerande skillnaderna mellan olika utdebiteringar utövar en påverkan på företagets val av lokalisering, som skapar ytterligare problem inom regionalpolitiken.

Vi vill samtidigt peka på behovet av att man utreder möjligheterna att kraftigt förenkla den nuvarande kommunala taxeringen av företagen. Vi finner det exempelvis vara en alltför långt gående ambition att medelst ett komplicerat taxeringsförfarande fördela företagsinkomsterna ner på de enskilda församlingarna. Här borde med fördel ett schablonmässigt fördelningsförfarande kunna användas.

Med det anförda hemställer vi att riksdagen nu fattar principbeslut om en för hela landet likformig företagsskatt utformad i enlighet med vad vi ovan anfört. Vi förutsätter att förslag till erforderliga författningsändringar så snart som möjligt föreläggs riksdagen.

dels ansett att utskottet under moment 38 bort hemställa

att riksdagen med anledning av motionen 1978/79:2662 yrkandet 7 fattar principbeslut om en för hela landet likformig företagsbeskattning i enlighet med vad i motionen anförts och hos regeringen begär förslag till erforderliga författningsändringar utformade i överensstämmelse med motionärernas förslag;

beträffande författningsförslagen (mom. 39 i utskottets hemställan)

11. av Erik Wärnberg, Valter Kristenson, Tage Johansson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Curt Boström och Bo Forslund (alla s), som anser att utskottet under mom. 39 bort hemställa

att riksdagen med anledning av vad som anförts och hemställts i motionerna 1978/79:1155 yrkandena 1 och 3 (reservation 7), 1978/79:1734 yrkandena 1 och 3 (reservation 8) samt 1978/79:2662 yrkandet 1 (reservation 4), yrkandet 2 (reservation 1), yrkandet 4 (reservation 5) och yrkandet 5 (reservation 3)

- A. antar de i propositionen framlagda förslagen till
- a. lag om allmän investeringsfond, med den ändringen att 4 § erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Utskottets förslag

Reservanternas förslag

4 §

Regeringen eller ----- vissa företag.
 Allmän investeringsfond ----- annan fastighet.
 Företag, som ----- till ansökningen.

Arbetslagarorganisation har rätt att hos arbetsmarknadsstyrelsen väcka förslag om att visst företags investeringsfond skall tas i anspråk för ändamål som är ägnat att främja sysselsättningen vid företaget.

- b. lag om upphovsmannakonto,
 - c. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med de ändringar att
- dels* ingressen erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928:370)

dels att 29 § 1 mom., 35 § 3 mom., 39 § 1 mom., 43 § 2 och 3 mom., 54 §, punkt 10 av anvisningarna till 24 §, punkt 8 av anvisningarna till 25 §, punkt 4 av anvisningarna till 29 §, punkt 1 av anvisningarna till 39 §, punkt 1 av anvisningarna till 41 § samt punkt 1 av anvisningarna till 54 § skall ha nedan angivna lydelse.

dels att nuvarande punkterna 2 och 3 av anvisningarna till 41 § skall betecknas punkterna 4 och 5 av anvisningarna till 41 §,

dels att nuvarande anvisningar till 43 § skall betecknas punkt 1 av anvisningarna till 43 §,

dels att nuvarande anvisningar till 43 § skall betecknas punkt 1 av anvisningarna till 43 §,

dels att i lagen skall införas en ny

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928:370)

dels att 20 §, 29 § 1 mom., 35 § 3 mom., 39 § 1 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 54 §, punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 10 av anvisningarna till 24 §, punkt 8 av anvisningarna till 25 §, punkterna 4 och 11 av anvisningarna till 29 §, punkt 13 av anvisningarna till 32 §, punkt 1 av anvisningarna till 39 §, punkt 1 av anvisningarna till 41 §, anvisningarna till 42 och 52 §§ samt punkt 1 av anvisningarna till 54 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att nuvarande punkterna 2 och 3 av anvisningarna till 41 § skall betecknas punkterna 4 och 5 av anvisningarna till 41 §,

dels att nuvarande anvisningar till 43 § skall betecknas punkt 1 av anvisningarna till 43 §,

dels att i lagen skall införas en ny

Utskottets förslag

paragraf, 41 d §, av nedan angivna lydelse,

dels att i anvisningarna till 41 § skall införas två nya punkter, 2 och 3, samt till anvisningarna till 43 § två nya punkter, 2 och 3, och till anvisningarna till 54 § en ny punkt, 5, av nedan angivna lydelse.

Reservanternas förslag

paragraf, 41 d §, av nedan angivna lydelse,

dels att i anvisningarna till 20 p. skall införas en ny punkt 2 av nedan angiven lydelse,

dels att i anvisningarna till 41 § skall införas två nya punkter, 2 och 3, samt till anvisningarna till 43 § två nya punkter, 2 och 3, och till anvisningarna till 54 § en ny punkt, 5, av nedan angivna lydelse.

dels 20 §, 41 d §, 42 §, punkt 2 av anvisningarna till 20 §, punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 11 av anvisningarna till 29 §, punkt 13 av anvisningarna till 32 §, punkt 2 av anvisningarna till 41 § samt anvisningarna till 42 och 52 §§ skall ha nedan som reservanternas förslag betecknade lydelse:

Nuvarande lydelse

20 §

Vid beräkningen ----- 43 § 3 mom.

Avdrag må i c k e ske för:

den skattskyldiges ----- sitt hushåll;

värdet av arbete, som i den skattskyldiges förvärvsverskamhet utförts av den skattskyldige själv eller andre maken eller av *den skattskyldiges barn som ej fyllt 16 år*;

ränta å ----- till kapitalförlust.

Avdrag må i c k e ske för:

värdet av arbete, som i den skattskyldiges förvärvsverskamhet utförts av den skattskyldige själv eller andre maken eller av *barn som ej anses tillhöra arbetspersonalen*;

Utskottets förslag

41 d §

Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och rörelse medges avdrag för belopp som i räkenskaperna har avsatts till resultatutjämningsfond. Avdraget får uppgå till högst *tjugo* procent av summan av de belopp som den skattskyldige under beskattningsåret har erlagt som lön till arbetstagare hos honom i förvärvskällan (lönekostnad). I fråga

Vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet och rörelse medges avdrag för belopp som i räkenskaperna har avsatts till resultatutjämningsfond. Avdraget får uppgå till högst *tio* procent av summan av de belopp som den skattskyldige under beskattningsåret har erlagt som lön till arbetstagare hos honom i förvärvskällan (lönekostnad). I fråga

Nuvarande lydelse

om skattskyldig, som är fysisk person, får avdraget uppgå till högst summan av *tjugo* procent av lönekostnaden och femton procent av den vid taxeringen till statlig inkomstskatt beräknade inkomsten av förvärvskällan efter avdrag för den lönebaserade men före avdrag för den inkomstbaserade fondavsättningen och – i förekommande fall – före avdrag för avsättning till allmän investeringsreserv enligt lagen (1979:00) om allmän investeringsreserv och före uppskov enligt lagen (1979:000) om upphovsmannakonto samt före schablonavdrag för egenavgifter.

Avdrag för ----- liknande tillgångar.

Med lön ----- nämnda lag).

I fråga ----- dödsboets inkomster.

Avdrag för ----- nästföljande beskattningsår.

Av punkt ----- lagernedskrivning begränsas.

Reservanternas förslag

om skattskyldig, som är fysisk person, får avdraget uppgå till högst summan av *tio* procent av lönekostnaden och femton procent av den vid taxeringen till statlig inkomstskatt beräknade inkomsten av förvärvskällan efter avdrag för den lönebaserade men före avdrag för den inkomstbaserade fondavsättningen och – i förekommande fall – före avdrag för avsättning till allmän investeringsreserv enligt lagen (1979:00) om allmän investeringsreserv och före uppskov enligt lagen (1979:000) om upphovsmannakonto samt före schablonavdrag för egenavgifter.

42 §

Värdet av bostadsförmån ----- finnas lämplig.

Värdet av produkter ----- ortens pris.

Regeringen eller efter regeringens bemyndigande riksskatteverket fastställer för varje kalenderår föreskrifter för värdering av bilförmån enligt de grunder som anges i anvisningarna. Med bilförmån förstås sådan förmån att för privat bruk få utnyttja bil som tillkommer skattskyldig på grund av anställning eller uppdragsförhållande eller av annan liknande grund.

Vid beräkning av värde av förmån av att för privat bruk få utnyttja arbetsgivaren tillhörig bil skall, såvitt gäller företagsledare i fåmansföretag eller honom närstående person, anses som om bilen i privat bruk körts minst 1 000 mil.

Anvisningar

till 20 §

2. Barn under 16 år anses ej tillhöra arbetspersonalen.

Barn, som fyllt 16 år och som

*Nuvarande lydelse**Reservanternas förslag*

deltagit i den skattskyldiges förvärsverksamhet, anses tillhöra arbetspersonalen. Detta gäller dock icke barn som på heltid bedriver studier eller genomgår annan utbildning, utom såvitt avser arbete som utförts under sommarferier eller annat uppehåll av minst en månads varaktighet. Har barnet ej fyllt 18 år, anses det tillhöra arbetspersonalen endast om dess inkomst av arbete i den skattskyldiges förvärsverksamhet är så stor, att den som sådan föranleder skatteplikt för barnet enligt 51 §.

Frågan om ----- taxeringsåret (se 65 §).

Avdrag för ----- för arbetsinsatsen.

till 22 §

1. Till driftkostnader --- löseendom, m. m.

Till reparation ----- och underhåll.

Som driftkostnad --- tillhörande fördelningsledningar.

Kostnad för --- motsvarande tillämpning.

Värdet av ----- som intäkt.

Avdrag för ----- till 29 §.

Redovisar arbetsgivare --- om jordbruksfastighet.

Skattskyldigs barn anses tillhöra arbetspersonalen i de fall som anges i punkt 2 av anvisningarna till 20 §.

Skattskyldigs barn, som fyllt 16 år, taxeras självt för den inkomst av arbete på fastigheten som barnet kan ha haft i form av pengar, naturaförmåner eller annat, dock högst för vad som motsvarar marknadsmässigt vederlag för barnets arbetsinsats. Motsvarande belopp får dragas av som driftkostnad. För lön och underhåll till den skattskyldiges barn, som ej fyllt 16 år, får avdrag icke göras. Lönen och underhållet skall då ej heller upptagas som inkomst för barnet.

Barn taxeras självt för den inkomst av arbete på fastigheten som barnet kan ha haft i form av pengar, naturaförmåner eller annat under tid då barnet tillhört arbetspersonalen, dock högst för vad som motsvarar marknadsmässigt vederlag för barnets arbetsinsats. Motsvarande belopp får dragas av som driftkostnad. För lön och underhåll till barn som deltagit i arbetet men därvid icke tillhört arbetspersonalen får avdrag icke göras. Lönen och underhållet skall då ej heller upptagas som

*Nuvarande lydelse**Reservanternas förslag*

inkomst för barnet.

Punkt 18 ----- av jordbruksfastighet.

till 29 §

11. *Skattskyldigs barn anses tillhöra arbetspersonalen i de fall som anges i punkt 2 av anvisningarna till 20 §.*

11. Punkt 1 *åttonde* stycket av anvisningarna till 22 § äger motsvarande tillämpning beträffande inkomst av rörelse.

Punkt 1 *nionde* stycket av anvisningarna till 22 § äger motsvarande tillämpning beträffande inkomst av rörelse.

till 32 §

13. Är skattskyldig ----- andra stycket.

Uppgår makens arbetsinsats i företaget till minst 400 timmar under beskattningsåret, beskattas maken själv för det vederlag som han uppburit från företaget under förutsättning att ersättningen är att anse som marknadsmässig. Om maken till följd av att företaget påbörjat eller nedlagt sin verksamhet icke kunnat arbeta i företaget under hela beskattningsåret, gäller vad nyss sagts under förutsättning att arbetsinsatsen uppgår till minst 200 timmar. Understiger makens arbetsinsats vad sålunda föreskrivits eller överstiger ersättningen vad som kan anses marknadsmässigt, skall företagsledaren beskattas för makens ersättning eller den del av ersättningen som överstiger den marknadsmässiga. Arbetsinsats i makarnas gemensamma bostadsutrymme får medräknas om med hänsyn till rörelsens art och andra sådana omständigheter skäl därtill föreligger. Vid bedömning av om make under beskattningsåret arbetat föreskrivet antal arbetstimmar skall anses att

Uppgår makens arbetsinsats i företaget till minst 600 timmar under beskattningsåret, beskattas maken själv för det vederlag som han uppburit från företaget under förutsättning att ersättningen är att anse som marknadsmässig. Om maken till följd av att företaget påbörjat eller nedlagt sin verksamhet icke kunnat arbeta i företaget under hela beskattningsåret, gäller vad nyss sagts under förutsättning att arbetsinsatsen uppgår till minst 300 timmar. Understiger makens arbetsinsats vad sålunda föreskrivits eller överstiger ersättningen vad som kan anses marknadsmässigt, skall företagsledaren beskattas för makens ersättning eller den del av ersättningen som överstiger den marknadsmässiga. Arbetsinsats i makarnas gemensamma bostadsutrymme får medräknas om med hänsyn till rörelsens art och andra sådana omständigheter skäl därtill föreligger. Vid bedömning av om make under beskattningsåret arbetat föreskrivet antal arbetstimmar skall anses att han under tid,

Nuvarande lydelse

han under tid, då han uppburit sjukpenning eller föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller därmed jämförlig ersättning enligt annan författning, arbetat i samma omfattning som närmast före den tid, då sådan ersättning uppburits.

Ersättning för utfört arbete från fåmansföretag till företagsledares eller dennes makes barn, som ej uppnått 16 års ålder, beskattas hos den av makarna som har den högsta inkomsten från företaget, eller, om makarna har lika stor inkomst från företaget, hos den äldste maken. Detta gäller också ersättning till barn, som har fyllt 16 år, till den del ersättningen överstiger marknadsmässigt vederlag för barnets arbetsinsats.

Reservanternas förslag

då han uppburit sjukpenning eller föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller därmed jämförlig ersättning enligt annan författning, arbetat i samma omfattning som närmast före den tid, då sådan ersättning uppburits. Sålösom marknadsmässig ersättning anses ej i något fall den del, som överstiger en tredjedel av makarnas sammanlagda inkomster från företaget.

Ersättning för utfört arbete från fåmansföretag till företagsledares eller dennes makes barn, som ej uppnått 16 års ålder, beskattas hos den av makarna som har den högsta inkomsten från företaget, eller, om makarna har lika stor inkomst från företaget, hos den äldste maken. Denna föreskrift tillämpas härjämte i fråga om ersättning till barn som fyllt 16 år om barnet på heltid bedriver studier eller genomgår annan utbildning, utom såvitt avser arbete som utförts under sommarferier eller annat uppehåll av minst en månads varaktighet. Detsamma gäller även för ersättning till barn, som fyllt 16 men ej 18 år, såvida barnets inkomst på grund av arbetet i företaget icke är så stor att den som sådan föranleder skatteplikt för barnet enligt 51 § samt för den del av ersättningen för barnets arbete som överstiger marknadsmässigt vederlag för arbetsinsatsen.

Vad i ----- hänsyn härtill.

Utskottets förslag

till 41 §

2. Den i ----- 3 ----- sägs.

Vid bestämmande ----- eller tillverkade.

Utskottets förslag

Reservanternas förslag

Lagret vid ----- eget kapital.

Avdrag för ----- av skattskyldiga.

Lager av djur på jordbruksfastighet eller i renskötselrörelse får inte tas upp till lägre belopp än fyrtio procent av *den genomsnittliga produktionskostnaden för djur av det slag och den åldersammansättning varom fråga är. Regeringen eller efter regeringens bemyndigande riksskatteverket fastställer för varje taxeringsår föreskrifter för beräkning av produktionskostnaden. Har denna kostnad inte fastställts, t. ex. i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur, får djuret tas upp lägst till fyrtio procent av det lägsta av anskaffningsvärdet och allmänna saluvärdet.*

Lager av djur på jordbruksfastighet eller i renskötselrörelse får inte tas upp till lägre belopp än fyrtio procent av *de värden som riksskatteverket fastställer för olika slag av djur i skilda åldersgrupper på grundval av genomsnittspriserna på dessa djurslag under en period av tolv månader närmast före den 1 oktober beskattningsåret. Om sådant värde icke fastställts, t. ex. i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur, får djuret tas upp lägst till fyrtio procent av allmänna saluvärdet.*

Uppgår värdet ----- bestämmelserna ovan.

Skattskyldig, som ----- enda företag.

Ingår råvaror ----- sjätte stycket.

Är det ----- för inkurans.

Har den ----- angivna fall.

Vad som ----- enda företag.

Utan hinder ----- vara påkallat.

Nedskrivning av ----- tillgångarna levereras.

till 42 §

Stundom inträffar ----- till ledning.

Värdet av ----- motsvarande kvantiteter.

I fråga ----- som skäligt.

Värdet av bilförmån skall bestämmas enligt schablon på grundval av genomsnittliga faktiska kostnader för innehav av bilar i olika pris- och årsklasser vid olika årliga körsträckor. Bilen skall anses ha körts minst 1 000 mil i privat bruk under året, om icke den skattskyldige kan göra sannolikt att den privata körsträckan har varit mindre. Har företagsledare i fåmansföretag eller honom närstående person

Utskottets förslag

Reservaternas förslag

fått utnyttja bil som är betydligt dyrare än vad som kan anses erforderligt med hänsyn till företagets verksamhet, skall till det enligt schablon beräknade värdet av bilförmån läggas ett belopp som kan anses motsvara skillnaden mellan de faktiska kostnaderna för bilens användning i verksamheten och de för verksamheten erforderliga kostnaderna. Kan bil antagas ha anskaffats helt eller huvudsakligen för den skattskyldiges privata bruk, skall värdet av förmånen bestämmas till ett belopp motsvarande hela eller den huvudsakliga delen av de bilkostnader som har påförts företaget, dock att värdet icke på grund härav får bestämmas till lägre belopp än det som framkommer vid en värdering enligt schablon.

Nuvarande lydelse

till 52 §

Ha makar ----- sju styckena.

Verksamheten anses --- femte stycket.

När verksamheten bedrivits av den ena av makarna men den andra maken (medhjälpande make) arbetat i verksamheten minst 400 timmar under beskattningsåret, får makarna fördela inkomsten sig emellan så att en del av hela inkomsten av förvärvskällan, beräknad enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före schablonavdrag för egenavgifter enligt punkt 2 a av anvisningarna till 22 § och punkt 9 a av anvisningarna till 29 §, hänföres till medhjälpande make. Denna del får icke upptagas till högre belopp än som kan anses motsvara marknads-

När verksamheten bedrivits av den ena av makarna men den andra maken (medhjälpande make) arbetat i verksamheten minst 600 timmar under beskattningsåret, skall makarna fördela inkomsten sig emellan så att en del av hela inkomsten av förvärvskällan, beräknad enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt före schablonavdrag för egenavgifter enligt punkt 2 a av anvisningarna till 22 § och punkt 9 a av anvisningarna till 29 §, hänföres till medhjälpande make. Denna del upptages till ett belopp som motsvarar marknadsmissigt vederlag för medhjälpande makes arbete jämte egen

Nuvarande lydelse

makes arbete jämte egen sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 14 av anvisningarna till 21 § eller punkt 9 av anvisningarna till 28 §. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än 12 månader, jämkas antalet arbetstimmar med hänsyn härtill. Arbetsinsats i makarnas gemensamma bostadsutrymme får medräknas om med hänsyn till rörelsens art och andra omständigheter skäl därtill föreligger. Vid bedömande av om medhjälpande make under beskattningsåret arbetat föreskrivet antal arbetstimmar skall anses att han under tid, då han uppburit sjukpenning eller föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller därmed jämförlig ersättning enligt annan författning, arbetat i samma omfattning som närmast före den tid, då sådan ersättning uppburits.

I de ----- eller kapitalinsats.

Ha makarna ----- tillkommer honom.

Vad som ----- av förvärvskällan.

Av 65 § ----- leva tillsammans.

Reservanternas förslag

sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 14 av anvisningarna till 21 § eller punkt 9 av anvisningarna till 28 §, *dock högst en tredjedel av hela inkomsten*. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än 12 månader, jämkas antalet arbetstimmar med hänsyn härtill. Arbetsinsats i makarnas gemensamma bostadsutrymme får medräknas om med hänsyn till rörelsens art och andra omständigheter skäl därtill föreligger. Vid bedömande av om medhjälpande make under beskattningsåret arbetat föreskrivet antal arbetstimmar skall anses att han under tid, då han uppburit sjukpenning eller föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller därmed jämförlig ersättning enligt annan författning, arbetat i samma omfattning som närmast före den tid, då sådan ersättning uppburits.

d. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt med de ändringar att

dels ingressen erhåller följande som *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Utskottets förslag

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall ha nedan angivna lydelse:

Härigenom föreskrivs att 7 § *och* 10 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall ha nedan angivna lydelse:

dels 10 § 2 mom. skall ha nedan som *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Nuvarande lydelse

Reservanternas förslag

10 §

2 mom. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, ekonomiska föreningar som ingå i jordbrukskasserörelsen, svenska aktiefonder, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

fjrtio procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt c) här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sådana, som ingå i jordbrukskasserörelsen, och samluvsföreningar ävensom för Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar samt sådana juridiska personer som enligt författning eller på därmed jämförligt sätt bildats för att förvalta samfällighet och som skola erlägga skatt för inkomst:

trettionio procent av den beskattningsbara inkomsten;

c) för livförsäkringsanstalter — — — — — beskattningsbara inkomsten.

2 mom. Den statliga inkomstskatten utgör:

a) för svenska aktiebolag, sparbanker, sparbankernas säkerhetskassa, ekonomiska föreningar som ingå i jordbrukskasserörelsen, svenska aktiefonder, svenska försäkringsanstalter som icke äro aktiebolag samt sådana utländska juridiska personer som ej beskattas enligt 1 mom.:

fjrtiofem procent av den beskattningsbara inkomsten, i den mån skatten icke skall beräknas enligt c) här nedan;

b) för andra svenska ekonomiska föreningar än sådana, som ingå i jordbrukskasserörelsen, och samluvsföreningar ävensom för Sveriges allmänna hypoteksbank, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, hypoteksföreningar samt sådana juridiska personer som enligt författning eller på därmed jämförligt sätt bildats för att förvalta samfällighet och som skola erlägga skatt för inkomst:

trettiosex procent av den beskattningsbara inkomsten;

e. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvskatt och gåvoskatt,

f. lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,

g. lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst,

h. lag om ändring i lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämnning vid taxering för inkomst,

i. lag om ändring i lagen (1967:94) om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning.

B. antar följande

a. **Förslag till**

Lag om ändring i förordningen (1973:421) om särskilt forskningsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas i fråga om förordningen (1973:421) om särskilt forskningsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt

dels att ordet "förordning" i rubriken till förordningen och i 1 § byts ut mot "lag",

dels att 1, 3 och 4 §§ erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Gällande lydelse

Reservanternas förslag

1 §

Denna förordning äger tillämpning på skattskyldig, som driver industriell tillverkning och som under åren 1973–1980 har kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete.

Denna förordning äger tillämpning på skattskyldig, som driver industriell tillverkning och som under åren 1973–1981 har kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete.

3 §

Det särskilda ----- ett ökningsavdrag.

Basavdraget utgör *tio* och ökningsavdraget *tjugo* procent av underlaget beräknat enligt 4 § första stycket respektive 4 § andra stycket.

Basavdraget utgör *tjugo* och ökningsavdraget *hundra* procent av underlaget beräknat enligt 4 § första stycket respektive 4 § andra stycket.

Basavdrag och ----- föregående år.

4 §

Underlaget för basavdraget ----- medger det.

Underlaget för ökningsavdraget beräknas till ökningen för kalenderåret av den skattskyldiges underlag för basavdrag enligt första stycket i förhållande till *motsvarande underlag under närmast föregående kalenderår*.

Underlaget för ökningsavdraget beräknas till ökningen för kalenderåret av den skattskyldiges underlag för basavdrag enligt första stycket i förhållande till *det genomsnittliga underlaget i detta hänseende under kalenderåren 1976 och 1977*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980 och tillämpas första gången vid 1981 års taxering.

Förekommer i lag eller annan författning ordet "förordning" i olika böjningsformer och avses därmed förordningen (1973:421) om särskilt forskningsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt skall detta vid ikraftträdandet av denna lag bytas ut mot "lag" i motsvarande form.

b. Förslag till**Lag om statligt forskningsbidrag**

1 §. Aktiebolag och ekonomisk förening som driver industriell tillverkning och som under åren 1977 och 1978 haft vid inkomsttaxeringen avdragsgilla kostnader för forsknings- och utvecklingsarbete äger efter ansökan erhålla statligt forskningsbidrag för sådana kostnader under åren 1979–1981 i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

2 §. Forskningsbidrag får icke utgå för kostnader för vilka sökanden helt eller delvis erhållit avdrag enligt lagen (1973:421) om särskilt forskningsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt. Bedömningen av frågan huruvida nämnda avdrag kunnat utnyttjas eller har åtnjutits får grundas på taxeringsnämndens beslut.

Forskningsbidrag utgör för aktiebolag fyrtiofem procent och för ekonomisk förening trettiosex procent av kostnaderna under året, beräknade enligt 4 § lagen (1973:421) om särskilt forskningsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt, till den del de överstiger sökandens genomsnittliga underlag för basavdrag enligt dessa bestämmelser under åren 1976 och 1977, dock högst med 200 000 kronor.

3 §. Ansökan om forskningsbidrag skall göras skriftligen och prövas av riksskatteverket. Ansökningshandlingen, som skall anges på heder och samvete, skall inges senast en månad efter det taxeringen för beskattningsåret vunnit laga kraft.

Sökanden skall skriftligen medge att riksskatteverket får granska sökandens räkenskaper och inhämta de uppgifter ur sökandens självdeklaration som behövs för tillämpningen av denna lag.

Forskningsbidrag utgår endast om sökanden företer tillfredsställande utredning om förhållande som avses i 2 § samt om kostnad som skall ligga till grund för beräkningen av bidraget.

Har sökanden ej lämnat medgivande som avses i andra stycket skall ansökan avslås.

4 §. Efter beslut om forskningsbidrag skall riksskatteverket verkställa utbetalning i enlighet med beslutet.

Riksskatteverket skall omedelbart efter det att beslut i fråga om forskningsbidrag har meddelats lämna uppgift härom till länsstyrelsen i sökandens hemortskommun.

5 §. Talan mot riksskatteverkets beslut föres hos regeringen genom besvär.

6 §. Den som till ledning för myndighets beslut i fråga om utbetalning av investeringsbidrag avgivit handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder utbetalning med för högt belopp är skyldig att till statsverket återbetala vad han har erhållit för mycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

12. av Kurt Söderström och Ingegerd Troedsson (båda m), som anser att utskottet under mom. 39 bort hemställa

att riksdagen med anledning av vad som anförts och hemställts i reservationen 2 antar de i propositionen framlagda förslagen till

- a. lag om allmän investeringsfond,
- b. lag om allmän investeringsreserv,
- c. lag om upphovsmannakonto,
- d. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) med den ändringen att punkt 2 av anvisningarna till 41 § erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

Utskottets förslag

Reservanternas förslag

Anvisningar

till 41 §

2. Den i ----- 3 sägs.

Vid bestämmande ----- eller tillverkade.

Lagret vid ----- eget kapital.

Avdrag för ----- av skattskyldiga.

Lager av ----- allmänna saluvärdet.

Uppgår värdet ----- bestämmelserna ovan.

Skattskyldig, som ingår i en grupp näringsidkare mellan vilka intressegemenskap råder (moder- och dotterföretag eller företag under i huvudsak gemensam ledning), får tillämpa reglerna i föregående stycke endast under förutsättning att dessa tillämpas av samtliga företag som tillhör gruppen. Vad nu har sagts gäller dock endast i fråga om verksamhet i förvärvskälla som har sådant samband med verksamheten i den skattskyldiges förvärvskälla att verksamheterna skulle ha ansetts utgöra en förvärvskälla om de hade bedrivits av ett enda företag.

Har värdet av lagret vid beskattningsårets utgång understigit medeltalet av lagervärdena under jämförelseåren på grund av att den skattskyldige avyttrat lagertillgångar till ett honom närstående företag, skall, vid tillämpning av bestämmelserna i föregående stycke, lagervärdet vid beskattningsårets utgång ökas med värdet av sålunda överförda tillgångar. Vad nu sagts gäller icke om det närstående företaget avyttrat tillgångarna före beskattningsårets utgång och icke heller om den skattskyldige kan visa att överföringen ingått som ett led i det närstående företags normala omsättning eller förbrukning av varor.

Ingår råvaror ----- sjätte stycket.

Är det ----- för inkurans.

Har den ----- angivna fall.

Vad som ----- enda företag.

*Utskottets förslag**Reservanternas förslag*

Utan hinder ----- vara påkallat.

Nedskrivning av ----- tillgångarna levereras.

e. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
f. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvskatt och gåvo-
skatt,

g. lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhets-
skatt,

h. lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig
inkomstskatt för ackumulerad inkomst,

i. lag om ändring i lagen (1960:63) om rätt till förlustutjämning
vid taxering för inkomst,

j. lag om ändring i lagen (1967:94) om avdrag vid
inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning;

Särskilda yttranden

beträffande *upphovsmannakontots utformning* (mom. 14 i utskottets hemställan)

1. av Kurt Söderström och Ingegerd Troedsson (båda m), som anför:

I motionen 1978/79:2659 av Göthe Knutson m. fl. (m) föreslås att kulturarbetarna skall kunna få uppskov med beskattningen om inkomsten under avsättningsåret överstiger inkomsten under de två tidigare åren med 25 procent mot i propositionen föreslagna 50 procent.

Utskottet framhåller att det med hänsyn till att lagstiftningen om upphovsmannakonto utgör en nyhet i svensk skattelagstiftning finns anledning att, särskilt i inledningsskedet, gå fram med viss försiktighet. Vi förutsätter att de nya reglerna noga följs upp och att procentsatsen om behov visar sig föreligga justeras nedåt.

beträffande *dubbelbeskattning av aktieutdelning* (mom. 17 i utskottets hemställan)

2. av Kurt Söderström och Ingegerd Troedsson (båda m), som anför:

I betänkandet erinrar utskottet om att departementschefen diskuterar möjligheten att lindra dubbelbeskattningen av aktieutdelning genom övergång till ett avräkningssystem. Han uttalar därvid den meningen att det inte är möjligt att ta ställning till en sådan övergång förrän frågan utretts från både materiella och tekniska utgångspunkter. En sådan utredning bör – säger han – komma till stånd och i det utredningsarbetet finns det anledning att bl. a. kartlägga effekterna av det komplicerade system för dubbel- och kedjebe-

skattning av aktiebolagens vinster som tillämpas f. n. och samordningen av detta system med koncernbeskattningsreglerna och andra delar av företagsbeskattningen.

Vi förutsätter att en sådan utredning snarast kommer till stånd och inriktas på att avskaffa dubbelbeskattningen av aktier.

Innehållsförteckning

Sida

Propositionen	1– 4
Författningsförslagen	5–80
Lag om allmän investeringsfond.....	5–12
Lag om allmän investeringsreserv	13–18
Lag om upphovsmannakonto	19–21
Lag om ändring i kommunalskattelagen.....	22–67
Lag om ändring i lagen om statlig inkomstskatt	68–69
Lag om ändring i lagen om arvsskatt och gåvoskatt.....	70–71
Lag om ändring i lagen om statlig förmögenhetsskatt	72–74
Lag om ändring i lagen om beräkning av statlig inkomst- skatt	
för ackumulerad inkomst.....	75–76
Lag om ändring i lagen om rätt till förlustutjämning vid taxering för inkomst.....	77–78
Lag om ändring i lagen om avdrag vid inkomsttaxeringen för viss aktieutdelning	79–80
Motionerna	81–88
Skrivelser.....	89
Utskottet.....	89–115
Inledning.....	89–90
Lönebaserad avsättning till resultatutjämningsfond m. m.....	90–91
Vissa frågor rörande lagernedrivning m. m.	91–94
Värdering av djur	93–94
Avsättning till allmän investeringsfond.....	94–95
Avsättning till allmän investeringsreserv	95–97
Upphovsmannakonto	97–99
Utdelning från svenskt företag m. m.	99–101
Koncernbidrag	100–101
Kommissionärsföretag	101
Representation	101–102
Forskning	102–104
Familjobeskattningen av egenföretagare m. m.	104–105
Förlustutjämning i fåmansbolag	105–106
Avdrag för framtida kostnader	106
Realisationsvinstbeskattning	107
Annell-lagstiftningen m. m.....	107
Kompanjonsförsäkringar	108
Övriga frågor	108–110
Hemställan	110–115
Reservationer	115–134
Utformningen av lönebaserad resultatutjämning m. m. (s) ..	115–116
Supplementärregel I (m).....	116–117

	Sida
Värdering av djur m. m. (s)	117-118
Samrådsförfarande i fråga om allmän investeringsfond	118
Allmän investeringsreserv m. m. (s)	118-120
Representation (m)	120
Forskning och produktutveckling (s)	120-121
Fåmansföretag (s)	121-122
Markspekulation m. m. (s)	122
Enhetlig företagsskatt m. m. (s)	122-123
Författningsförslagen (s)	123-135
Författningsförslagen (m)	136
Särskilda yttranden	137-138
Upphovsmannakontots utformning (m)	137
Dubbelbeskattning av aktieutdelning (m)	137